

20250522-MvS-Zelfbekrachtiging-Zwaanshoek-23jun2025

22 mei 2025

Zie webpage om mp3's en Pdf's te downloaden
https://matrix-nl.freevar.com/#22_mei_2025

Deel 1-3

20250522-1-3-MvS-Zelfbekrachtiging-bewustwording-Zwaanshoek met Martijn van Staveren

Goedemorgen lieve mooie medemens. Goedemorgen, welkom vandaag. Ja, ben je ook. Ja, hallo. Een persoonlijke groet vanaf mijn kant naar jou. Ik heb niet bij de deur gestaan vanochtend om even iedereen zo aan te kijken. Maar ja, ik zie je wel, zeker. En ik zie dat we hier met elkaar zijn om een bijzondere reden.

Nogmaals van harte welkom in dit moment wat we natuurlijk samen met elkaar hier hebben gecreëerd. Stel je voor dat je hier alleen zou zitten. Nou, dat is ook goed, hè?

Maar het besef van dat je dus niet hier alleen bent, betekent toch dat er meer aan de hand is dan hetgeen wat, zeg maar, jij voor ogen hebt en waar jij mee bezig bent. Dus er zijn meerdere mensen bezig met ongeveer plusminus zo'n beetje hetzelfde als jij en ik.

En dat is, nou ja, het woord hoopvol. Het is bijzonder. En ook wel op een bepaalde meer hoopvol om te voelen en dat is ook te zien dat er heel veel mensen zijn die met het leven bezig zijn.

Zeg maar buiten de kaders van wat we regulier allemaal aan het doen zijn. Dus dat er meer aan de hand is met de mens. Want daar gaat het om.

Dat is primair waarover ik spreek.

Ik spreek over de mens en over de capaciteiten van de mens. Dus de kracht van de mens, wie de mens is.

Nou, dan kom je vanzelfsprekend op allerlei hele grote onderwerpen uit. Ik denk dat best hardop gezegd kan worden dat als je eenmaal zo ver in je eigen weg bent gekomen in dit leven. Om onderzoek te verrichten. Wat bewustzijn is, wat spiritualiteit kan zijn.

Je kunt het niet definiëren, want iedereen heeft daar weer een andere ervaring en gevoel bij. Maar ik denk dat we hardop kunnen zeggen dat die zoektocht, de wandel tocht, dingen induiken, doorleven, naar bijeenkomsten gaan op deze aarde, bij mensen kijken, voelen, snuffelen, spiritualiteit in en er misschien weer uit dat je voelt van oh nee dit is het niet.

En misschien is het dan wel zo dat de materie waarover gesproken wordt het wel is, maar dat de mensen het niet zijn. Dat gebeurt ook. Maar het kan ook andersom zijn dat je voelt van nou dit, de onderwerpen, de

onderliggende kracht waarover gesproken wordt is het niet voor mij.
Maar het is wel weer heel fijn om bij die mensen te zijn.
Dat is een hele mooie wandeltocht om zo door het leven te gaan.
En ik weet zeker dat jij, net als ik, ook hebt onderzocht.

En dat maakt ook dat je steeds scherper en helderder voor jezelf kunt zien wat er nog anders moet. Niet als een oordeel of vanuit een oordeel, maar gewoon vanuit je eigen waarnemingsvermogen.

Mensen die veel zien en veel voelen... Ja, Dino, je zit gelijk in het licht, hè?
Mensen die veel zien en veel voelen, die worden juist ook mede door dat instrumentarium van binnenuit zich ook heel diep bewust van wat wel en niet klopt.
En ook, ja, zit ik op het spoor in mezelf waar het over gaat.

En als ik daar op dat spoor zit, in dat spoor, kan ik dat spoor ook, en dat is voor mij waar ik vanuit spreek, kan ik dat spoor in mezelf ook vasthouden?
Dus een vervolgtraject ingaan in mezelf, onderzoeken, dus dan kom je hele grote onderwerpen, steeds grotere onderwerpen kom je tegen.

Hoe meer je in bewustzijn gaat, hoe meer je gaat kijken dat bewustzijn te manipuleren is, dat je jezelf kunt manipuleren, één, dat je andere mensen kunt manipuleren, twee, maar dat ook andere mensen jou kunnen manipuleren.

Hoe dieper je daarin gaat kijken, hoe bewuster je jezelf wordt en hoe meer je gaat zien dat het ook echt daadwerkelijk een scenario is wat bestaat, hoe dieper je ook weer van jezelf verwijderd kunt raken.

Want hoe meer je weet, hoe groter er ook een innerlijke waarheid ontstaat van dat alles eigenlijk een hetze is tegen jezelf.

Dat er een soort groot complot gaande is.

En we weten allemaal dat dát zo is, dat er van alles gaande is tegen de mens, maar het is aan ons de taak om in dat hele traject waar we doorheen gaan, waarin we zien hoe de wereld in elkaar zit, waarin we kunnen zien waar ik voor sta, dus jij, waar je voor staat, wat je voelt waar het naartoe moet gaan, niet alleen voor jezelf, maar voor het gehele leven, dus niet alleen voor mensen in spiritualiteit of bewustzijn, maar voor het gehele leven, voor iedereen.

Het gaat erom dat je gecentreerd bent en blijft in je aller diepste kernboodschap.

En dat is eigenlijk waarom ik spreek over bekrachtigingen, over zelfbekrachtigingen. Ik merk zelf, ik ben hier nu 51, maar ik merk zelf al gedurende vele jaren, eigenlijk al sinds dertig jaar, dat de mens, en dat is precies waar ik het er steeds over heb, dat de mens, ondanks dat ze weet dat ze gemanipuleerd wordt, en ook dat ze manipulatief kan zijn naar andere mensen, dat de mens door vele processen heen nog steeds bij zichzelf wegloopt.

En dat, precies dat stuk, dat je goed luistert naar wat je zelf voelt, en dat je niet de

informatie van buitenaf nodig hebt om te bestaan, want je bent er al, je was er namelijk al zonder die informatie, dus dat die informatie van buitenaf dat die heel erg behulpzaam kan zijn om meer inzicht te krijgen, maar wat ik dus zie, is dat mensen niet zichzelf onderhouden.

Want als we het hebben over bekrachtigingen, dan is dat precies jezelf behouden en jezelf ook doorvoelen en blijven doorvoelen.

Nou daar zijn deze dagen op gebaseerd om te kijken naar de kern van de parel waarover er al door vele tijdlijnen heen grote kosmische en inter-dimensionale bewustzijnsgevechten plaatsvinden.

Waar geen raket bij wordt afgevuurd, maar waarbij de wapens de gedachten zijn van het tegenovergestelde van je aller diepste kern. En dan komen we in één keer zo poef! op de stoel terecht in onszelf. Dan zien we hoe scherp we moeten zijn.

Want dit is geen spel. Het is liefde-werk. We zijn liefde-wezens. Onmetelijk groot. Maar we hebben ook een zo dermate grote kracht en macht. En het heeft ook in de kwantumkosmos zo'n grote betekenis.

En je kunt dus ook zeggen dat er ook een verantwoordelijkheid vastzit aan jezelf, om jezelf te zijn. En dat is het mooie in deze wereld, daar kun je constant bij weglopen. Steeds weer kun je bij de verantwoordelijkheid van jezelf weglopen. Wie ben ik? Wat voel ik? Waar sta ik voor? Wat is dit moment? Wat gebeurt er nu op dit moment met mij? Waar word ik heen gebonjourd, gestuurd? Waar word ik naartoe gevraagd?

Dat is eigenlijk het woord bekrachtigen.

Je eigen bewustzijn centraliseren, je bewust zijn van jezelf, je bewust zijn van je eigen innerlijke gedachten golf, ik noem het even het eigen bewustzijn, en dat stationair intact brengen.

Want dan gaat er een vibratieveld open van je eigen bewustzijn. Vanuit dat stuk zul je zien wat er echt aan de hand is.

En als je dat niet doet, dan zul je de rest van je leven wij allemaal, aan het infuus blijven hangen van allemaal externe informaties.

En wie zegt jou dat dat waar is?

Wie zegt jou dat het waar is wat ik zeg? Zo simpel is het.

Je moet het gewoon hardop benoemen want je moet die dominostenen omvergooien. Ik weet dat wat ik zeg, is maar beperkt wat ik zeg omdat ik ook weet dat als ik nog meer ga zeggen dat ik daarmee nog meer informatie in beweging zet die ieder al in zichzelf heeft en de dingen moeten van binnenuit - van binnenuit moeten dingen worden beseft, van binnenuit moet het voel weer terugkeren.

Dus daar hebben we het met elkaar over. Het is geen spelletje, dat zei ik net ook al. Er is een verantwoordelijkheid om mens te zijn. Niet naar een ander toe, maar naar jezelf. Als we nu in een wereld zijn waarin alles klopt. Er is geen oorlog.

We denken niet meer als de mens van deze wereld. De reden om te bestaan.

En het feit dat we bestaan is ook iets heel anders dan wat wij hier op dit moment allemaal zien.

Dus er bestaat ook niet een reden van het bestaan om terug te keren in je eigen bewustzijn, want dat is dan al zo. Er is geen val van het bewustzijn. Niets van dat alles als we daar nu eens van uitgaan, dat iedereen hier klopt, alles in deze wereld klopt.

Stel je nou eens voor dat jij de enige bent die last heeft van die ene afleiding in jezelf. Dus dat je geteisterd wordt door systemen van binnenuit.

En niemand uit je omgeving zou jou kunnen helpen, omdat niemand in die taal zit. Niemand zit in die probleemtaal. Eigenlijk iedereen op deze aarde trekt de schouders bij zich op. Zo van, ja, waar maak jij je nou druk om?

Dan ben jij de enige op een aarde in deze wereld hier, die dat probleem heeft, namelijk dat je in een andere taal zit en in een gevallen bewustzijn verkeert.

Hoe los je dat dan op?
Ik schets gewoon heel bewust een totaal ander scenario.

Want nu zitten we met elkaar op de aarde allemaal in een onderzoeksveld, op de hele aarde. Iedereen is met een onderzoek bezig.

Van wat is hier nou eigenlijk aan de hand?

Wat is het buitenaardse fenomeen? Of fenomenen.

Wat is nou eigenlijk bewustzijn?
Hoe kan het dat bewustzijn impact heeft op hoe materie zich, nou ja, beweegt?
Dat is een onderzoeksveld.

Dus nu zitten we lekker knus met elkaar op de aarde. Noodgedwongen weliswaar. En zijn we het aan het onderzoeken. En doorzien we steeds grotere truken die over de mens worden uitgerold.

Dus daar kun je met elkaar over spreken.
Maar hoe zou het zijn als je alleen bent? Wat zou je dan gaan doen?
Zou het zo kunnen zijn dat wij ons in ons onderzoek ook stationair blijven bevinden in het onderzoek?
Ik stel de vraag gewoon hard op. Het zijn ook besefvragen.
Het is niet zo dat ik zeg dat het zo is, hoewel ik de voorbeelden heel vaak zie.
En daarom is het ook heel lastig om vriendschappen aan te gaan met mensen of contacten aan te gaan met mensen die in dit onderzoeksveld actief zijn.

Want die vriendschappen die daaruit ontstaan, die zijn ook gebaseerd op dat onderzoek. En 9 van de 10 keer lopen die vriendschappen met een sisser af. Je moet het toch zelf doen.

Dat weten we allemaal.

Wat is de doorgang voor jou? Wat is *de* doorgang? Wat is de doorgang waarbij je exponentieel informatie van binnenuit uit jezelf terugkrijgt? Uit jezelf.

Waardoor je kunt zien, dit is er aan de hand, dat is er aan de hand, dat is er aan de hand, dat en dat en dat. En dit is wat ik voel. En zo navigeert mijn bewustzijn.

Dus ik voel denkend dit.

En dit is wat het moet zijn.

Hoe vaak wordt dat tegengehouden door je omgeving?

Samenkomen bij elkaar. Samenkomen bij elkaar kan heel fijn zijn. Dat weet ik.

Ik vind het ook heel mooi en bijzonder om je te ontmoeten.

Maar we moeten niet in het onderzoeksveld opgaan met elkaar.

We moeten allemaal onze eigen innerlijke wijsheid, die we zijn, en weten waarom we doen wat we doen, vanuit dat krachtveld, vanuit dat stuk bewustzijn, ontmoet je elkaar.

Dus ja, ik hoop dat je hier eens wat dieper naar kunt kijken, omdat ik er eigenlijk op een bepaalde manier mee zeg, dat als je met deze materie bezig gaat, dat heel slim, op een bijna onzichtbare manier, het veld zich in je onderzoek zal stappen, via mensen, en vaak als mensen, via situaties en bijna altijd via- en als situaties erin gaan waardoor je gewoon in gesprek bent met het tegenovergestelde van datgene wat jij weet waar het echt over gaat.

En schoorvoetend kom je dan na weken maanden en soms duurt dat jaren kom je daarachter dit is het niet. Ik heb mooie dingen gedaan, ik heb goede onderzoeken verricht, ik heb mooie dingen opgeschreven, ik heb zaken uit mezelf teruggehaald.

Maar dan is het toch dat je jezelf hebt weggegeven aan, eigenlijk aan andere mensen. En denk er goed om.

In deze wereld zijn andere mensen potentiële personages van de deceptievelden. Dus de misleidingkrachten.

Dat is ook waarom mensen heel vaak boos op mij worden. Dat ze roepen eigenlijk dat ze in de vorm van boos zeggen ze, het gaat hier niet over mij hoor, het is allemaal bewustzijn benoemen, dan worden ze boos op mij maar eigenlijk zeggen ze dan, ik doe gewoon niet, ik haal niet het allerbeste en het zuiverste en het puurste van mezelf tevoorschijn.

Ik zet het niet in. Ik zet het niet in en omdat ik het niet inzet en er niets gebeurt is het de schuld van degene die spreekt. Want hij of zij moet toch het voorbeeld geven. Dit is gelijkwaardigheid, door dat gewoon hardop te zeggen.

We zijn allemaal Star Commanders.

Allemaal. Niemand, meer of minder.

We zitten allemaal op de aarde in een net iets andere situatie.

Maar als je werkelijk voor het onderzoek gaat, dan moet je je heel bewust zijn dat als je zelf niks doet, als je het niet doorzaagt, soms moet je lijnen gewoon radicaal verbreken, om tot de plekken te komen waar je moet zijn. Speel het spel niet mee van de matrix, want het is niet nodig.

Je moet gewoon duidelijk zijn en zeggen waar je voor staat, wat jij voelt.

En daar moet je dicht, super dicht in zijn en blijven.

Dat is het

(00:15:22minuten)

Nou, ik ben best wel moe. Ik heb net een verhuizing achter de rug. En zoals ik vanochtend al zei, alles staat nu op één plek. Van twee plekken staat alles op één plek. Nu moet alles nog op de juiste plek worden gezet. Nou, dat is een hele tour.

Gisteren heb ik allemaal schapenhekken geprobeerd op te tillen en op een kruiwagen. En toen dacht ik, wie heeft mij dat ooit geleerd, die gedachte.

Dus ik gooide die kruiwagen op de kant, ging met een bepaald tegengewichthouding, het hefboomeffect, ging ik eraan hangen.

En trok met gemak dat grote schapenhek, die grote rol, zo via een evenwicht situatie, zo op de kruiwagen. Dat deed ik drie keer en toen was het weg. Dat lag daar al een week. En een week lang vroeg ik aan mijn kameraad [naam]; wil jij met mij samen die hekken optillen? En hij zei steeds; ja.

Maar het lag er nog steeds. En gisteren heb ik het gewoon zelf weggehaald.

Omdat ik besepte van, ik hoef helemaal niet aan die kabel vast te zitten dat een ander iets voor mij doet. Ik kan het zelf. Dus op een andere manier, hoop! en weg. Nou, moe ben ik, fysiek, maar geestelijk niet.

En ik ben blij dat je er bent.

Ik ben me aan het voorbereiden om, nou ik ga het nog beter zeggen, ik ben voorbereid. Ik heb kosmische jetlags en internationale jetlags. Ik moet echt eventjes flink wat bomen tellen denk ik de aankomende tijd in het bos.

Maar ik ben voorbereid, en jij bent ook voorbereid om met elkaar zaken op een ander niveau zichtbaar te maken.

Want we zitten nu in een andere fase en we hebben de afgelopen vele jaren allemaal heel veel onderzoek gedaan, het is hier geen entertainment show, het is hier een ontsluitingsbeweging.

We ontsluiten ons van systemen - mechanismen.

Je merkt ook, ik weet gewoon wat ik zeg ik weet niet of dat helemaal klopt hoe ik het zeg maar ik weet wel dat wat ik zeg dat dat voor ons allemaal klopt. Omdat het ook een gefaseerd proces is. Wat nu eigenlijk ook uit-gefaseerd is. We zitten op dit moment allemaal. Op een punt waarin we voelen. En ook weten.

Dat we met informatie en met oude wijsheid, die nog steeds geldig is, valide is, niet verder kunnen.

Ieder mens voelt het, er moet nu iets gebeuren.

Er is een verandering nodig, zagezegd.

Iets wat je niet kunt bedenken in een vorm van dat dat via een ander gebeurt. Acht miljard mensen officieel, er is geen één persoon, geen één persoon die het gaat doen voor je. Wordt wel gesimuleerd, maar het is niet zo. Ik doe ook niet mee in die simulatie, want ik ga het niet doen. En jij gaat het ook voor mij niet doen. Maar we gaan wel het paradijs van onszelf, ons eigen bewustzijn inzetten, waardoor het via onszelf kan gebeuren. En ik denk dat als ik dat dus zo mag zeggen, dat iedereen dat voelt. Want we gaan niet weer in een herhaling in van een decennialang. We gaan het gewoon niet doen. Het is klaar.

Ik spreek het gewoon eventjes zo heel helder en duidelijk uit. Rechtstreeks uit mijn gevoel. Omdat het ook gewoon klaar is. Weet je en er kunnen wel allemaal dingen aan de hand zijn met ons als persoon. En met onze persoonlijke omgevingsvariabelen kunnen wel dingen aan de hand zijn. En het kan wel eens wat rammelen op allerlei niveaus.

Maar het gaat hier om een grotere reden waarom we hier zijn.

En als we terugkijken in het informatieveld dat wij verleden noemen. Is eigenlijk alles nu gebeurd. Dat hebben we allemaal samengedaan.

Er is heel veel gebeurd op deze aarde. We hebben ons helemaal gegeven.

En ik ga niet zeggen dat we dat allemaal constant, vlekkeloos, non-stop beweren te kunnen of te doen of te zijn. Maar we hebben tussen de spelonken door van alle momenten van ons leven, hebben we onszelf allemaal helemaal laten zien.

Alsjeblieft, als er een oordeel over ligt over jezelf, verwijder het onmiddellijk. We hebben allemaal de diepste gevoelens en het goede met onszelf en deze werkelijkheid voor.

We zijn allemaal een onderdeel van een grote inter-kosmische coalitie, vredeskracht en een troepenmacht.

De mensheid staat ergens voor.

En dat hebben we dan gedurende de vele jaren hier op de aarde, hebben we dat allemaal op een bepaalde manier ervaren. Dat je voelt dat er iets met jezelf is.

En dat het ook iets bijzonders is. Niet bijzonderder dan een ander, maar bijzonder in het moment waarin je verkeert. Dat je dingen ziet vastlopen bij andere mensen of in een gebeurtenis.

En dat jij daar met je bewustzijn in kunt gaan. Je kunt erbij zijn. En dat je ook voelt, wat is het fijn dat ik op dit moment hier mag zijn. Ik besluit ook dat ik hier nu ben. En dan voel je dat je ook een pilaar, een krachtveld bent.

Wat als je dat niet inzet om je gelijk te krijgen. Want dan gaat het mis. En gewoon Zijn, observeren, rustig zijn. En ook begrip hebben voor de verstoring die er is. Het begrijpen dat het er is. Dat je voelt van wat goed dat ik hier ben. Dat is dat stuk uniekheid. En dat is niet voor niets. Dat heeft een taak, en dat is een functie. En we hebben de afgelopen jaren allemaal heel hard gewerkt.

En nu merken we ook allemaal dat er een andere fase nodig is. En die fase die moeten wij zelf er doorheen duwen met ons bewustzijn.

Die moeten we er zelf doorheen zetten. En daarom hebben we het over bekrachtigingen, want degene die zijn haar eigen kracht kent en is, duwt door de trilling heen een ander blok van het organische deel van het experiment naar binnen en verandert de wetgeving.

De wetgeving die hier is opgelegd, in eerste instantie door de ontwikkelaars van deze realiteit. De wetgeving die is aangepast door de manipulatieve, zeer intelligente krachten.

En dat is mooi om te doen. Dat we de oorspronkelijke wetgeving van dit script weer terug kunnen halen. Gewoon door anders te denken. Vanuit een gevoel.

En het is ook heel mooi om te voelen dat je naast dat script ook nog eens een andere kracht bent. Die wet-loos, zonder wet, gewoon operationeel is. Dus ik vind het heel mooi dat je vandaag gekomen bent. En ja, laten we daar vandaag maar eens gewoon goed ingaan, wat bekrachtiging kan zijn in je gevoel. Daar gaan we ook zo mee beginnen.

(00:22:18 minuten)

Mijn naam is Martijn.

Ik ben mij 100% bewust van wie ik ben.

Ik hou me heel erg gedeisd in deze wereld. In het zichtbare veld. Maar ik werk hard. Ik zei net ik heb jetlag en dat is niet voor niks. Ik werk heel hard. Eigenlijk een beetje te hard heb ik de afgelopen tijd gewerkt.

Wat ook maakte dat ik daarom ook op één plek, weer gewoon alles op één plek wil hebben. Ik heb ook veel afgelopen jaren gezegd, niets is onmogelijk.
Niets is onmogelijk.

Je bent een operationele slagkracht met elkaar.

Dat is ook dat ik besef dat de dingen die ik doe en de plekken waar ik kom, dat ik die niet kan bereiken zonder teamwork van jou en mij.

Ik heb ook wel eens gezegd, Nederland is heel belangrijk land. Zoals heel veel in de spiritualiteit die dingen worden gezegd, waardoor ik het ook niet wil zeggen.

Omdat je daarmee weer een bijzonderheidspositie maakt en hoe vaak is het wel niet gezegd van; Nederland is een belangrijk land.

Als je in Duitsland bent dan zeggen ze; ja Duitsland is een heel belangrijk land of in Duitsland zeggen ze; heb je het al gehoord Nederland is belangrijker want daar zeggen ze dat Nederland belangrijker is.

Maar Nederland, dus het frequentieveld waar materie uit resoneert en omgecodeerd wordt door bewustzijn van ons tot een realiteit door gedachte bewustzijnsvelden van anderen totdat je zelf gaat zien, en Nederland is een belangrijk veld en Nederland heeft ook een bepaalde taak, een bepaalde functie.

De compactheid van Nederland, de goed georganiseerdheid in systemen, maakt ook dat hoe meer regels er zijn, hoe sneller ze ook te ontmantelen zijn.

Hoe groter de regelgeving is, ik heb het allemaal over gedachten en niet per se over wetten, ik heb het over gedachtenvelden.

Hoe grotere gedachtenvelden er zijn, regels, denken, georganiseerd denken, hoe krachtiger het veld in elkaar zit maar als je daar ook maar één - één pijler - één pijler uithaalt, uit zo'n samenleving, uit het veld van hoe er gedacht wordt, als je één pijler uittrekt gaat het hele gebeuren gaat om en daar is Nederland zeer groot en goed in. En daarom doen we het ook in Nederland.

Omdat Nederland een heel compact klein land is en in Nederland kun je..,

ik weet niet heb je nog terugblik naar de coronatijd?

Ik weet niet hoe jij het hebt ervaren. Iedereen heeft het op eigen manier ervaren. Maar toen hier in Nederland ineens de snelwegen leeg waren. Of dat de winkels niet meer ingelopen mocht worden. Allemaal persoonlijk drama van mensen dat hun vrijheid werd beknot. Zij die niet wisten dat het al beknot was.

Ineens gebeurde er iets. Het was nog een diepere aanslag. Eigenlijk ook op het hele systeem. Je moet hem veel verder kunnen bekijken. En wat gebeurde er toen bij jou? Haal dat maar eens terug.

Wat gebeurde er?

Niet denken, maar gewoon terug in dat moment naar binnen. Plum!

Wat was dat wat daar gebeurde?

Er werd een knop ingedrukt.

Via de buitenwereld in jou.
Daar gebeurde iets.
En dan doorzetten.

Ik heb daar toen wel grappen over gemaakt, die ik buiten gewoon serieus meen.
Van om, om. En tegen mij riepen mensen uit mijn omgeving.
Ik weet nog wel de glaszetter die kwam langs. Nou hij kwam zelfs binnen, glas
zetten. En hij zei, hij vroeg aan mij; wat denk jij?
Denk jij dat we ooit weer een tijd gaan krijgen dat de kroegen weer opengaan dat
ik na de week weer lekker naar de kroeg kan gaan?
Ik zeg; ik hoop van niet.
En die man die keek me aan en toen zegt hij van; je meent het.
Hij zag het ook aan mijn ogen. Hij zei; je meent het. Ik zei; ik meen het.
Maar wat wil jij dan?
Ik zeg; om, alles, dicht, alles dicht, winkels dicht, snelweg dicht, geen brandstof
meer, vliegtuigen weg, wij helemaal geen reden meer hebben om te bestaan.

Dus eigenlijk alles wat we nu doen, gewoon compleet één keer met een schok,
boem! dicht.

En toen maakte ik er nog een grapje bij dat ik ze; prikken, prikken, prikken.
Hugo zegt het ook, prikken, prikken, prikken, veel prikken.
Gewoon zo maximaal mogelijk, dus datgene wat de angst en de onderstroom, als
het ware een beetje prikkelt.

Van ja; ik wil wel een verandering, maar die verandering die moet wel zo, zo moet
die verandering zijn. De verandering die hier komt.
Maar dat moeten wij goed beseffen.
Die verandert eigenlijk alles. Alles.
En ik hou ook van deze wereld.
En daar heb je dus je bewustzijn voor nodig. Om te veranderen.
Om los te laten. Heb je bewustzijn. Je moet het echt kunnen zien.
Wij komen uit het paradijs.
Dat is een woord uit allemaal misbruikte en verkeerd geïnterpreteerde geschriften
en betekenissen maar we komen uit het paradijs.

Wij komen allemaal uit een wereld die totaal zelfvoorzienend is voor iedereen
gewoon en in vrede, groot heel groot en vol met leven. Daar komen wij allemaal
vandaan en dat kan een andere wereld zijn als waar ik vandaan kom maar we
komen allemaal uit een wereld die compleet klopt. We noemen dat dan hier liefde
op de aarde. Ik noem het geen liefde. Ik noem het puurheid. Een wereld waar geen
zorgen zijn. Een wereld waar onuitputtelijk hoeveelheid eten is.

En ik heb het een paar dagen geleden in Meterik ook nog benoemd. Vruchten, eten
en drinken, alles is er. En als het niet geplukt wordt, gaat het met alle liefde
gewoon weer terug. En vervolgens wordt het weer opnieuw gebruikt en komen die
vruchten weer terug. Die vrucht die zegt; wil je me of niet? Wil je me niet... geen
probleem. Ga ik even terug de aarde in en dan kom ik later weer terug. Een wereld
waar niet hoeft gewerkt te worden en waar geen ziektes bestaan, waar geen leeftijd

is en waar geen tijd is die zich voortbeweegt in de zin van in een bepaalde tijd die je hebt moet je dat en dat doen en dan ook nog voor een ander.

Daar komen wij allemaal vandaan en we moeten terugkeren in die paradijselijke innerlijke binnenkant. We hebben het gezien wat aan de buitenkant aan hand is

We moeten het bestuderen, het vergrootglas erop.

En soms is het ook beangstigend omdat je ook merkt van hoe meer ik naar die buitenkant kijk, hoe meer ik met mijn vergrootglas naar de parasitaire realiteit kijk, dus het deel wat reageert op dat ik er niet mag zijn.

Ik maak een mooie beslissing die goed is voor mij en dan gebeurt er iets aan de buitenkant waardoor het niet kan. Dat is het tegenovergestelde van de wereld waar we vandaan komen. Dat noem ik dus een parasitaire reactie.

En het heeft ook niks mee te maken dat jij moet leren omgaan met je vermogen en met je teleurstelling want met teleurstellingen hoef je niet leren om te gaan je bent teleurgesteld of niet.

Dus het is iets anders en we moeten dus terug naar die basis taal en als we daarin terecht kunnen komen en niet in de spiritualiteit in een vredesveld waarin het alleen maar aflatende houding is maar waarin we juist vredeswezens zijn, er heel goed helder naar kunnen kijken.

Ons heel goed bewust kunnen zijn hoe is het nu met mij?

Wie zie ik?

Hé, jij bent er ook.

Fijn dat je er bent.

Wat goed dat je er bent.

Wat mooi.

Ik ben dankbaar dat ik je zie.

Uniek.

Er is niemand hier zoals jij.

Bewust worden van het leven.

Van de uniciteit.

Dus door de programma's heen kijken.

Als je terug kunt gaan naar de basis van het leven.

Dus naar het paradijs.

Wat de echte denkwereld is van het hart.

Dus dat is denken.

Je bewust denken. Vanuit je gevoel.

Als je daar naartoe kunt, kun je ook zien, ik ben in staat om die enorme omwenteling, dat wat er hier veranderd, moet het loslaten van wat er allemaal is aan regels, om dat toe te staan.

Ik weet, en nogmaals, ik kan het niet valideren, althans ik valideer het niet, omdat het anders een programma is, maar ik weet, en ik wijs echt naar mijn eigen borstbeen, ik weet dat elke verandering die hier plaatsvindt plaatsvindt omdat de mens de kroon van het leven onder andere, onder andere de mens, de mens in staat is om wetgeving los te laten en dan kunnen we communiceren met allerlei andere buitenaardse beschavingen die hoogopgeleid zijn of die heel diep in het hart zitten maar als wij met hen blijven spreken vanuit onze ingerichte en ingeregelde denkwereld, en dus ook ons systeem, dan zul je ook merken dat er niet een echte

communicatie op gang komt, omdat we onszelf niet meer terug brengen naar het paradijs.

De contacten, de gesprekken die ik heb en de ontmoetingen die ik mag hebben met mensen uit andere werelden, en ik ben er zelf één van, net als jij, is gewoon normaal. Het is allemaal heel dicht bij elkaar.

De taal en de energie, de ambiance en de sfeer die er is, die er onderling met elkaar is, is er één van een diepe, grote ontspanning. Onmiddellijk is er een ontsluiting in het veld. In contact onmiddellijk wordt het heel ruim.

En er komt een hele schone bries van... alsof er een... het is eigenlijk letterlijk ook zo, er ontstaat een andere atmosfeer. Een hele zuivere lucht.

Hele zuivere lucht (Martijn maakt diepe inademing), heel schoon.

Je huid gaat ervan tintelen, je denken ontspant, je lichaam komt in rust en het denken is onmiddellijk weg. Dus niet meer in het bolletje van de aarde, maar onmiddellijk heel groot, transdimensionaal, is je denken zo groot begrip voor alles wat leeft. Alles.

Ook begrip en kennis dat er ook gevaren zijn voor de vrije denkers, de vrije voelers. Dat is een moment waarin zich alles opent.

Dat is een paradijselijke taal, maar dat is niet het woord paradijs, dat is de oorsprong.

En dat heeft te maken met bekrachtigen.

Als ik spreek over bekrachtigingen, over jezelf bekrachtigen dan is het de reis terug naar je eigen bewustzijn.

Dan is het de reis terug waarin je verzacht, opent, zacht en binnen in die verzachting merk je ook hé ik kom terug en wat is dit?

Dit is niet alleen maar zachtheid maar dit is ook scherp, ronde scherpste niet met een punt maar rond, het is stevig, helder, ik ben in staat om te onderhandelen, om te spreken, ik ben in staat om een dialoog aan te gaan, ik ben in staat om naar de Verenigde Naties te gaan en daar iets te overhandigen wat gelezen wordt en waar ik over kan *spreeken*, ik ben in staat om heel helder mezelf te kunnen laten zien, ik voel ook dat het ook prima is als ik niets zeg, ik ben er wel, ik hoef niet het gevoel te hebben dat ik faal als ik niets zeg.

Want het zit hem niet in de woorden, het zit hem in mijn helderheid waarin ik denk.

Dat is wat ik met bekrachtiging aangeef.

Bekrachtiging is een verhuizing naar binnen en een versterking van binnen in het veld naar buiten. Het is hart, brein, lichaam, veld. Dat is wat hier gebeurt. En die afstemming, die hebben we nodig. Dat is de basis.

Als die basis weer wordt gezien, niet met Martijn, maar jij in jezelf, op jouw manier, als jouw krachtwezen wie jij bent, als pure mens, dan zul je zien hoe groot de impact is van jouw bewustzijn op de realiteit.

En dan gebeuren er dingen in jouw realiteit die niet per definitie hoeven te gebeuren in de realiteit van de ander dat ze het kunnen zien. Maar als je doorzet wordt het zichtbaar. En dat is eigenlijk waar ik deze dag over gaat.

De bekrachtigingen, bekrachtigingen die de mens in zichzelf eigenlijk vanuit die verantwoordelijkheid naar zichzelf ook gewoon weer moet gaan inzetten.

En het vraagt het allerbeste van jezelf, dat is een enorme opdracht.

Welkom dus, welkom in dit moment van je wie jij bent.

En ook aan mezelf dat ik er ook ben. Ik ben ook namens mezelf ook van harte welkom. Samen doen we het. Niemand heeft de leiding.

Maar we zijn wel met elkaar sleuteldragers. We dragen een sleutel.

We scheppen een veld.

Door ons af te stemmen.

En het veld gaat ogenblikkelijk onderuit als je je afstemt alleen op mij.

Het is goed als je je afstemt op mij want ik stem me ook af op jou.

Waarom?

Omdat ik weet dat je heel erg waardevol bent.

En een krachtveld bent.

Uniek.

Anders weer dan ik.

En door met elkaar in communicatie te zijn, om me open te stellen, richt ik me dus ook op jou. Jij richt je ook op mij. Wij richten ons op elkaar.

Maar wel centraal vanuit deze as. Dat mag duidelijk zijn.

En dat moeten we ook doen omdat we ook een kosmische missie in ons dragen.

We zijn liefde krachtwezens.

Maar deze wereld vraagt een permanente afstemming op jezelf.

En wie zich afstemt op zichzelf komt in het eigen paradijs en ook in het frequentieveld, in het bewustzijn dat gaat wervelen, waarin we met elkaar kunnen communiceren. Nou, dat is waar het hier over gaat.

We zijn niet de enige op de aarde die hiermee bezig is.

Er is heel veel aan de hand.

Ook binnen gevestigde systemen, partijen en ook regeringen.

Overall liggen de dossiers dwars door elkaar heen, voors en tegens.

De één wil dit en de ander wil dat.

Alles gaat hier open en is al open.

Dus hoe ga je dat doen?

Stel je nou eens voor dat je op dit moment de actuele status van wat er op de aarde aan de hand.. stel je voor je zou willen weten waarom bijvoorbeeld via Donald Trump het Pentagon de Boeing 747-800 krijgt van de koninklijke familie van Qatar. Stel je voor dat je weet waarom dat nou precies is, wat er nou echt aan de hand is.

Dat is tot nu toe nog niet echt gezegd.

Maar kun je dan nog over die situatie nadenken en doorvoelen vanuit jezelf?

Of ben je beïnvloed door wat ik heb gezegd?

De Matrix heeft zoveel lagen, zoveel lagen waar je in terecht kunt komen.

Er is zoveel bekend in deze wereld.
En we zijn echt nodig.
We zijn nodig om dat soort dingen te openen.

Dus gisteravond was ik nog een beetje in het land aan het om-rommelen.
Ik struikelde over een ronde cirkel van gras. Ik had zo groot ongeveer als dit tafeltje. Had ik 28 cirkeltjes gegraven met de schep. En dat zo uitgeschept en weggehaald en in het gras gelegd. En daar heb ik dus allemaal laurierbomen in gezet. Hartstikke mooi geworden. Leuk voor de katten. Die zaten in een kaal veld en nu liggen ze weer lekker onder een boompje.
Sterker nog, daarvoor heb ik het gedaan. Omdat ik voel dat als ik verhuis, ik kan voelen dat ik mij net zo ontspannen kan voelen dan de dieren die er zijn.
Dus dat hebben we gedaan. En ik heb die gaten allemaal gegraven en uitgegraven en zo, maar ik had die ronde cirkels dus niet opgeruimd, allemaal.
Dus ik liep ergens en gras op gras, dat zie je niet, hè? Helemaal niet als je...
Nou goed, dus ik struikel erover. Lang uit.
En [naam] die zegt, waarom ligt dat er eigenlijk? Wat ga je ermee doen?
Ik zeg, dat is gras om te implanteren. Implanteren?
Ik zeg; ja, dat zijn ja allemaal kale plekken. Dus daar doe ik dat dus in.
Dus zo was ik de middag bezig. En op een gegeven moment, gisteravond, ik denk nou, zo wel goed. Ik ga een beetje afschalen. Ik ga lekker op de bank.
En ik hou erg van om 's avonds gewoon buiten te zijn.
In Friesland was dat wel wat moeilijk. Omdat het daar vlak bij de dijk altijd heel hard waait. Wind vind ik fijn, maar dat was wel een beetje veel wind.
Dus ik ben heel graag 's avonds veel buiten.
Eigenlijk ben ik alleen maar graag alleen maar buiten.
Ik vind binnen eigenlijk iets heel gek. Binnen. Wat binnen hier is.
Nou, in ieder geval, ik denk nou ik ga nu maar afschalen. Want morgenochtend vroeg weg. En vanaf deze kant naar de Zwaanshoek, maar het is toch iets langer rijden. Ik weet niet of je ook veel file hebt gehad. Want het was aardig gezellig op de weg. En toen voelde ik van zo nou nu ga ik afschalen. Rust.
Toen kwam er ineens een hele grote vrachtauto voor de deur staan met flitslampen en grote witte schijnwerpers. En dat was dan de man die ik had gevraagd om in de tuin op biologische manier de eikenprocessierups te bestrijden op voorhand, dus niet met gif. Want we hebben elk jaar in die tuin hele grote bomen waar die eikenprocessierups in zit.
En die laten brandblaadjes los. En vorig jaar waren we verbrand. En niet zo'n beetje ook. Het gezicht helemaal rood. Allemaal brandblaren. Dus die man kwam eraan. Met die grote trailer, en dan reed hij een trekker achteruit. Het was dus al donker. En toen ging hij met een soort bladblazer, gemonteerd op die trekker. Ging hij dus het land in en ging hij zo keihard aaltjes de lucht inspuiten. In waternevel.
En dat zijn beestjes. Die eten dus de eitjes. En ook de eikenprocessierups op.
Dus hij was aan het blazen en zo. En een lawaai. En dat duurde bijna een uur.
En dan keek ik zo naar. Toen dacht ik wat bijzonder eigenlijk. Dat je hier om een biologische manier die eikenprocessierups te behandelen, zeg maar, dat het weer in de juiste proporties komt. Dat er hier zo'n trekker met een zes liter motor in de tuin heel hard moet draaien. Maar nou ja, dat is de aarde hè. En toen was hij klaar.
En toen zei hij; het zit erop, het is gelukt. Heel goed. Hij had het ook heel uitvoerig gedaan. Zegt hij; ik heb alleen wel een pion. Zo'n rood-witte pion, die heb ik altijd

staan voor het in- en uitrijden daar. Die heb ik platgereden. - Ja, wat heeft dit nou met kosmische zaken te maken hè. Ja... -. Ik zei; nou dat goh ben ik wel trots op. Toen keek hij me aan. Zegt hij; trots?

Ik zeg; ja, dat dat het jou lukt om midden in de nacht terwijl je met zo'n grote machine hier komt, een bladblazen maar dan in dit geval dit, en dat je dan precies die pion weet te pakken en er overheen rijdt. Ja zegt hij; maar dat was per ongeluk. Ik zeg; dat dacht jij. Bedoel je dat ik dat expres heb gedaan?

Ik zeg; ik bedoel helemaal niks, ik zeg alleen dat kans dat je er niet overheen was gereden was veel groter. Toen keek hij zo en zegt hij; ja dat is eigenlijk waar, maar er zijn er nog twee die heb ik niet geraakt. Ik zeg; precies go for it. Nou ja ja.

Waar ben je mee bezig? Wat ben je op dit moment allemaal aan het doen, op de aarde? We hebben allemaal onze uitdagingen.

Kijk we hebben allemaal, zeg maar een vorm van hier op de aarde een thuis waarvoor we moeten zorgen. Of waar we mee bezig zijn, hoe dan ook.

Leef jij thuis, ik vraag het als je collega, leef jij thuis zeg maar in de basisfrequentie?

Dat is toch meestal een thuis. Ik weet niet of dat voor jou het goede woord is, maar leef je daar in je paradijs? Geestelijk heb ik het ook over hè. Is het oké?

Kijk er gewoon goed naar. Want de boodschappen die jij de wereld inzet, en het bewustzijn wie jij bent en wat je de wereld dus inbrengt, dat is alleen valide, het wordt alleen de wereld ingebracht, als degene die spreekt, dat ben jij, ook met de voeten op de grond, vanuit die basis trilling van jezelf of je werkelijk in het paradijs verkeerd in jezelf of je ook met vrijheid en plezier en met uitdaging vanuit jezelf werkt. Of je vanuit jezelf leeft. Is het mechanisme vrij?

En hoe kan het dan ik moet toch ook aan het werk dat is toch een mechanisme?.. Nee.

Kijk toen wij hier niet zaten maar ergens anders, toen wisten we dat het leven in een werkelijkheid waarin er allerlei andere regels lijken te zijn, wisten we voor onszelf dat wij, als we daar zouden zijn, dat we onszelf niet zouden vergeten. Dat is gewoon wat het is. Eigenlijk is er wel een, naar de aarde toe zit het iets anders, maar in het algemeen is het zo dat opgerichte werelden, grote experimenten, kosmische realiteiten, een realiteit, een werkelijkheid, dat daar wel een soort van zelfverzekerdheid is dat men zich niet zelf vergeet, in de basis.

In de basis. Niet vanuit de basis aarde, bewust zijn, ufo's, de manipulatieve krachten, de matrix van controle en de matrix van het experiment.

Daarmee bezig zijn. Maar ermee bezig zijn vanuit het paradijs in jezelf.

En dat is toch je thuis. Hoe is het thuis in jou? Dat is een vraag die ik stel niet vanuit hier. Maar je moet terugkomen op de plek waarmee je bent begonnen. Waar je hebt gevoel hebt en nu zit ik op het juiste spoor.

Ik weet dat er een aanval plaatsvindt. Heel groot op dit moment. Echt dat is al een paar maanden is dat gaande. En dat is een poging. Ik haalt het woord 'aanval' maar even weg. Maar het is een hele stevige poging om een..., ik hoop dat ik het goed zeg en dat het herkenbaar mag zijn. Als dat niet zo is bij jou, dan is dat zo.

Ik spreek niet uit dat dat per se bij iedereen zo is. Maar ik weet dat het wel een situatie is die gaande is. Er is een aanpassing in de matrix bezig met als hoofddoel

om een deeltje van je oorspronkelijke gepassioneerde van je gevoel waardoor je weet dat je op het goede spoor zit hier.

Om dat te tackelen.

Of om dat te verkleinen. En ik weet. En ik ben geen doem spreker.

Maar ik weet dat dat zo is. En ik weet ook dat als we daar eerlijk naar kunnen kijken. Dat het ook stopt. Je moet het herkennen.

Het is net alsof er een deeltje van de kracht van waaruit je, niet waar je nu staat want vanuit als je daarin zit, wat ik beschrijf, kan het zijn dat er een deel is van het alterbewustzijn wat geïnstrueerd is door de black box dat die dat tegen gaat spreken.

Daarom roep ik ons ook weer op om met de voeten in het water, in het paradijs, schoon, mooi pak, helder, we hebben niks te winnen en te verliezen, we zijn er, naar het paradijs te gaan, kijk eens of je nog met dezelfde vibratie geniet, ook naar een bijeenkomst hier gaat of elders, naar uitzendingen kijkt van mensen, boeken leest, informatie doorvoelt, je eigen boek opent, of je dat nog steeds op dezelfde manier kunt voelen, kunt zien, in de details, in dat ruimtelijke gevoel, weet je wel?

Dat je gewoon, hier word ik doorgeraakt.

Hier krijg ik ook die kracht en die zin in om het allemaal neer te zetten.

Of dat er nog steeds is, of dat daar iets is in aangepast. Ik weet wat er gebeurt.

Ik weet dat er dingen gebeuren.

Ik weet ook dat mensen in slaap gedommeld worden.

Doordat ze met projecten bezig zijn, of met bepaalde dingen.

'Wij zijn met dingen bezig op onze eigen manier' - dat noem ik dan gewoon een project, een onderzoek, doorvoelen, het neerzetten, mensen komen bij elkaar, waar dan ook op de aarde.

En ik weet dat er een beweging is die de doorslaggevende blijheid, dat is een energie waardoor je voelt, dit kan ik met gemak doen, probleemloos.

Ik kan mensen bellen, ja, ik zeg gelijk aan de telefoon; ik wil dit neerzetten, ja, geen probleem. Ik wil graag met de NAVO-secretaris-generaal Rutte spreken, ja, geen probleem, gebeurt gewoon.

Dat is wat ik bedoel, als die passie, een bepaalde ruimte, een helderheid, een gepassioneerde, ik noem het woord, een heel gek woord dan, gelukkig, maar dat je je geluk, niet toevalligheid geluk, maar bewust je eigen levensveld geluk kunt voelen, dat het heel makkelijk gaat, daar is op dit moment het één en ander in aan het gebeuren.

En laten we nou elkaar alsjeblieft niet roepen van, we zijn allemaal heel bewust en we weten wat er aan de hand is. Dat kan wel. Maar kijk goed wat er gebeurt.

Want de Zieners die het kunnen zien met hun ogen van binnenuit. Hier.

Daar vinden dingen in plaats. Om te zorgen om iets niet te laten plaatsvinden.

Want je grootste kracht en je plezier wat je hebt.

Dus die energie waardoor je dat krijgt. Dat je voelt ik kan deze wereld gewoon aan. En ik doorzie het.

Ik lees iets en ik voel gewoon in één klap, boem, ik ben volgetankt.
Niet uit afhankelijkheid. Maar ik lees iets, boem, ik ben volgetankt.
Ik zit in een stiltemoment en ik hoor de bladeren ruizen.
Het is een gesprek van de Force.
Ik luister naar het gras wat heen en weer tikt door de wind.
Hele kleine subtiele geluiden.
Ik luister daarnaar en ik hoor dat het gewoon taal is.
En die taal die vertelt mij in mijn gemoed wie ik ben verteld me, ik ben thuis.
En mijn verstand zegt, hoe kan dat nou?
Dat stuk dat je dat kunt horen, dat je dat kunt voelen.

Als je die boodschap kwijtraakt, dan lig je onder aanval.

Daarom zijn deze dagen, niet de dag bij mij, want die is er niet.
Deze dagen waarin je tot dat besef opnieuw instapt, van cruciale waarde.
Waarom zou een realiteit zoals deze, waarin allemaal Zieners van Ooit,
onuitputtelijke kosmische wezens, mensen, een wereld als deze.

Waarom zou de aanval of de poging om, het woord 'invloed', om invloed te hebben
op hoe de realiteit zich ontplooft. Waarom zou dat op dit moment volledig worden
toegestaan? Omdat wij ons bewuster worden?

Oh, ze zijn zich nu zo bewust geworden.

Nou, kijk nou toch eens zeg dit is wel een hele bewuste groep op de aarde.

Niet deze groep hier, wie wij zijn op dit moment als groepje, maar gewoon de
aarde. Nou, laat ze nu maar gewoon ontwaken.

Dit is een orde van heb ik jou daar.

Als je het hart van jezelf terug voelt, en je ziet dat dat ook energie van jezelf weer
laat stromen, dat je voelt ik krijg weer wat meer ruimte, dan neemt jouw

bewustzijn, de kracht van je bewustzijn, dus de impact van je bewustzijn op de
oorzaak en gevolgelden, dat zijn vibratievelden, neemt toe.

En dan zouden die anderen zeggen, nou laat maar gebeuren?

Hoe slim het in elkaar zit. Dus waar zit de verborgenheid?

Wij moeten het zien.

En ik vraag je gewoon, kijk goed naar je leven op dit moment.

Hoe het echt met je is en wat je echt voelt. Voel je het? Ben je blij? Ben je
gelukkig? Stap je elke dag op dezelfde manier je project in, je idee in? Is het er?
Is het paradijs daar binnenin?

Of is het een machine?

Dit is wat ze doen.

Ze maken van het paradijs, via onze onoplettendheid, maar ook via de
verplichtingen die we hebben. Een afspraak maken met iemand is een
ogenblikkelijk contract en een verantwoordelijkheid om dat contract in te lossen.
De afspraak die maakt een onmiddellijke aanslag op je bewustzijn, want je moet
rekening gaan houden, dat doet een deeltje van je vrijheid de das om.

En als je dat nou maar een aantal keren zo hebt met mensen, hop, hop, hop, hop,
zit je ineens in dat veld. Als we dat niet benoemen, in een tijd waarin we nu zitten.

En we zijn ons dat niet bewust dat dat er gewoon is. Dan is het heel mooi om met een zelfbekrachtiging bezig te zijn. Of een eigen bewustzijns golf.

In je eigen vibratie te zijn. Om dat ook samen met andere mensen te doen.

Maar hier moet wel de waarheid gesproken worden.

En de waarheid is, is dat het niet wordt gewaardeerd dat de mens terug is gekomen. Ben je klaar voor jezelf om zoiets wat ik net als voorbeeld heb genoemd met corona in die tijd, het is een systeemwijziging, ben je klaar om in dat veld er te zijn?

Het gaat om hier hè, om het denken vanuit je gevoel.

Nou, dat wilde ik toch nog eventjes met je doornemen. En niet omdat ik dat nou zo nodig vind om te zeggen, maar omdat we allemaal voor dezelfde grote kosmische vuren staan. Allemaal. En iedereen, ieder mens hier, doet dezelfde grote bijdrage. Ieder mens

Iemand: (niet voldoende goed hoorbaar om in juiste context te kunnen transcriberen)

(00:56:15 minuten)

Martijn: Ja, en het is voor mij, en dat weet je, ik heb helemaal niets met spiritualiteit. Alles is hier gebaseerd op wetgeving van een, eigenlijk een indoctrinatie van deze werkelijkheid, een manipulatie eigenlijk op basis van ons bewustzijn. Dat is de ene kant.

En het andere is dat er een reactie is in het veld, die ook heel, vanuit het hart heel gedisciplineerd kan worden geleefd.

Dus dat die ook echt werkelijk wordt uitgevoerd.

Wat dus niet met spiritualiteit te maken heeft.

Die twee mogelijkheden zijn er, die twee.

Dus van buitenaf of van binnenuit.

En degene die het sterkst en het krachtigst aanwezig is, en nu moet ik hem beter zeggen, degene die het puurst is en het puurst naar voren wordt gehouden, die wordt primair.

En ik weet waar ik over spreek, en ik weet ook dat dit wat ik nu zeg ogenblikkelijk leidt tot een verandering van de werkelijkheid.

We hebben dan hier de voorbeelden van verstoringen fysiek.

Een kankergezwel of andere zaken die worden opgeheven.

Die je ziet weg vibreren. En dan zeggen we de kanker is opgeheven.

Maar het is niets anders als dat de samen vorming van bepaalde informatievelden die er zijn, let op hè, en de informatievelden en de connectie met jouw bewustzijn dat die wordt opgeheven.

Goed in plaatjes kijken.

Want dit weten we allemaal al, maar het is heel belangrijk en zéér urgent om te zien wat de verbinding is tussen de vorming van realiteit of het in stand houden ervan en nu andersom weer gezegd, het beëindigen ervan.

Er zit dus iets, een verbinding tussen degene die naar iets kijkt of over iets denkt. Dat is een verbinding, je zou het een kabel kunnen noemen, maar het is een verbinding tussen de samen trillingen die er zijn waaruit een realiteit wordt geïnterpreteerd en degene die het observeert. Die verbinding die is er. Dus hoever zitten we er dan in? Wat is echte pure liefde? Wat is het echt?

Ik liep in Drenthe met [naam] door de bossen.
Eerst over een mooi lang zandpad en toen kwamen we bij een hele mooie bomenpartij aan met een heel mooi veld.
Maar toen we daar aankwamen toen eigenlijk konden we ook los van elkaar, want we praten dan niet. We konden niet verder lopen.
Er was zoveel te horen en te voelen. Er voorbijlopen kon niet.
Er moest gewoon gestopt worden. En naar de bomen gekeken.
Met ogen en met ogen dicht. En die hele trilling die daar dan is.
Ga maar eens in die trilling je heel bewust bevinden. Jezelf goed voelen.
De trilling. En ga maar eens in die trilling van jezelf en de omgeving. Van de Force.
Ga maar eens over complexe dingen in een keer inladen. Plop, boem.
Weet je wat er dan gebeurt?

Dit zijn dus bekrachtigingen.

Dus waar ik het steeds over heb, het moment van moeilijke kwesties in het leven, of grote vraagstukken, of laat ik het nog sterker zeggen, de bevrijding van de wereld waar eigenlijk elke mens op de aarde mee te maken heeft, zoals we het hier nu zien, dat je in die momenten van met je voeten in het paradijs, met aandacht de wereld kunnen voelen, je beseffen hoe uniek mooi dat is, *uniek* mooi.

En je in die vibratie van jezelf ervaren en je niet laten ontvoeren door in een slaap terecht te komen en te voelen wow, peace man. *Dat* zijn dus de momenten waarin we dus in de verbinding gaan met onszelf, heel bewust. En onszelf ook heel bewust aan, *aan*, voel maar, voel maar, voel maar gewoon wat er is. Hé het wordt ruimer. Ik voel op mijn manier vrede.
Ik heb bewondering voor de omgeving.

Ik voel ook dankbaarheid dat ik dit nu op dit moment hier nu zo voel.
Het gaat niet om de omgeving. De omgeving kan daarin assisteren.
Dat is de Force.
Het gaat om wat je erbij voelt.

En op dat moment heb je dan wel eens de neiging om bijvoorbeeld in het gras te gaan liggen. Nou, dat is hartstikke fijn. Maar dat doe je thuis maar. En niet hier. Daar ga ik niet over. Ga maar lekker in het gras liggen.
Maar die toestand waarin we terechtkomen.
Waar in we juist niet ons laten ontvoeren door die fijne gevoelens.
Je moet ze wel gewoon durven voelen.

Want het is niet dat we een mind programma in moeten gaan van nu moet ik er wat mee doen. Eerst erin en op een bepaald moment zit je daar helemaal op je

eigen manier in. En dan ga je zo'n paar hele, zaken die jij, dus niet die een groep heeft vastgelegd nee, nee, nee, nee, dan is de groep de matrix.

De dingen die jij voelt en waar jij voor gaat, wat jij weet van dit is het. En dat kan ook jouw project zijn. Daar ga je onmiddellijk in. Boem. Klets. Open. In de Force.

Dus dat is wat ik bedoel.

Letterlijk met hart, hart, gevoel, verbondenheid, paradijs, systeemloos. Alles is nu volledig oké. Mijn mind is op vakantie. Helemaal schoon. Hart, en dan in dat hartmoment. In dat bewustzijnstoestand.

Pak je met je mind iets uit deze wereld op waar je mee bezig bent.

Ogenblikkelijk vibreert je project, je idee waar je mee bezig bent, vibreert onmiddellijk op de hartskracht.

Eigenlijk op je eigen bewustzijn, want dat is hartskracht.

Hartskracht is jouw bewustzijn.

En op het moment dat je daar zit, zet je het je lichaam door en het veld in. Want lichaam en veld is hier hetzelfde.

Daarom vraag ik, hoe is het met jou? Hoe is het echt?

Zijn er wat dingen aan de hand?

Misschien dat je je daar bewust van kunt worden.

Gewoon om daar op een eenvoudige manier, niet moeilijk, op een eenvoudige manier herkenning in te brengen.

Ze snoepen, en ik doe even met de taal 'ze', ze snoepen constant bepaalde stukjes van levensplezier, een levensgenot weg. Dat is wat ze doen.

Kijk, en wij hebben een vibratieveld van, op de aarde is dat precies hetzelfde, ook al is dat veel, is dat een andere dimensie.

Maar wat ze doen, op aarde hebben we een vibratie veld waarin we voelen hè dit is wie ik ben nu ben ik er, fijn, wauw, wat is het ook fijn om hier te zijn, nu voel ik ontspanning. Wat ze doen is dat organische trillingsveld waarin je ook gewoon heel goed kunt denken en ook heel slagvaardig kunt zijn, en eigenlijk geef je dan Central Commands met je bewustzijn in het in het veld, wat ze doen is in jouw, en dat zijn dus de kabels die je hebt naar je omgeving, dat is een systeem, kijk aan welke overtuigingen, en welke kabels, en welke manipulaties, en welke overeenkomsten, en welke zorgen, en welke stukken ongeluk, waar hij of zij zich in bevindt, zit deze persoon vast, ik zeg dat nu in woorden maar zo werkt het niet, dan gaat het direct in jouw omgeving iets via die denkkabel, dus tussen die situatie en jouw bewustzijn in dat stuk gaat iets veranderen, want het gaat namelijk via jouw bewustzijn, want de wereld wordt bestuurd via ons bewustzijn, niet via de wereld buiten ons, maar via ons bewustzijn, gaat er in mijn bewustzijn via die kabel naar die situatie een opdracht.

Boem!

En vervolgens is die persoon doordat ik die onzuivere verbinding heb, dus de waarheid nooit heb gezegd, wordt die persoon de ingang om de verstoring in mijn omgeving te representeren en onmiddellijk gaat een deel van mijn bewustzijn waarin ik gewoon helder en goed ben gaat onmiddellijk worden in beslag genomen want er is iets met die persoon.

En dan word je gebeld; ja ik lig in het ziekenhuis.

Ik werd op hele belangrijke momenten gebeld.

Een keer door, destijds een goede medemens waar ik een goed contact mee had, en precies op een heel cruciaal moment word ik bezocht door iemand anders ja je wordt verzocht mee te komen naar het academisch medisch centrum in Groningen, want hun kind is tussen wal en schip gevallen en is hersendood.

Zo probeerden ze het bij mij.

En ik kijk, en ik weet wat er gebeurt, en ik heb geen kabel.

Ik heb geen kabel waarin ik in ga naar die persoon van; oh wat erg, nou moet ik er voor die persoon zijn. Omdat ik kan er voor niemand zijn, dat weet ik al lang.

Daarom ben ik er ook gewoon nooit.

Alleen op dit moment hier, zoals ik hier nu ben.

Ik weet dat je dit verstaat, ik weet dat je dit begrijpt, ik weet dat je het herkent.

Omdat het in ons allemaal, in ons leven gebeurt.

En toen zei ik tegen die persoon; wat erg vervelend, verdrietig.

Ja, daar kan ik op dit moment ook niks aan veranderen.

Ik moet dit doen wat ik nu doe. Ja, maar je moet komen.

Want waarschijnlijk haalt dat meisje het volgende uur niet.

Dat is een manipulatie hè. Maar wel een hele begrijpelijke op aards niveau.

In liefde. Want daar gaat ie, op liefde. Heb ik nou een verantwoordelijkheid?

Die heb ik niet. Want het is mijn kind niet. Ik ga even door hoor.

Het is mijn ongeluk niet. Het is ook mijn verantwoordelijk ik niet.

Wat het wel is, is begrip en compassie. Maar ik kan gewoon dit doen. Klik.

Want het is niet wie ik ben. En degene die dit soort dingen snappen en kunnen, zonder hun compassie-hart te verliezen, die buigen de boel om.

Ben je dan hard? Nee.

En vervolgens heb ik op de begrafenis van het kind gesproken.

En dat was een heftig afscheid. Heel heftig.

En natuurlijk ook met de nodige je was er niet. Nee klopt ik was er niet.

Maar mijn veld blijft wel intact, ik ben er, laat ik het zo zeggen, ik ben er en ik ben ook niet boos als andere mensen boos op mij zijn wat ik ben er.

Jij hoeft ook niet boos te zijn als er dingen naar toe gebeuren, want het heeft niets te maken met jou. En als je er wel door wordt geraakt dan betekent het dat er een onzuiverheid, een onzuivere relatie is tussen jou en de ander.

Één met een bepaalde macht, één bepaalde claim of verantwoordelijkheid die jij wil dat een ander over jou neemt. Of een bepaalde behoefte.

Je mag allemaal aan de kant. Weg. Allemaal weg.

We moeten allemaal hier stand-alone zijn.

En als we stand-alone zijn, dan zijn we echt stand-together.

Dat stuk is wat ik noem een bekrachtiging.

Dus compassie met het hart.

Maar als je ziet dat het moment waarin je navigeert, waarin je beweegt, ineens verstoord gaat worden of opgeroepen wordt via iets buiten jezelf. Waardoor je daar een verplichting gaat krijgen.

Ja dan is het pay attention, dan moet je goed plaatsnemen in je hart en goed zien wat er gebeurt. Neem jezelf serieus.

Nou ja, toen ik dit jaren geleden voor het eerst zei, toen werd ik gelijk neergezet als de antichrist die het hart van de mens sloot. En dat begrijp ik ook.

Maar het gaat hier niet om geloof en spiritualiteit, het gaat hier om zeggenschap.

Het gaat hier om invloed vanuit je betrokkenheid op de matrix en je moet je taak die jij hebt, die jij weet wat het is. Niet door een ander je taak laten vertellen.

Mensen vragen mij ook wel eens, nu niet meer, maar vroeger, wat is mijn taak? Nou, om hiermee op te houden, nu. Maar neem jezelf serieus. Dus dat is belangrijk. Dus hart, je eigen gevoel, paradijs, hart, denken, denken naar buiten denken, je bewustzijn, lichaam, dus het veld in. Hart - brein - lichaam. Hart - brein - lichaam. Gevoel, eigen gevoel, eigen boodschap, paradijs, keer daarin. Daar goed nadenken.

Het geldt ook in het bedrijfsleven, het geldt overal. Ik heb net al even iets gezegd binnen de bepaalde regeringen is dat ook bekend. Er zijn echt mensen die zijn zich bewust van hun eigen diepste gevoelens wat ze moeten doen. Al gaat de hele wereld daar op zijn zijkant. Is er iemand die naar aanleiding van dit lange epistel die helemaal niet nodig is, dat weten we allemaal al, maar het is meer een reminder in de energie om gewoon recht te zetten. En ons werk serieus te kunnen doen. En ook op krachten die de mens constant op alle mogelijke manieren probeert bij te sturen. Om dat te doorzien, want je moet gewoon goed bewustzijn in deze kwestie hebben. Is er iemand die naar aanleiding van dit iets wil zeggen, delen of ja, je mag ook wat vragen. Alles kan.

Iemand: Ik heb je verhaal heel duidelijk gehoord. En dat heeft ook iets aangeraakt bij mij. En ik vraag me af, waar begint dan de samenwerking?

Of zijn dat twee verschillende velden?

Want we hebben allemaal zo ons eigen, als je het een doel wil noemen, of wat we voelen specifiek in onszelf waar we voor staan. Als we daar allemaal in gaan staan, wat we echt voelen, brengt dat dan niet een weerstand in het veld van het samenwerken? Of lost dat op in het veld van samenwerken?

Of doe je een stap terug in jezelf om daardoor te kunnen samenwerken? Ik kan die twee dingen op dit moment moeilijk bij elkaar echt brengen. Misschien kan je daar nog iets...

Martijn: Jawel zeker en ik weet niet of de goede reactie is op wat jij je wat jij zegt. Maar kijk ik denk..., weet je zeker dat je klaar bent?

Het kan ook zijn dat je naar aanleiding van wat ik ga zeggen dat je daar nog verder gaat spreken. Dat zou kunnen. En ik weet het niet, maar het kan wel. Ik bedoel er ook eigenlijk mee van dit is niet het enige moment waarop wij mogen spreken. Dat bedoel ik ook.

(01:12:30 minuten)

3 verschillende informatie-frequentievelden

Kijk, er zijn grofweg drie verschillende informatie-frequentievelden door elkaar heen.

1^e De eerste frequentie, dus de oorspronkelijke frequentie, dat is de thuiswereld waar we vandaan komen, dat is de oorsprong.

Dat is een organische trilling. En iedereen die in die ruimte leeft. Die in die ruimte verblijft.

Die leeft, zoals ik het net met jou samen dat we daarna op reis gaan naar binnenin, die leeft vanuit dat paradijselijke besef. Dus er hoeft helemaal nergens voor gewerkt te worden. En ook niks behaald.

Dus er is een andere, tussen aanhalingstekens, "visie" en ook "doel" van het leven, van het bestaan.

Van waarom we er eigenlijk zijn. Het is een totaal andere realiteit dan dit.

Dat is zeg maar de basis, de oorsprong.

En ieder mens die in die realiteit leeft, die is door zichzelf te zijn ook de energiegenerator. We scheppen trillingen, organische trillingen, die zich vervoegen in die realiteit.

Dus die realiteit wordt, wij zijn eigenlijk heel eenvoudig gezegd, wij zijn zelf de zenders van die realiteit.

Dus onze diepste intentie, zonder spiritualiteit, zonder goden, niets, is gewoon er te zijn op een vrije manier. En onze diepste intentie is, en dat is niet eens een intentie, dat is gewoon onze manier van leven, is om ook blij te zijn. Blij.

Blij te zijn. Blij. Grote projecten uit te werken, maar ook blij gewoon lekker met een kano lekker door de bossen of over de zee te varen.

Dat is zeg maar de basis trilling. Iedereen die daarin leeft, die vibreert vanuit die andere vrije dimensie in zichzelf. Daarom noemde ik net ook, als er mensen uit een andere wereld hier zijn, die uit een andere wereld komen, dan merk je dat onmiddellijk, omdat de manier hoe ze denken, schept een andere bandbreedte van realiteit.

2e Dan heb je een tweede realiteit. Dus dit is de organische, oorspronkelijke. Dus de stam, één van de stamwerelden, de stamfrequentie van de schepping.

Dan heb je een opgerichte wereld. En dat is een wereld waarin geëxperimenteerd kan worden en waar er in dat opgerichte bewustzijn en realiteit ruimte is voor wat degenen die erin leeft voelt en dat komt tot uiting. Dat is een soort project, een opbouw, een ontwerp.

3^e En je hebt een derde en dat is de invasie die er doorheen ligt en dat is dat jij moet voldoen aan dat script. Wij zitten nu eigenlijk in ehm, we zijn feitelijk zitten we in alle drie tegelijkertijd.

Maar het eindproduct is dat wij ons op dit moment bevinden in een informatieveld wat voornamelijk zich in ieder geval toont, zichtbaar toont, door onze kabels die wij allemaal hebben gelegd, die er gelegd zijn, de kabels tussen ons bewustzijn en de gebeurtenissen om ons heen, die kennelijk invloed op ons hebben, waar we blijkbaar van afhankelijk lijken te zijn, wat we dus niet zijn, maar wat we wel vaak

denken dat we dat zijn.

We leven dus nu in een veld waarin er voornamelijk wordt geleefd naar wat er hier van ons wordt gevraagd.

Dus wat we moeten doen voor het systeem.

Nou, als je nou met z'n tweeën, met z'n drieën, met z'n vijven, helemaal los van elkaar, jij doet jouw stuk, dus ook binnen bekrachtigingsvelden, aandachtsbewustzijn scheppen.

Ieder mens die dus in deze dimensie hier is en naar het eigen paradijs gaat, daarom is het bloedgevaarlijk, want dat is heel gevaarlijk bloed waar ik het nu over heb, want dat zijn de programma's die in dat bloed zitten.

Het is bloedgevaarlijk om in de aanloop naar hele serieuze kantelpunten je tegelijkertijd te richten op datgene wat één persoon aanwijst.

Dus dat mag je om het uit te sluiten, want je moet hier dingen uitsluiten, dat je niet met andere mensen meedoet.

Nogmaals, ze zijn heel geavanceerd en zeer intelligent.

Je zou eigenlijk moeten zeggen, als je nou met twee of drie of vier mensen, allemaal tegelijkertijd, in het momentum van het nu, je richt, ieder richt zich op het eigen paradijs, op het eigen gevoel.

En je gaat daarin aan het werk, dan is in beide, bij jou en bij mij, in dit voorbeeld, mijn paradijsveld, mijn eigen oorspronkelijke veld, mijn eigen gevoelens, waarvan ik voel, dit is wie ik ben en dit koester ik. En jij doet dat ook.

Dan is dat alle twee koesteringsfrequentie, dus dat is de vrije bandbreedte, die gaat met elkaar communiceren. En jij doet in die, in dat paradijsmoment, zet jij je eigen bekrachtiging neer. En ik zet in mijn eigen paradijsmoment, mijn bekrachtiging, *mijn* eigen bekrachtiging neer, mijn eigen veld.

Het kunnen dus twee totaal verschillende dingen zijn.

Nou kan het zijn dat je denkt in de verdieping van waarin je werkt, dat je niet verbonden bent met elkaar. Het lijkt ook alsof je niet met elkaar meewerkt.

Maar het is helemaal niet zo.

Want mensen die teruggaan naar de basis, naar het paradijs, dat is een taal, een besef, een besef van waarin wij leven van oorsprong, dan zul je merken dat de Force die we hebben gecreëerd, dat is wat wij doen, wij scheppen een trillingsveld, de Force onderling, als ons contact op geestelijke basis helemaal open en vrij is, zul je merken dat de dingen die ik bekrachtig, door de Force worden gedeeld.

Je moet er eens goed naar kijken, gewoon ook in beelden, gewoon het beseffen. Je hoeft niet te begrijpen wat ik zeg, want dat weet je allemaal, maar het gaat om een besef. Als we dit kunnen beseffen, wij zijn schepperskrachten.

Dus door de sfeer van wie je werkelijk bent te openen, gewoon daar naartoe te

gaan, is het dus mogelijk dat datgene wat ik in de bekrachtiging neerzet, als onze verstandhouding op geestelijk gebied open is, dat mijn informatie die ik schep, via de communicatie onderling van de Force, met elkaar gaat communiceren, waardoor het ook bij jou gebeurt.

Dit is één van de grootste sluitstenen eigenlijk in de schepping van de mens.

En daarom worden we tegen elkaar opgezet.
Daarom hebben we een negatieve gedachte over elkaar.

Want op het moment dat ik een negatieve gedachte heb over een ander, als ik zeg wat die persoon doet, flauwekul, wat een onzin zeg.

Nou, dat zou best wel kunnen zijn dat die persoon dat op die manier doet waarvan ik zeg, nou ja, dat zou ik niet op die manier doen. Maar ik hoef nog niet in mijn gevoel, in mijn emotie, in mijn gemoed wie ik ben, hoef ik nog niet een attack op de ander te hebben.

Of een afschaling van wat de ander aan waarde is. Op het moment dat ik dat doe, op het moment dat ik dat doe, dat ik een ander afschaal in waarde met mijn bewustzijn.

Op dat moment druk ik de verbinding tussen ons beiden dicht en dood.
Eigenlijk ben ik op dat moment het archontische programma.
En dat is wat je dus ook ziet.

Ik noem het de spirituele oorlog.

Maar het is ook binnen bewustzijnsland, ook in de ontmoetingen die ik heb, is het schering en inslag. En dat hoeft helemaal niet.

Want iedereen doet het op de eigen manier.

En de manier hoe jij het doet, daar bereik jij de mensen mee die dat verstaan.

De manier hoe ik het doe, bereik ik de mensen mee die mij verstaan.

En ik luister weer naar mensen waar misschien jij helemaal niet naar luisteren kan, omdat je het niet passend vindt bij jezelf.

Maar onderling zijn we wel een team.

Dat is het echte veldwerk. We zijn Force scheppers, wij zijn krachtscheppers, wij scheppen een kracht. Plus, wij leven in die kracht.

Wij hebben een achtergrond die er in dit moment nu is, wij vibreren daar ook in.

Het is helemaal dichtgeknepen door een archontische kracht die *in* ons is gekomen, in de plek waar we werkelijk zijn.

Maar we zitten dus in deze gevormde realiteit, een gekaapte realiteit van een ander experiment. En wij zitten hier, maar wij zijn zelf krachtwezens.

Dus naast ons, in mijn voorbeeld tussen jou en mij, dat je samen iets doet en dat

er een communicatie is, dat kun je ook voelen. Dat er een onderling respect en waardering is. Ik noem het ook dat er een zorgzaamheid is naar elkaar toe.

Dan zul je ook moeten beseffen weer van wacht even, wij zijn niet alleen met z'n tweeën dat aan het doen, maar er is ook nog een heel versterkingsveld.

En dat versterkingsveld dat reageert op ons op het moment dat wij in die pure, geen belangen hè, nee, nee, nee, geen belangen, op het moment dat wij puur puur zijn, echt puur, dan gaat die verder. Dan gaat die naar een andere bandbreedte. Dus het zijn twee lagen wat er gebeurt. Eigenlijk drie lagen.

Ik moet mijzelf durven voelen. En mezelf serieus nemen. Ik ben geen spiritueel mens. Ik ben een bewustzijn. Net als ieder mens. Dus ik moet mezelf serieus nemen.

Twee.

In de samenwerking met andere mensen moet het ook volledig in mijzelf compleet open zijn. De oorlog is echt voorbij. Klaar.

En het derde is.

Dat ik ook mijn bewustzijn open heb. Dat ik vibreer in het levensveld.

In de Force. En dan zul je merken dat het dus in mezelf, tik! in mezelf, tik! met z'n tweeën, tik! met z'n allen, boem! met de Force, dan merk je dat er echt iets gebeurt. En dat vraagt in deze wereld hier, er zijn natuurlijk heel veel dingen die hier aan de hand zijn, dat vraagt ook zelfacceptatie in de vorm hoe je hier nu op dit moment bent, als man of vrouw, of als je jezelf niet als een man of een vrouw ziet, maakt niet uit, het zijn allemaal woorden, gewoon als mens, als wezen, kun je jezelf ook ervaren, sta je gewoon toe om zo te zijn zoals je bent.

Want als je jezelf niet kunt, ook niet in het aarde-mens-stuk.

Als je jezelf daar niet in kunt voelen. Als je jezelf geen toestemming geeft.

Dat je zegt tegen jezelf, nou goed, dit is dus wat ik voel.

En dit zijn de dingen zoals ik moet leven. En dit is wat ik nodig heb.

Af en toe moet ik dit voelen of dat doen.

Om hier gewoon goed in contact te zijn met de wereld.

Want dan komen die gevoelens bij mij door vrij.

Die ik zo heel duidelijk kan ervaren als wie ik ben, noem het dansen, zingen of wat dan ook, je kan alle mogelijke voorbeelden opnoemen. Ik noem altijd de meest schaamteloze dingen op. Maar het zijn natuurlijk ook nog hele andere dingen die je kunt opnoemen, maar alles is all in the game van deze wereld.

Je moet je zelf bevrijden.

En dat is wel heel belangrijk, want als jij dat stuk met jezelf niet aangaat, als jij niet die gevoelens van jezelf, van jouw kosmische zelf, via het aarde-mens-zijn hier op de aarde.

Als je dat tegenwerkt, dus jezelf eigenlijk anders voordoet dan wie je bent.

Dan hou je ook een bepaalde relatie met jezelf dicht.

Dus dat is heel erg belangrijk. Dus bekrachtigen, hart - brein - lichaam - veld.

Het zijn hele grote coalitiegroepen, dat is ook wie we zijn.

Het zijn grote coalitiegroepen, we zijn elkaar tegengekomen.

Het was niet per se bedoeld of zoiets dergelijks, want daar is de matrix veel te slim voor. Maar nu dat je elkaar tegenkomt, zou ik er wel een bedoeling van gaan maken.

Het is half twaalf, we gaan maar eventjes een korte pauze houden en dan weet ik wel dat jullie heel snel naar de wc gaan maar ik ben er ook. Ik moet ook naar de wc. Heb even een goede pauze en laat het goed door je heen gaan waar het nou over gaat voor jou

[pauze]

Deel 2-3

20250522-2-3-MvS-Zelfbekrachtiging-bewustwording-Zwaanshoek

Zo, een mooie bijeenkomst met elkaar waarin we allemaal op onze eigen manier door bepaalde gedachten en ook gevoelens gaan. Wat ik zeg is niet per se dat wij dat allemaal op dezelfde manier horen wat ik zeg.

Dus als je na wil spreken over wat ik nou zei dan kan het best zijn dat je iets heel anders hebt gehoord dan een ander. Daarom spreek ik ook nooit met mensen dingen na.

Maar voor mij is het wel zo dat het erg belangrijk is om de basis van wie we zijn, weet je, er zijn hier mensen, op dit moment zijn hier mensen in deze wereld, we noemen dat mensen, die hebben geen flauw idee, dit klinkt als een oordeel, maar ik weet even niet hoe ik dat wat genuanceerder kan zeggen.

En als het me te binnen schiet hoe dat wel kan, dan weiger ik dat te doen. Er zijn mensen die hebben geen flauw idee wat de aarde zoals we het hier zien is. Geen idee. Met al haar leven. Zo'n enorm groot organisch mechanisme. Geen mechanisme maar toch is het wel iets wat op elkaar beweegt. Het is zoiets groot. Zoiets moois. Er is geen regering op de aarde die het voor elkaar krijgt om de aarde waar we met elkaar in verblijven op nummer 1 te zetten.

En het is een enorme verwarring waar de wereld zich in bevindt om hetgeen wat je energie ook geeft en een onuitputtelijke bron van leven is op allerlei verschillende niveaus, wat we eten en drinken maar ook echt op geestelijk niveau.

Het is een enorme verwarring om dat niet te zien dat het er is, dat het bestaat. Dus weten dat de natuur belangrijk is dat is, dat weten we allemaal, dat voelen we ook.

Maar wat het echt is, dat is iets enorms.

Bij de totstandkoming, ik ben enkele jaren geleden ben ik daar op een bepaalde manier mee begonnen. Ik niet als enige, maar ik spreek wel. Dus ik spreek dus namens mezelf. Over het tot stand brengen van een open contact. Tussen de mens, wie wij zijn hier. En bezoekers uit andere werelden.

Hoeven niet per se ET's te zijn.

Dat is een enorm project. Waar heel veel voorbereiding op ligt. Hier op de aarde, maar ook vanuit andere werelden. Door mensen, menselijke beschavingen die de taal van het paradijs en van de echtheid kennen.

Dus niet onderverdeeld zijn in religie en cultuur, culturen, of rassen. Maar in een heel groot vriendschappelijk veld met elkaar leven. Dat, die inspanningen zijn er.

Ik doe dat omdat ik geboren ben hier, zoals ik hier dat nu zo benoem, in een open contactsituatie. Ik spreek erover omdat ik dat contact gewoon volledig heb en het is niet bijzonder. Ik spreek erover omdat ik met mensen spreek uit een andere wereld. Daarom spreek ik erover. Omdat het letterlijk bestaat.

Ik spreek erover omdat het de wereld in één tel naar een compleet andere koers brengt. Een compleet andere koers.

Zo'n ingreep van corona, dat is peanuts, stelt niks voor. En daar zitten allemaal vangnetten tussen.

Tussen dat tot stand brengen van het open contact, dat wij zelf doen, en de intelligenties en beschavingen en achtergronden waarmee dat contact kan worden en ook zal worden gelegd, openlijk, publiekelijk.

Een tijdje geleden vroeg iemand aan mij. Of zei het tegen mij. Ja jij bent toch. Je praat toch altijd over dat buitenaardse. Over UFO's en buitenaardse. Ik zei ja dat zijn twee verschillende woorden. UFO's en buitenaardse.

Wat denk jij dan wat dat is?

Toen ging het direct over de, ja toch, de buitenaardse, weet je, de kleine met zwarte ogen. De ET's. Daar ging het over. En UFO's. Vliegende schotels.

Ik zei nou ja daar praat ik niet over.

Waar ik over spreek, is eigenlijk over ons.

En dat er dingen gebeurd zijn. En dat die teruggedraaid kunnen worden. Ja, maar hoe dan? Ik zei door weer te luisteren naar wie je echt bent. En niet een verlangen te hebben vanuit een gevoel. En niet het idee te hebben dat je meer bent als je iets meer ziet van de wereld en weer jezelf kunt voelen. Dat je niet meer bent dan de ander. Maar dat het juist een hele vriendschappelijke set is om vanuit dat stuk bewustzijn wie je bent, juist die gelijkheid te kunnen voelen dat je allemaal in die wereld leeft.

Dat iedereen een stukje, ik noem het even assistentie, een stukje assistentie van

bewustzijn in ieder geval kan gebruiken om weer bejegend te worden op de manier waar het eigenlijk echt over gaat.

O, ja, dat is niet buitenaards. Ik zeg; nee dat is meervoudig. Ik praat over mensen, over menselijke beschavingen. En wij zijn er één van hier op de aarde, die dat nu achter de rug hebben wat we allemaal hebben willen voorkomen en toch is gebeurd.

(00:07:00 minuten)

Dat project, dat Star Force project, daar ben ik een tijd al mee bezig om dat uit te werken. Dat Star Force project, dat is iets wat een project, het is niet een project, het is iets wat een samensmelting is, een samenvloeiing is van eigenlijk alle tot nu toe ontdekte gevoelens, gedachten, situaties hier.

Door allemaal verschillende groeperingen op de aarde, wat bij elkaar komt. Dus mensen die contact hebben met buitenaardse op een bepaalde manier, dus ik noem het eventjes niet fysiek, maar geestelijk, of via de binnen intelligentie, dus niet fysiek, dat is daar ook een onderdeel van. Dus iedereen is daarbij betrokken.

Het gaat om Project Star Force, het is een programma, een programma van het samenbrengen van allemaal programma's, zo moet ik het zeggen, tot een samenbundeling van inzichten waarbij er een veiligheid wordt gecreëerd, eigenlijk geschapen. Er wordt een veiligheid gecreëerd, geschapen door mensen die net als al die andere mensen in gelijkwaardigheid kunnen kijken wat er allemaal aan de hand is en dat ook kunnen borgen.

Want dat zijn wel hele grote stappen waar we het hier met elkaar over hebben. Project Star Force en het openleggen van contacten, en dat is ook aan de andere kanten, zo noem ik maar, aan de andere kanten van de vergadertafels, kan alleen gelanceerd worden door mensen die zich heel diep verbonden voelen met de kracht van het leven.

En ook de plek waarin ze leven, dus in dit geval hier de aarde, dat op nummer 1 hebben staan. En dat is niet een voorwaarde, want die voorwaarde, er wordt niet gewerkt met voorwaarden.

Maar het is wel bij het, en dat heeft te maken met hoe de kwantum fysische uitwerkingen daarvan zijn in het script, bij het tot stand brengen van het contact tussen, laat ik zeggen, mensen van de aarde hier, die in een coalitie allemaal gelijkwaardig gezamenlijk iets weten, en daarmee een frequentiesleutel van bewustzijn creëren, die erin gaat en een uitwerking heeft, bij het tot stand komen van het contact, wordt het contact altijd ergens op gebaseerd.

Dus de openingszin, zoals wij ook met elkaar communiceren. Het eerste wat er wordt gezegd, of het eerste wat er wordt overgeleid met elkaar, dat is gewoon hoe gesprekken hier ook werken. En dan heb ik het niet over persoonlijke pijnen daarachter, maar gewoon in de opening.

Dat is de grondfrequentie, de basis van waaruit het gesprek verder zich opbouwt. En dat werkt ook met contact op meervoudig niveau. Dus niet alleen op de aarde in een gesprek met elkaar, maar bij het ontvangen van menselijke soorten, vanuit verschillende, dus hier op de aarde en mensen uit andere werelden, hele grote sterren coalitiegroepen, en dat zijn dan, zeg maar, vertegenwoordigers, representanten van grote confederaties, die zichzelf helemaal niet belangrijker achten dan ons, totaal niet, helemaal gelijkwaardig, zien ons in de kracht gewoon als deelnemers, net als zij, zien wel ons spartelen om te luisteren naar wat we nou van binnen het diepst voelen, dat zien ze wel, maar toch is het gelijkwaardig.

Zul je merken dat bij het tot stand komen van het contact tussen ons en dus de andere partijen, de sterren coalities, mensen, gewoon fysiek van vlees en bloed, aanraakbaar en niets anders dan hier. Alleen ze hebben een heel andere energie atmosfeer om zich heen.

Ze zijn een andere energie, dus een ander bewustzijn dat voel je, wat ik al eerder zei. Het tot stand komen van dat contact, dat staat beschreven, daar zijn hele grote onderzoeken al naar gedaan in andere werelden. Het staat beschreven in hoe, niet dat dat leidend is, maar het staat beschreven in dat de contacten die er plaatsvinden, dat de start van dat gesprek, dus de start van dat moment waarin je elkaar ziet, dat het een paradijselijke ontmoeting is, van bewustzijn.

Geen angst, geen angst, helemaal niet. Geen spanning, maar er mag en kan wel een vreugde zijn van, oh, wat gaat hier gebeuren? Het hart kan bonken, bonk, bonk, bonk, bonk, bloed pompt, en er worden zenuwcellen aangezet om allerlei stofjes te transporteren.

Maar dat contact, en dat is waar ik jaren geleden over ben gaan spreken, niet alleen in deze groepen maar ook in andere groepen, dat contact dat gaat komen op basis van dat die gesprekken er zijn en uit dat paradijselijke besef.

Dus er vindt niet een contact plaats, dat moeten we even heel goed beseffen hier in ons hoofd en in ons gevoel. Er vindt geen contact plaats omdat er een waarde voor ons in zit om dat contact te krijgen.

Dat is het niet.

Zij leggen ook geen contact met ons omdat het waardevol is voor hen. De contacten die er plaats vinden, dat is altijd bij het herstel van werelden waar dat contact tot verbreking is gebracht of gekomen, vindt altijd plaats uit herstel van de ambassade dat wezens, menselijke wezen in dit geval hier op aarde, zich ook daadwerkelijk hier op de aarde ervaren als deelnemer van het grote paradijs en daar ook een zorgzaamheid voor hebben.

En dat is niet een verzorging dat je dus dagelijks het gras moet maaien tussen de bomen door in de bossen. Maar het gaat om het besef hoe enorm groot en rijk dat is. En dat dat ook niet een eigendom is van iemand of iets. En zolang je in die omgeving verblijft, dan heb je daar heel veel eerbied en dankbaarheid voor. En heel veel liefde voor. En communiceer daar met je bewustzijn mee. En dat is de

grondslag van contact. En daar is de mensheid dus uitgevallen, als collectief.

We gaan wel eens op vakantie of misschien niet op vakantie maar we gaan weleens naar een bos toe. Of je rijdt dus even met de fiets of met de auto door een mooi gebied.

En dan sta je stil. In mijn slechtste voorbeeld sta je even stil dat je bij toeval even voelt wat de natuur is (Martijn maakt geluid whow). Dat is eigenlijk niets, niemand die dat kan nadoen. Maar alleen de Force, de natuur, de kracht van het leven. Kan dat laten voelen. En daarmee voel je dus weer een deel van jezelf.

En dat aanwakkeren, dat de mens weer leeft vanuit de kracht van de wereld van waarin zij bestaat, dat is de grondslag van contact, vanuit dat stuk. Dat zijn de ambassadeurs. En verder zijn in ieder geval de mensen waar ik mee te maken heb, en dat zijn mensen precies zoals ik en van oorsprong de mensen, geen interesse in spiritualiteit.

Geen rangen en standen, maar wel een discipline, een discipline, niet vanuit het hoofd, maar een discipline om te leven vanuit de verbinding. Telkens weer.

Daarom heb ik het altijd over de aarde.

Over de Force, over de natuur.

Dat is waarom ik het erover heb

(Muziek: Planet Earth III Suite (From "Planet Earth III") · Hans Zimmer · Jacob Shea · Sara Barone · Bastille <https://youtu.be/Ym8TQrfnm3U>)

(Geluid: Martijn zet geluidsoptname op van de aarde opgenomen 1986, die niet op internet te vinden is, hij verteld hierover ook op 29 mei 2025 hoe de geluidsoptname bij hem in ontvangst gekomen is)

(Martijn spreekt met op achtergrond aarde geluid) Het is taak dat wij het ons allemaal gaan herinneren. Het gaat om iets heel, heel groots. Je zult de matrix moeten afleggen, uit jezelf moeten verwijderen.

(00:30:50 minuten)

Dit is een opname van 1986, deze, met elektromagnetische sensoren in een baan om de aarde. De aardmagnetische velden die werden geregistreerd en omgezet naar eigenlijk geluid.

Geluid is ook trilling.

Dit is een totale verzameling van Gaia. De oorspronkelijke wereld waar wij ons *nu* op bevinden.

Wat *heringericht* is.

Wat een afgebakende zone is van Gaia.

Dit is een geluid van al het leven op de aarde. In trillingen. Alle aanwezigheid. 1986. Historisch dan. Ook een jaar waar oorlogen woeden, vervuilingen zijn, de natuurkracht van het leven geweld wordt aangedaan, dieren en mensen sterven, dieren en mensen lijden, vervuiling, invloeden van buitenaf. 1986.

Moet je horen en voelen wat het is.

Herinner je jezelf wie je bent.

Er zijn blijkbaar, dat kun je uit deze situatie herleiden, er zijn verschillende bandbreedtes van bewustzijn, van trilling, tegelijkertijd aanwezig, en in dit geluid wat door ernaar te luisteren weer opnieuw een informatieveld wordt bij de ontvangst, in dit geluid hoor je geen oorlog. Dus die oorlog, die vervuiling, de ellende die er op de aarde is, de onbegrepenheid van de mens onderling, die zit dus op een andere bandbreedte. Het zijn verschillende zenders door elkaar heen. Ik hoor hier geen oorlog.

Er spelen zich dus verschillende zaken door elkaar heen af. En dat heeft te maken met jou, het heeft te maken met ons allemaal, het heeft te maken ook met mij want ik ben ook een deelnemer in het allemaal.

Hoe kan het, en het gaat niet om het antwoord, hoe kan het dat we in een wereld van zo'n uitgestrekte kracht waar leven gedijt op elk niveau waar een oneindige hoeveelheid energie is in welke vorm dan ook, waar bomen niet doodgaan omdat ze onder de grond bestaan en af en toe steken ze hun vinger in de lucht.

Hoe kan het dat we in zo'n wereld, in zo'n probleemmatrix zitten?

Waar zit dat?

En als je het doorziet en kunt traceren, hoe kun je daaruit?

En hoe kom je er weer in?

Dus als je een onderdeel bent van de probleemmatrix en je bent niet de Force, dan zit je ook in de spelregels van *die* entiteit, dus ook in de oorzaak en gevolg waarin je zit wat je op de wereld ziet.

Het is mogelijk om een kwartslag te wijzigen met je bewustzijn en in een andere oorzaak en gevolg en letterlijk een andere aarde te zijn.

In de start die we daarin maken als beschaving, als een grote inter-kosmische coalitie, de start die we daarin maken is door te herkennen dat de matrix bestaat.

Dat we kunnen denken in de uitzending van anderen. En als we dat beseffen, dan kunnen we daarmee stoppen. Maar groepen houden ook in stand dat dat voortbeweegt.

Het is onze taak, en dat is nou precies ook waarom we het soms moeilijk vinden om bij elkaar te zijn op de aarde.

Het is onze taak om juist vanuit die verbinding de Force, de kracht in onszelf en van de aarde te voelen.

Het is niet een identiteitsverschuiving binnenin jezelf, maar het is je ware identiteit weer voelen.

Dus deze aarde die we hier zien en dus ook kunnen horen en voelen. Pure schoonheid. Een levenskracht. Is nog steeds onderdeel van de grotere realiteit.

Er is dus een grotere kracht dan alleen de aarde die we zien.

Want met zo'n overmacht aan negatieve energie, ik noem het maar negatief, het kan ook genoemd worden als onbegrepen, dat we onbegrepen bewustzijn hebben waardoor we dingen denken en ook doen die het niet behoren te zijn, maar ik noem het negatief met zo'n overmacht aan negatieve andere en anders en gepolariseerd bewustzijn moet de kracht van de aarde groter zijn dan die van de aarde zelf en dat is precies wat het is.

Deze aarde die wij zien, zo ben ik.. bij mij staat dat aan het is niet weg, de aarde zoals wij die hier nu zien dit is een onderdeel van een veel grotere aarde.

Dan kom je dus ook op de herkenningen van mensen die vertellen dat ze over de grens van de aarde gingen en in een andere wereld kwamen, die gewoon nog steeds de aarde was.

En dit is een top militaire basis.

Deze aarde die wij hier zien, is een top militaire basis, die ook gemonitord wordt door de gezaghebbers, zeg maar achter die manipulatie van dat we de vrijheid niet meer zien van wat het is. Op de aarde worden mensen bij elkaar gebracht in een gevangenkamp.

Deze aarde die wij hier nu zien, waar wij nu in leven.

We leven in het paradijs.

Maar de regels die hier zijn opgesteld, het is een soort veld waar je doorheen gaat, die wist ogenblikkelijk je geheugen.

Die bubbel waar je hierbinnen gaat, dat is deze wereld.

Is een onderdeel van een grotere Gaia.

En ik heb het allemaal zien gebeuren.

Ik ben zelf een onderdeel, een lid van een heel groot onderzoeksgroep.

En ik weet zeker dat ik dat kan zeggen dat iedereen dat herkent. En waar ik het over heb en daar gaat dus ook de bekrachtiging over van je bewustzijn.

Dat is dat als wij die verschuiving binnenin onszelf maken.

Dus weer terug naar de echte identiteit wie je bent. Je stemt je daar gewoon puur op jezelf af. Niet via een methode. Niet via de bekrachtigingen die Martijn vertelt. Dat zijn allemaal mogelijkheden.

En misschien is het zelfs de slechtste mogelijkheid die ik heb opgenoemd.

Het kan allemaal. Het gaat er gewoon om, om het bewustzijn daarop te openen.

Waar het om gaat, is dat als je je eigen paradijs en je eigen bewustzijn gebruikt, dat de matrix waarin je verblijft, en zelfs het hele informatie grid waarin we zitten, wat onder andere in stand wordt gehouden door geavanceerde technologie, wat ligt opgeslagen in het piramide netwerk op de aarde.

Dat dat wordt opgeheven en uitgeschakeld wordt.

Omdat de reuzen weer wakker worden. De reuzen van bewustzijn.

Dit kun je niet leren.

De matrix bied je duizend en één verschillende verhalen over wat er aan de hand is. Ik zou daar één ook in kunnen meedoen.

Het gaat erom dat je jezelf serieus moet nemen.

Het gaat erom dat je in vrede komt met jezelf.

Het gaat erom dat je in lijn komt met wat je zelf voelt.

En je liefde in jezelf en voor de mens en voor de aarde.

En dat je gewenst bent op Gaia.

Het gaat erom dat je dat weer voelt.

En dat je vanuit dat besef nuchter niet met spiritualiteit belast, maar vanuit je eigen liefde belast. Dat is geen belasting, maar zo noem ik het.

Dat je het echt voelt in jezelf hangen.

Het gaat erom dat je daarmee uit de matrix stapt.

En ik ben net als jij al sinds jaren bezig. En ik begon op mijn zesde jaar. Totdat ik zeker wist dat ik het wel wilde doen. Ben ik aan het bouwen, aan een soort coalitie, en we hebben wat in huis hoor, een coalitie aan het bouwen hier op aarde van mensen die onbaatzuchtig, niet uit eigen belang.

Maar als ik morgen er niet meer ben in deze wereld.

Dan is het voor mij ook goed.

Maar onbaatzuchtig met elkaar het echte bewustzijn, de liefde te kunnen voelen van waarin je mag bestaan. Dus mag zijn en nu ook bent, niet in de matrixregels, maar in het paradijsgevoel.

Dat is de organische wereld.

Dat mensen onbaatzuchtig met elkaar daarin samen kunnen verblijven. Vrij van aanvallen, schoon, in volledige acceptatie met elkaar.

En dat bewustzijn, in dat bewustzijn verkeren, heft het hologram van de gevangenis op. Ik stap er al vanaf dag 1 uit in deze wereld.

En het is geen spirituele ervaring.

Het is iedere keer weer daarna een jetlag. Het is erin en eruit. Je kunt erin en eruit. En velen zijn vergeten dat nu dat ze erin zijn, dat ze eruit kunnen. Dat het veld uit kan. Deze wereld waar wij zien is één van de stilste locaties van Gaia. Dus deze hele aarde. Dit oppervlak wat we hier zien. Het zijn de laag liggende gebieden. Himalaya hoog? ja ja, laagste en stilste, qua landschap. Als je in al die geschriften kijkt, dus ook in channelings, dan zie je allemaal flarden en stukken die andere duiding nodig hebben.

Niemand op deze aarde wil weten of wil het eigenlijk horen, en dat is dus nu niet waar, want iedereen wil het weer horen en voelen op de aarde. Dat datgene wat we niet willen wel is gebeurd en ieder mens heeft daar last van, dat zit in die onderstroom, het gevoel dat je eigenlijk pingpongt tussen vrijheid en ook ik krijg het niet open.

Ik zit in vrijheid, ik ben in vrijheid en er gebeuren andere dingen die tegenovergestelde zijn. Ping-ping, ping-ping.

Wij zijn kosmische mensen en wij moeten, als we iets zouden moeten, moeten we de waarheid spreken en ook goed met elkaar omgaan.

En ik bedoel met goed dat we die afstemming op het paradijs in onszelf neerleggen. Want je komt heel dicht bij jezelf als je weer in lijn komt met de aarde. Dit is een hele bijzondere wereld. Gaia is heel bijzonder.

En deze zone is een zwaar belegerde topmilitair, kosmisch belegerde zone.

Dat is waarom al die grote driehoekformaties er zijn, al die objecten er zijn, waarom het UFO-fenomeen zich heel raar gedraagt, waarom er allerlei voertuigen zijn die van een donkere orde zijn. Dit is een gebied en dit gebied valt onder een bepaalde natie.

En door dat weer te gaan beseffen, dat dat dus mogelijk is, en je kunt dan alles wat er al is uitgevonden en bedacht, kun je daar ook in mee in verbinding brengen, zelfs ook het hele platte aarde stuk, wat op zich een psyop is van een inlichtingen netwerk, dat het platte aardeverhaal letterlijk zo wordt verteld zoals het ook verteld *wordt*. In feite is het wel zo dat de aarde een onderdeel, letterlijk een onderdeel is van een grotere wereld. En er zijn ook astronauten die dat hebben gezien. Er zijn astronauten die hebben het gezien. Die waren in een baan om de aarde. Die keken door hun raam van ISS... of ja, van ISS... keken ze door het raam naar buiten, naar de aarde, en ze werden zo diep geraakt door de grootsheid en de volmaaktheid, de organische kracht van de aarde, ze raakte zo diep dat ze pijn in hun hart kregen, zo'n pijn in hun hart en ineens zagen ze de aarde nog veel groter, heel groot.

Dus de doorgang is die verbinding, die emotie.

Wat is dat toch dat we nooit mochten voelen?

We zijn er allemaal. En voelen en denken, en heel hoog sensitief zijn en een heel hoog EQ hebben van je gevoel, van je emotie. En een heel hoog IQ hebben gaat allemaal perfect samen.

Als je heel goed kan denken heb je een buitengewoon hoge aanleg voor bewustzijn.

Als je heel diep kunt voelen heb je een zeer grote en buitengewone aanleg voor bewustzijn.

Het zit hem niet in denken en voelen het zit hem in zelf, zelf, zelf. Jij kan denken. En ik heb het gezien hoe ze gewist hebben, hoe ze alles hebben opnieuw ingericht. En hoe geavanceerd ze dat iedere keer weer doen.

Wat ze niet kunnen doen, is je besef wegduwen.

Dat je op en in het paradijs bent.

Het ontzag voor de natuur. Die bulderende krachten van het water. Die op de bladeren beuken, zo soepel vol liefde op de bladeren van de bomen. De ontlading die plaatsvindt aan de binnenkant van je bewustzijn. Het wordt zo schoon. Dat zijn

dingen die kunnen niet begrepen worden. Die kunnen niet worden gesimuleerd.

Dat is iets dat is er.

Dit geluid is een gemoedskracht waar je uitermate goed in kan denken, in verbinding kunt zijn. En zoals het nu wegebt het geluid daar had ik het als kind heel erg moeilijk mee. Dat ik een klein jongenslichaam had. Dat is contact hebben met die mensen. Gewoon met mensen. Geen opgestegen goden of zo, niets. Gewoon prachtige mooie mensen. Van verschillende afkomsten. Prachtige mooie mensen. Ze vibreren vanuit de kern wie ze zijn, vibreren ze de Force. Je voelt hun bescherming van het leven. Dat voel je. Je voelt dat ze muziek maken. Je voelt dat ze kunnen dansen. Je voelt dat ze kunnen ontwikkelen. Dat ze technologieën kunnen ontwikkelen. Het is zo helder. Alles is heel en schoon. Je voelt de totale kennis vanuit de emotie. Het is zo diep de verbondenheid, met de natuur, het ontzag voor de natuur. Zo diep.

En dan ging dat contact weg.

En dan filterde dat uit mijn systeem, werd dan door het archontische systeem werd er weer overheen geschreven omdat het contact werd gestopt.

Of ik deed dat zelf of het gebeurde vanaf de andere kant, samen met elkaar of los van elkaar. En dan trok dat weg, en dan kwam ik helemaal, ging dit gevoel, daarachter de Force, werd helemaal klein.

Vanuit een maximale volledigheid, helemaal klein. Boem.

En dan zat ik dan in deze wereld, stil, maar in mijn hart, wist ik het.

En eigenlijk is dat ook wat je dus hoort van mensen, als mensen dus overlijden, of hoe het overlijden ook wordt genoemd, dat mensen, zodra er een versterking van het eigen veld plaatsvindt, dat je voelt dat de Force van jezelf weer tot leven komt.

We zitten in zo'n andere situatie als dat spirituele gezelschappen eigenlijk prediken. En ik snap het allemaal wel.

Maar de Matrix is alleen maar in dienst, puur en alleen maar, om niets te gaan doen in deze wereld.

Zodat je in het embargo zit en in het embargo blijft zitten.
Dat is wat de Matrix doet.

En daarom is het voor ons, in al onze onderzoeken die we doen, in alle gesprekken die we voeren, met wie dan ook, is het voor ons, mag het en moet het ook voor ons allemaal heel bewust duidelijk zijn vanuit ons gevoel, dat we altijd systeemloos opnieuw contact maken met onszelf en vanuit die basis vanuit een besef vanuit dat gevoel de dag op starten in contact te zijn.

Nou dat mag je best een gebed noemen, iedereen mag het noemen wat hij of zij

wil. En als je heel goed luistert en mee gebed doet met andere mensen en of dat nou een religieus gebed is of niet, als je daar niet in meedenkt, maar je doet wel mee in de beweging, dan voel je ook dat het gebed, als al dat andere eraf is, dan voel je dat het gebed louter is om contact te maken met het leven.

Vriendschap voor iedereen.

Nou hoe goed zijn wij als commandogroepen hier op aarde van het hart, hoe goed zijn wij om de matrix collectief, al zou het voor vijf minuten, uit te zetten.

Al zou het voor altijd zijn.

Dit zijn de restanten hè waar wij in verblijven. Dit zijn de restanten waar wij in verblijven. Dit denk veld en de systemen die we als zodanig hier herkennen.

Dat zijn restanten van een hele grote oorlog die er gewoed heeft. Het is niet dé oorlog. Het zijn de restanten.

En toen deze grote coalitiegroepen dit soort werelden benaderden, dat ben jij zelf, is dat gedaan om die restanten op te heffen.

En nou zijn we hier.

En wat doen die restanten? Die laten ons tegen elkaar uitspelen.

En wat doen die restanten? Die maken ons lid van een voorkeurssituatie.

Ik wil best met jou in gesprek, maar als je maar wel weet dat wat ik vertel veel meer waar is dan wat jij vertelt. Weg is het oorsprong bewustzijn.

Het oorsprong bewustzijn kan alles en van iedereen tegelijkertijd aanvaarden. Als ik het zie zo, is dat goed. Als ik het zie zo, is dat goed.

Als jij dat voelt en dat weet, is dat goed. Alles komt bij elkaar.

Dat is onze ware identiteit.

We zijn een heel groot intergalactisch team.

Wij zijn een heel groot intergalactisch team. En er zit hier niemand in deze ruimte voor niets. Niemand

Troosteloze dagen heb ik gehad als kind. Dat ik huilde over hoe er met de aarde werd omgegaan. Dat ik bij mijn vader op schoot kroop. Dat ik tegen zijn ongeschoren baard met zijn sikje tegen hem aanlag te snikken en te huilen. Dat ik het niet kon begrijpen, en ik weet waarom, maar ik kon het in mijn emotie niet begrijpen. Waarom zo'n mooie wereld. Waarom dat allemaal gebeurt. Door mijn eigen familie. En ik heb helemaal niet dat ik dat zeg vanuit een schuld ofzo. Gewoon verdriet.

Het verdriet om er niet met elkaar samen voor te gaan.

Om een vrij kleine klus neer te zetten.

Toen zei mijn vader heel vaak; 'nou jongen, het komt wel goed. Het komt in de toekomst. Kijk, vroeger hadden we ook nog geen platenspeler en die hebben we nu ook'. Ja hij repareerde die dingen, dus dat was natuurlijk zijn referentiepunt. En daarmee probeerde hij ook uit te beelden van, nou er komen wel oplossingen.

Toen zei ik; nee papa, die komen niet van buitenaf. Want de mensen zullen altijd dingen uitvinden om te voorkomen dat we zien wat dat echt is.

En dat snapte hij nooit. Zo'n verdriet had ik daarvan. En volgens mij is dat precies hetzelfde verdriet of emotie of gevoel, noem het hoe je het wilt, wat jij ook hebt. Waarom er zoveel moet gebeuren tussendoor. Zo'n prachtige wereld.

Dus daar ging ik, net als jij, kijken. Kijken wat deze wereld is. Ik zag mensen die me zagen. Maar ik zag ook heel veel mensen die me niet zagen. En ik begreep het ook. En ik was twaalf jaar.

En toen was er een meisje, was een dochttertje van vrienden van mijn ouders. En ze was vier jaar. En het kindje was, (naam) heette ze, het kindje was totaal onbegrepen door iedereen. Ze wilde ook niet alleen naar de wc.

Niemand kon met dat kind overweg, niemand.

En dan zat ik met mijn gevoel vanuit wie ik ben, met het besef van wat deze wereld is. Niet een wereld met supermarkten, maar een wereld met Jungles.

Gewoon die verschillende tabellen kunnen zien. Één tabel zit binnenin als een organisch veld en andere tabellen zijn van buitenaf.

En ik zag dus vanuit de tabel hoe zij naar (naam) keken. En ik keek van binnenuit naar wie zij is. En dat werd mijn beste vriendinnetje. Ik was twaalf en het meisje was vier. En iedere keer als ze kwamen, was ik met haar gewoon hartstikke fijn aan het schommelen in de tuin. Ik was gek op schommelen sjuut sjuut sjuut.

Ik zal eerlijk zeggen, af en toe ben ik wel eens in een park. En daar staat ook een schommel. En dan zit ik erin. Heerlijk. Het gevoel van wat die schommel brengt.

Die cadans beweging. Ja, het is pittig om hier te zijn.

Maar het is ook mooi om hier te zijn. En het is ook heel mooi dat we elkaar hebben gevonden.

En je bent hier niet lid van een sekte, en ik ben ook niet lid van jou.

En ik word het ook nooit. Nu niet, en over honderdduizend jaar nog steeds niet. Net als dat jij het ook niet wordt van mij.

Maar we staan wel gezamenlijk met elkaar als een één kosmische stem van bewustzijn, staan we er wel voor van hoe doorbreken wij deze situatie waar je in je systeem in gevangen kunt zitten.

Dus je wordt op de proef gesteld om je eigen gevoel en je eigen richting in alles wat je doet en ook juist binnen dit bewustzijn.

Dus juist als je boeken schrijft, blijf kijken of die boeken nog blijven resoneren in een gevoel. Schrijf je het boek nog steeds helemaal vanuit die passie en die energie? Of wordt dat nu een boek omdat je je publiek weer een nieuw boek moet geven? Waar zit je? Want stap dan op de fiets en maak een lange tocht naar Pakistan. En ga kijken wat de wereld brengt.

Denk erom hoe slim het in elkaar zit.

Dus maak contact met jezelf, met je eigen gevoel. Laten we dat maar eens een keer gaan doen. Ik ben nergens op uit. Het enige wat hier kan en ook hopelijk mag gebeuren, is dat we herkenning vinden. Dat we het kunnen plaatsen. Niet wat ik zeg, maar mogelijk wat ik zeg. Maar dat we kunnen plaatsen wat er in ons leven gebeurt. Dat we het kunnen plaatsen wat de betekenis daarvan mag zijn.

Dus dan rond ik af met de vraag. Kijk alsjeblieft niet naar de woorden die ik nu gebruik, maar naar de energie die die woorden zijn.

Dus het gaat niet over macht, maar over kracht.

Welk bewustzijn heeft het hier nou eigenlijk voor het zeggen?

Iemand: (dit is niet getranscripteerd)

Iemand: (ook dit is niet getranscripteerd)

(Muziek: The Blue Planet · Jacob Shea · Hans Zimmer · David Fleming

<https://www.youtube.com/watch?v=1ktP8ZmiG5U>)

Ja, deze momenten in het leven die kun je op verschillende manieren classificeren. Je zou kunnen zeggen dat het een bijeenkomst is waar je bent, die goed is of die vreemd is. Maar het kan ook zijn dat je zegt deze situatie die hier nu is die is er om mij iets te vertellen. Want ik ben hier op de titel van mezelf naartoe gekomen.

Zo hebben wij allemaal in de forse werkzaamheden die we verrichten, met plezier en humor, en serieusheid en gedegenheid, hebben wij allemaal een aantal zaken in

ons bewustzijn en met ons bewustzijn te realiseren.

Het is dus niet mogelijk om ergens aan mee te doen. Als je dat idee hebt, of er een idee door je heen gaat dat dat zo is, dan mag je dat onderzoeken is dit een poging om een moment waarin ik iets kan beseffen iets wat heel eigens is om dat te ondermijnen. Zou dat kunnen? Heb ik het recht om op een bepaalde manier iets in mijzelf en van mijzelf te beseffen en dat mogelijk andere mensen een soort gelijke herkenning ervaren?

Ik zeg dit speciaal voor de mensen die dit verstaan.

Ik heb zelf in deze wereld met enige regelmaat wel bij groepen mensen en vergaderingen gezeten. Waar ik mij dan afvroeg, hmm snappen de anderen eigenlijk wel waarom ze hier zitten?
Hmm zit ik hier wel goed?

Zodra ik dat ging doen, raakte ik het anker van mezelf waarom ik daar eigenlijk zat, en dus ook de velden die er zijn die ik kan oppikken en kan lezen, die specifiek voor mij zijn, die miste ik.

Het is heel normaal hoor, om dat met 8 miljard mensen tegelijkertijd te beseffen.

En als je dan allemaal samen op een bepaalde manier er bent. En je gaat door bepaalde frequenties, gevoelens heen. Besef rondes hè want dat is het eigenlijk.

Je doet een bekrachtiging, zijn verschillende dingen, maar een bekrachtiging is in de kern dat je besef hebt op bepaalde zaken in jezelf.

Zodra je het gaat plakken op de ander dan doe je eigenlijk datgene waar jij andere mensen van bekritiseert. En het is echt mogelijk, ik kan gewoon mijn innerlijke huiswerk doen, in het bijzijn van jou, ik hoef niet bezig te zijn met jou, dit is om matrix schaamte en matrix tegenwerkingen en afleidingen, gewoon te ontbloten.

Dus een bekrachtiging, een bekrachtiging moment in jezelf, is dat je energetische dwarsverbanden ziet waarom dingen worden gezegd, want je bent hier niet om te luisteren naar mij, dat weet je ook, maar ik zeg het dus nog een keer, je bent hier, in dit moment, in dit very moment van nu, the presence van dit moment hier, je bent hier omdat er een hele diepe roep uit jouw diepste wereld waar je vandaan komt, zich op-popt, op-bubbelt naar boven toe. En je geroepen wordt om in de taal, in de taal terug te keren van die gevoelens van barmhartigheid. En als een bewustzijnssoldaat terug te keren. Die ook zorg heeft met het bewustzijn voor de aarde.

(01:23:45 minuten)

Want toen die invasie plaatsvond, en dat waren hele grote, onder andere Orion organisaties die erbij betrokken waren. Toen de aarde omver werd geworpen, werd overgenomen. Dat is wat er is gebeurd.

En het gaat niet alleen over de aarde, maar nu praat ik wel specifiek over de aarde.

Toen dat gebeurde, toen werd het mensenrijk wat al daar leefde, ik kom zelf niet van Gaia, maar de mensenwereld die daar leefde en dat zijn werelden door elkaar heen van organische dimensies, van allerlei verschillende levensachtergronden en ook doorgangsvelden naar allerlei andere werelden toe, andere planeten.

Toen die aanval plaatsvond, die machtsgreep die plaatsvond, toen veranderde er iets in de organische geometrie. Dus de taalvelden waarin alles vibreert, tot een heelheid. Het exact elkaar aanvult, als er ergens een lichte onbalans komt, wordt die gelijk rechtgetrokken door de Force.

Er veranderde iets.

En wat er gebeurde, het uiteindelijk, en dat was ook de doelstelling om Gaia te kunnen inlijven, om te functioneren voor datgene waar het nu nog steeds in functioneert, de mensheid werd uit haar, er zijn eigenlijk geen woorden voor, ik vind een hoederschap, beheerderschap, verzorgingsbewustzijn, een enorme bewustzijns militaire coalitiekraacht van voelende mensen, daar werd de mensheid uitgeduwd.

Dus de mens ging als het ware, als je praat over een organisatie, dat de aarde Gaia is een georganiseerde, vanuit organische achtergrond georganiseerde samenlevingen, daar is de mensheid uitgeduwd.

En de plekken werden ingenomen door hele geavanceerde, voor onze begrippen van de aarde, geavanceerde, moeilijke, voor hen is dat niet zo, moeilijke, voor ons als vrije wil wezens, die vanuit gevoelens functioneren, gevoelensintelligentie, die werd overgenomen door hele moeilijke geavanceerde, zeer Special Forces die werelden bezetten.

Met een troepenmacht die gigantisch is en controle, militaire controlegroepen daardoorheen, die door informatievelden heen de wacht houden. Sinds dat is gebeurd, sinds dat de mensheid door alles wat er gebeurd is, en dat is een enorme hoeveelheid wat er gebeurd is, de grote galactische oorlogen die er werden gevoerd, veranderden na een verloop van tijd.

En we zitten nu in het restant.

Maar vanaf het moment dat dat gebeurd is, is de voedingskracht van waaruit, bewustzijn is voeding, is de voedingskracht, dus de scheppende vermogens van de mens, die is weg. Dus de mens werd gezet op een andere plek door het systeem.

En sinds dat moment is de leading edge van het bewustzijn, het verzorgende bewustzijn, de liefde voor de wereld en voor elkaar, dus ook als onderdeel van de natuur, van de kracht, van de Force, het levensveld, was niet meer daar.

We zitten nu in een cyclus waarin wij die plek weer moeten gaan terughalen. En dat moeten we niet doen op een rustige manier. Er is helemaal niemand die dat kan afremmen. Alleen wij zelf.

En dat is Project Star Force.

Het is de sterrenkracht van binnenuit die een grote coalities dat na hele moeilijke episodes in het bestaan, en gelukkig hebben dus allemaal die hele moeilijke episoden ook meegekregen in een wereld die ook wonderbaarlijk mooi is, gaat Project Star Force er over om het sterrenlicht van het bewustzijn van wie de mensen zijn weer terug te brengen en in volle heelheid te herstellen en dat betekent dus niet een spirituele weg, maar het is een bewustzijnsweg vanuit binnenkant gevoed en rechtstreeks in contact gaan met de organisaties waar op dit moment ongevraagde bevoegdheden zijn gedeponeerde.

Mensen die niet de zorg kunnen dragen voor de aarde omdat ze zelf dat verzorgende bewustzijn niet zijn. En dit is een stevige job. Dat is de coalitie, de eenheid coalitie die over de hele aarde gaande is.

En je ziet het ook als je een beetje je oren en je gevoel te luisteren legt zie je ook af en toe zo van mensen op het internet dat je ziet van die mensen die zijn echt wakker, die zijn wakker geworden in dat gevoel hier.

Die kunnen niet meer aan de tafel, aan het bureau zitten en alleen maar rapporten uittypen. Die mensen die worden 's morgens wakker en die kunnen ineens niet meer typen. Die worden huilend wakker en voelen ineens ik moet stoppen met typen, ik moet de waarheid gaan spreken op het kantoor.

Dus er komt een hele grote frictie tevoorschijn tussen eigenlijk het geïnstalleerde regime, oneerbiedig gezegd, en het oorspronkelijke bewustzijn.

En die moet je even heel groot maken. Dat is wie wij zijn als eenheid, als mensheid. Wij keren dus terug en dat stuk is essentieel.

Dat is weggehaald bij de invasie.
Dus eigenlijk is de aarde stuurloos.
Dit deel waarin we zitten is stuurloos.

Het wordt niet meer gevoed en bestuurd door liefde en samen met elkaar.

Maar het wordt eigenlijk bestuurd via geïnstalleerde organisaties.

Die de bevoegdheid en de macht krijgen van degene die eigenlijk op die plek horen te zitten. En gewoon zeggen van, het is oké met het bewustzijn.

Hoe kan het ooit oké zijn hè?

Dus we hebben andere kanalen nodig. En om op die plekken te functioneren, om die contacten ook te leggen, en ik weet waar ik over spreek anders zou ik het niet zeggen, om die contacten te leggen, om die contacten te hebben, te mogen hebben, te onderhouden, dat er een beroep op je wordt gedaan door bepaalde plekken locaties en mensen die dat kunnen zien.

Je moet in alles wat je daarop gaat antwoorden, je bewust zijn van jezelf, zodat je geen valpartij maakt.

Hoeveel mensen zijn er gevallen die ergens op een plek kwamen, ik noem het even een machtsplek, die niet als machtsplek was bedoeld.

Hoeveel mensen zijn er vanuit goede bedoelingen, dat zie je ook in de politiek, je ziet het in het bedrijfsleven, dat zijn dan de mensen die werpen zichzelf op als de nieuwe stem.

En allemaal gewoon eerlijk spreken, mensen doen het ook vanuit dat gevoel, een nieuwe stem. Stem van het volk, stem van het gevoel.

Maar op het moment dat ze dan op die plekken komen, dan zijn ze niet opgewassen tegen die krachten. Dus ze worden opnieuw ingelijfd.

En dat is wat wij aan het doen zijn.

Wat wij aan het doen zijn hier op de aarde is de weg naar die plekken bevrijden, vrij maken.

Met mensen rondom die plekken contact opnemen, en zie het maar even in beelden hè, rondom die mensen contact opnemen met de mensen die er dus omheen zitten.

En stabiel, wat het dan ook mag betekenen maar in de frequentie begrijp je het, jezelf blijven, stabiel in die communicatie zijn.

Dat hoort er allemaal bij.

Daarom heb ik het over bekrachtiging.

En spiritualiteit is heel leuk want spiritualiteit dat is iets wat je heel fijn kunt ervaren en voelen en dan op een gegeven moment moet je toch weer de dag oppakken en dan ja dan is dat spirituele stuk wel ergens in jezelf aanwezig maar dan kan je het eigenlijk een beetje aan de kant zetten.

Want dan moet je je dingen weer doen.

Maar als je het hebt over *jouw* bewustzijn, dat kun je ook voelen dit is geen spiritualiteit het is verdorie mezelf en ik kan mezelf gewoon niet zomaar even uitzetten. Als ik met een spiritueel boekje kan. Of met een theorie kan.

Hier zit ik gewoon. En het zit nu aan. En ik besef gewoon dat ik het niet meer anders kan doen dan wie ik zelf ben. Ja. Dus laten we straks een twee, drie taal mooie bekrachtigingen doen.

Zoals we dat bijvoorbeeld ook in de Crowd Powers hebben gezien. Of zoals je het zelf op het puntje van je bed hebt beoefend. Of hoe dan ook.

Laten we dat straks samen met elkaar gaan doen. Ik hoop dat ik samen met jou in ieder geval het fundament en de essentie weer opnieuw heb mogen doornemen. Waarom we doen wat we doen.

Dat we allemaal straks aan het eind van deze dag richting de plek gaan waar we ook leven. Waar we ook onze dingen naar buiten uitzetten. Dat we goed gegrond zijn met onszelf. En niet met iets anders, maar met onszelf.

En dat we ook vanuit dat stuk ook de aankomende periode, we heel goed onze zaken naar buiten kunnen brengen.

Want ik heb het al gezegd, er is wat gaan we om te zorgen dat een deel van het plezier en die energie gewoon wordt omgezet of dat je het niet meer kunt voelen. Wie wil er nog wat zeggen?

Dan gaan we zo eventjes naar een volgend moment, even naar een release moment, dan kunnen we strakjes na die pauze kunnen we een aantal bekrachtigingen doen met elkaar en dan mag je voor jezelf gaan kijken wat je daarin doet en in voelt.

Iemand: (niet getranscripteerd)

Iemand: Ja, ik heb eigenlijk een vraag. En hoe bevrijd ik mezelf? Ik was net even met iemand aan het praten. En die verwoorde het eigenlijk zo mooi. En dat is deze vraag. Misschien moet ik hem anders stellen. Martijn, hoe heb jij jezelf bevrijd?

Martijn: Nou, in ieder geval door de manier hoe ik leef. Maar ik weet natuurlijk nog niet helemaal precies wat jij met bevrijden bedoelt. Ik vermoed wel iets. Waar zou jij je van willen bevrijden zodat ik kan horen wat je van mij zou kunnen vragen? Maar laat ik het zo zeggen, ik zou bijna zeggen vraag maar aan (naam) hoe ik leef. Nou dan hebben we misschien nog de rest van de middag nodig. En niet omdat ik speciaal ben maar ik navigeer anders, ik denk anders. En ik doe mijn best om te denken zoals hier wordt gedacht, om dat een beetje te kunnen vertalen. Doordat ik anders denk, niet aan de aarde gebonden, maak ik andere keuzes. En die keuzes zijn dan niet zozeer in keuzes die ik maak in de uitvoering, daar komt het dan ook op neer, maar in hoe ehm, ik haal routes weg die voorgeprogrammeerd zijn, die naar ons toe gezet worden, in hoe dingen zich ontvouwen. Dus ik loop een andere manier van, ik heb een andere, ik heb geen route. Ik weet precies wanneer ik een route neem van het denken zeg maar, ook het gevoels-denken wat hier is. Als ik weet dat dat kan, omdat dat geen effect heeft op waar ik loop, dan kan ik dat doen. Maar ik heb verder helemaal geen last van dingen in deze wereld, omdat ik niet navigeer op gedachten van andere mensen. Dat zou een antwoord kunnen zijn, maar ik weet niet, wat bedoel jij met bevrijden? Want misschien kan ik hem dan iets, ik wilde dit even zeggen omdat hij al even bij me opkwam. Voordat hij weggaat omdat ik dan nog eerst helemaal op jou uitleg van wat je bevrijding gevoelsmatig bedoelt. Maar dat is in ieder geval wat ik nu kan zeggen. Wat bedoel jij met bevrijden? Hoe ik mezelf bevrijd heb?

Iemand: Nou, vanuit de matrix. Alles wat er op je wordt afgevuurd. Alle ruis, alle

energieën die je voelt. Alle denken wat je voelt, wat niet van jou is. Hoe bevrijd ik me daar nou zelf uit? Of hoe kom ik tot mijn bewustzijn?

Martijn: Ja, dat weet ik niet en daarom vind ik die tweede vraag misschien makkelijker omdat hij over mij gaat daar kan ik natuurlijk wel wat over zeggen.

Iemand: Ja ik snap wel dat ik het zelf moet doen.

Martijn: Ja, nee, dat weet ik dat je dat, dat dat besef is er ook allemaal bij ons allemaal.

Alleen is het voor mij veel makkelijker en eigenlijk de enige manier om te antwoorden is, is vanuit mezelf, omdat dat geen theorie is. Kijk, er zijn een aantal aspecten bij mij, maar dat ben ik, en dat is wel heel bijzonder dat we het daar nu over hebben, want in de auto vanochtend zei ik daar nog iets over, oh nee, we zaten hierboven (naam) en ik. En toen zei ik over wat wel en niet in deze werkelijkheid hier handig is, of, nee, anders gezegd, ik zei dat bepaalde dingen die er gezegd worden, door mij, of zouden kunnen worden, niet zonder gevolgen zijn. Niet omdat ik belangrijk ben.

Maar omdat ik een iets andere stukje informatie heb.

Wat door de goeroe voorwerk wat er al is gedaan onmiddellijk in een ander context geplaatst kan worden. En zelfs als jij het wel kan horen. Zoals ik het ook overdraag. En je zou dat weer aan een ander vertellen.

Dan zou het alsnog in het veld verkreukelt terecht komen. En dan laat ik nog maar eventjes buiten beschouwing dat bepaalde dingen die ik vertel, deel, door je brein van het lichaam en de referentiepatronen die in dat brein draaien, een sta in de weg kunnen gaan worden om op je eigen lanceerplatform uit te komen.

Daar ben ik mij zo ontzettend bewust van.

En dat stuk bewustzijn is tevens ook mijn antwoord.

Het is natuurlijk, voor mij is het niet makkelijk, het is voor mij niet makkelijk om, nee... kijk daar kom ik dus al in dat punt terecht.

Het is niet het eenvoudigste besef voor mij, wie ik ben, ik ben gewoon Martijn, ik ben geen bijzonder iets, ik moest vanmorgen ook mijn sokken aantrekken, ze zaten nog steeds niet automatisch over mijn voeten heen.

Maar het is voor mij een aparte gebeurtenis om eigenlijk tegen mensen zoals ikzelf niet alles te kunnen zeggen. Omdat ik weet hoe de referentiekaders van het brein werken.

Want je hoeft maar één keer in deze wereld iets te hebben gehoord. En het zit voor altijd opgeslagen.

Het is de grootste sta in de weg om tot je eigen bevinding te komen. Dat is gewoon echt zoals het is. En dat maakt dat het vrij uit spreken dus best wel heel erg lastig is. Omdat ik daarmee zelf een grote belet-ter kan zijn van de doorgang van de herinneringen van een ander.

En dat is ook wat ik natuurlijk, zoals je ongetwijfeld al zal meerdere keren hebben gehoord of hebben gevoeld, dat mensen niet meer uit zichzelf iets kunnen formuleren, maar dat je een vorm van na-praterij krijgt.

Dat woord hoor ik dan vaak om me heen, terwijl het niet na-praterij is, want het is

pure herkenning, maar de woorden ontbreken er op dat moment.

En wat dan gebeurt is dat de uniekheid van je eigen ontdekking weliswaar ten onder lijkt te gaan. Omdat het zich in een jasje lijkt te bevinden van wat ik één keer heb verteld. En daarom is dingen vertellen en delen in deze wereld zo gevaarlijk.

Want het zit onmiddellijk opgeslagen. Zowel in het hoofdbewustzijn als in het onderbewustzijn.

Maar goed, in die zin heb ik ook in ehm, ik ben niet gevrijwaard van de matrix, dat is klaar. Duidelijk natuurlijk. Maar het is wel, ik weet wel waar ik vandaan kom.

En voor mij is deze wereld hier een subonderdeel van de grotere realiteit.

Zo navigeer ik hier, zo leef ik hier. Ik ervaar mijzelf ook al helemaal niet als Martijn. Ik weet dat ik hier Martijn ben. Ik ben niet schizofreen. Ik ben gewoon open en bloot. Ik ben niet schizofreen, maar ik ervaar mezelf beslist niet als Martijn.

Ik heb een hele stevige hoeveelheid informatie en kennis bij me over wat er allemaal aan de hand is. Dat maakt ook dat die vrijheid er eigenlijk ook wel op een bepaald niveau, niet overal want ik leef ook in een matrix dus er komen ook dingen op af, maar dat ik op een bepaald niveau gewoon vrij ben.

Dat maakt mij een lastig mens in deze wereld omdat ik niet meebeweeg.

Dus ik heb gisteren mijn rijbewijs verlengd in de gemeente (naam gemeente) en die mevrouw die daar stond, aardig mevrouw, die wilde dus de leiding hebben in hoe het gesprek werd afgerond, dat is natuurlijk in getraind, maar ja ik ben niet getraind in het tot stand brengen van communicatie.

Dus er kwam geen einde aan dat moment; 'dus dan krijgt u als u op dat sms'je klikt. Dat kunt u dan strakjes via de link kunt u dan een afspraak maken om het verlengde rijbewijs op te halen'. En ze kijkt me zo aan. En ik kijk haar ook aan. En ik zeg maar dat is toch fantastisch.

En dat is niet wat ik bedenk om antwoord te geven op iets om het om te buigen. Er zit ook geen rebel in mij. Maar het is wat er is.

En vervolgens kijkt ze zo van; nou dit is het einde van het gesprek.

En toen zeg ik; 'ja het leven loopt eigenlijk toch altijd anders dan je denkt hè'.

En toen zegt ze; 'hoe bedoelt u?'

Ik zeg; nou je weet nooit wanneer het rijbewijs klaarligt. Je weet het gewoon niet'. Want zij had verteld dat ze dat wel wist.

En ik zei; en dan nog eens wat ik heb ook geen smartphone.

Dus ik kan ook niet op die link klikken'. 'Nee maar goed, u kunt natuurlijk ook even een belletje doen'.

Ik zeg; 'dat kan, ik kan hier ook gewoon lekker blijven wachten tot volgende week donderdag'. Dat is wat er gebeurt. Ik doe dat niet altijd.

Maar het is in een bepaald moment wanneer, omdat deze vrouw is ook het hoofd blijkbaar wist ik niet, maar het hoofd van de afdeling gemeentelijke

basisadministratie en dat soort dingen, mensen hebben best wel nog een screeningsniveau een opleiding om door dingen heen te kijken en dat is ook... begrijp ik ook allemaal. Maar die autoriteit van waaruit er werd gesproken. Maakte dat ik hem niet kon losmaken.

En als ik dat dus wel zou doen op diezelfde manier. En ik registreer dit. Dat is niet altijd zo hoor. Het is gewoon in dat moment dat het zo was. Dan loop ik daar de deur uit op basis van haar programma.

En dan heb ik geen vrijheid. Dus het is niet zo, maar dat weet je zelf ook want dat maken we natuurlijk allemaal mee. We zijn ons allemaal bewust van hoe je ineens in een handeling nog kunt na-ebben van een opmerking van iemand anders. En het gaat er niet om dat dat nou niet goed is of fout is. Maar bij mij gaat het om iets anders.

Omdat ik dingen kan zien waar ik dus niet zo makkelijk over kan praten. Maar ik kan dingen zien. Ik kan zien of dat aan staat of uitstaat in effect. Ik zie wat er gebeurt. Zo ben ik hier gekomen.

Dus ik ben best wel, ik vind mezelf de makkelijkste man op de aarde, echt de makkelijkste man omdat ik mezelf heel goed snap. Maar ik ben misschien wel één van de moeilijkste.

En dat als ik dan de verhuizing achter de rug heb. En mijn grote kameraad (naam), voor de helderheid is mijn biologische zoon maar ik herken hem niet als zodanig zo maar gewoon net als hoe wij met elkaar zitten. En hij houdt van auto's. En er staan op een gegeven moment drie Amerikaanse V8 auto's en een scooter waarvan de rem uit elkaar ligt, en een quad die helemaal gedemonteerd is. Die weer in elkaar gezet moet worden.

En ik weet dat hij dat allemaal kan. Hij kan dat. Hij kan dat uit elkaar halen en in elkaar zetten. Maar wat ik dus zie. Ik zie niet kapotte spullen. Ik zie allerlei andere informatie.

Om dat wat we zien in de fysieke wereld, dat is een taal, dat is een trilling, dat zit er doorheen. En ik kan dat zien, het is niet dat ik het kan, ik zie het.

En wat ik dus heb, ik loop dus in dat land, en dit is dus ook iets wat kapot is, is ook bewustzijn wat beschadigd is. Dus iets wat niet heel is, wat niet in de compleetheid vibreert. Want dat is dus een trilling.

En dan vraag ik aan hem van, of ik zeg tegen hem; 'je hebt best wel veel spulletjes staan. Heb je er wel eens naar gekeken of je dat misschien op een bepaald moment ergens een start kan maken?'. Want dat is in de kwantumfysica zo dat als je nou de je rem van die scooter maakt dan geef jij met jouw bewustzijn een andere instructie en dan gaat de matrix veld van veranderen.

Dat zijn dus dingen waar ik niet makkelijk ben kan iemand anders wel zeggen ja maar daar heb jij last van en ik niet. Maar dan moet ik zeggen nee ik heb er geen last van het is wel gezamenlijke space.

Dus ik laat dat niet liggen. Dus mijn vrijheid zou dan ondergaan als ik dat gewoon laat liggen. Dus ik moet wel mezelf uiten en mezelf vertellen wat ik daarbij voel. Dat doe ik ook. Ik vertel gewoon hoe ik me ergens bij voel.

En als ik de andere mensen pijn mee ga doen. Dan kan het heel dikwijls zo zijn dat ik het dan niet ga zeggen. Maar dat ik het via boodschappen ga doen. Ga ik signalen geven. Signaleringen geven.

Dus ga ik een verhaal vertellen waar het in zit. Snap je bovenbewustzijn het niet. Maar ik snap hoe het onderbewustzijn werkt. En die snapt het wel.

En dan komt het misschien twee weken later aan, maar aankomen zal het. Maar dus hoe ik mijn eigen vrijheid bewaak, want dat is eigenlijk wat het is, ik moet mijn vrijheid bewaken. Is dat ik geen antwoorden geef, constant tenminste, op reacties van mensen, of reacties van situaties. Dat zijn dus de praktijkdingen. Als er op televisie, in een praatprogramma of ergens anders, iets wordt gezegd over de wereldwijde situatie.

Neem maar even als voorbeeld op dit moment de enorme situatie in het Midden-Oosten. Die natuurlijk al heel lang gaande is, heel lang. En op dit moment op een bepaalde manier heel excessief is. Dat moment dat verschijnt op het beeldscherm. Ik zou, als ik me niet bewust ben op dat punt, ik zou onmiddellijk een mening kunnen hebben. Ik zou meegesleurd kunnen worden in de tragiek en in de pijn die er in allerlei verschillende kampen zijn. Maar ik kan dat niet.

Ik zal nooit iemands bondgenoot worden. Omdat een bondgenoot insinueert ook dat je iemands tegenstander kunt zijn. En dat kan ik niet.

Ik kan niet meedenken daarin. Ik heb een vrije geest en ik heb iedereen even lief. En dat is wat ik dan zie, dat er dan op televisie dingen zijn en daar kan dan iets over gezegd worden. Door iemand aan die praattaafel en datgene wat die persoon op die praattaafel zegt die zegt dat maar om één reden om mij alsnog te proberen aan de hand van de ervaring van die persoon en nog iets van te gaan vinden. En dat kan ik dus niet en dat is mijn vrijheid.

Ik zal nooit je tegenstander zijn maar adoreren ga ik ook nooit doen. Dat is van waaruit ik functioneer. Maar dat komt omdat ik weet wie ik ben en ook van waaruit ik hier ben gekomen en ook wat onze doelstelling onze taken zijn op kosmisch niveau met elkaar. En ik zou wel een hele ja, ik vind het ook een absolute taak van mezelf om daar niet van af te wijken. En soms geeft dat heel veel frictie.

Dat mensen dat heel vervelend vinden. Dat kan.

Maar ik doe dingen voorbij het fysieke stuk. Dus ik kan dingen zeggen waar je heel erg door geraakt wordt. Ik kan iets doen waardoor er een gevoel loskomt bij jou. Misschien praat ik nu wel over jou en tegen jou.

Ik kan dingen doen of ik kan op een bepaalde manier kijken, of ik kan reageren of iets zeggen waardoor je geraakt wordt. En dat kan dan gebeuren, dat willen we als mensen van de aarde mens, die wil daarover praten. Die wil dus tegen mij zeggen wat ik heb gezegd, wat ik heb gedaan, wat niet leuk is. Terwijl hetgene waar het mij om gaat.

Dat is namelijk de nucleaire bewustzijnsbom naar binnen gooien, zodat die ontploffing plaatsvindt op een emotioneel niveau. Want daar ligt namelijk de parasiet. Om dat emotiedeel dicht te houden via een drie dimensionale constructie van gebeurtenissen, meningen enzo. Ik doe dingen om een bepaald deel te laten escaleren. Dat is wat ik doe. En ik zie het dus niet als escaleren. Mensen hier zien het als escaleren. Maar ik doe het omdat het weer opnieuw gevoeld wordt.

Dat is wat ik doe. En dat is ook mijn vrijheid.

En daarentegen ben ik ook een ontzettend lief mens hoor. Ik ben heel content met mezelf. Maar ook met mijn fouten, want die heb ik echt wel. Ik heb echt wel fouten en moeilijkheden in me. Dus ik ben helemaal geen persoon die helemaal perfecte gelikt in elkaar zit. Maar ik neem me wel zoals ik zelf ben. En alles wat ik doe, wat eventueel ook anders gezegd kan worden, en waar dat kan ook dan later ook echt wel over gesproken worden, hè. Maar als ik merk dat er gesproken gaat worden vanuit een persoonlijke ego-punt, dan gooi ik nog een keer een bom. En dat is om te ontwaken op het emotionele niveau. En dat is ook waarom wij niet mogen voelen

hè. Want je ziet het, als je als mens in deze wereld, als iemand iets tegen je zegt, waardoor je heel diep geraakt wordt, dan is de pijn van het punt waarin je geraakt wordt, de pijn is zo'n enorme kracht, die wil je bijna de ander bespringen, om dat pijn stuk nooit meer te voelen.

Terwijl het gaat niet om de reden erachter. Maar als die pijn wordt gevoeld. Dat is een emotiekracht.

Als die pijn wordt gevoeld, dan is het een soort bloem van pijn, die gaat helemaal open, nou huil er maar om. En schop mij maar in elkaar.

Mij mag je aan alle kanten in elkaar schoppen. Vind ik helemaal niet erg.

Maar op het moment dat die pijn wordt gevoeld en wordt toegestaan, dan komt er iets heel moois, dan gaan we huilen, dan kunnen we boos worden, we gaan schokken, we gaan (Martijn maakt hhh geluid).. en wat er gebeurt is dat we energie scheppen.

Want emotie is energie scheppen en op het moment dat we emotie voelen scheppen we energie en op moment dat het ook nog eens gebeurt op de plek waar die pijn zit wordt die pijnplek waar de parasieten zitten, want daar zit de controle van de Orion matrix, wordt die pijnplek wordt weer opnieuw bevoorrad met emotie en daardoor heel je en kom je slagvaardiger dan ooit tevoorschijn terug.

En ik mag dat ook zeggen, ik heb in mijn bestaan in afgelopen vijf jaar, heb ik wel een aantal keren mensen weer mogen ontmoeten die waren zo boos op mij, die waren kwaad op mij. Daar had ik dingen tegen gezegd of niet op de juist meer in de camera gekeken of ik was er of dit of dat of ik was het grootste loeder en van een man. Dus dat ik op iemand leek uit het verleden van de ander persoon en dan vervolgens komen dan toch mensen naar me toe dat ze zeggen; dank je wel, dank je wel dat jij gewoon puur deed wat je deed want daardoor, doordat jij dat hebt gedaan ben ik zo ontzettend kwaad op je geworden maar ik ben uiteindelijk in een hele rollercoaster gekomen van allerlei gebeurtenissen.

Hebben al lang niks meer met mij te maken maar dat is hoe het veld dan beweegt.

Het veld wil eigenlijk, als je in je emotie verkeerd, het veld wil alleen maar één ding en dat is gewoon opengaan, weer voelen, weer kunnen ademen, en daardoor kunnen heel worden.

En een commander in chief die heel is en kan voelen is het krachtigste lichtwapen, vrij bewustzijn wat je maar kunt voorstellen. Maar dat moet ik ook onderhouden, altijd eerlijk zijn. En soms is, ik kan heel vaak dingen niet iets zeggen, ik kan heel vaak dingen niet zeggen, ook niet als er dingen onderling met mensen spelen, want ik bemoei me niet mee, maar ik weet de dingen wel maar ik zeg het niet want op het moment dat ik dat ga zeggen dan positioneer ik mij en dan denken andere mensen dat ik een mening heb over iemand en dat heb ik niet. Dus het is het is onderhoud en dit wat ik nu zeg dat snappen jullie allemaal want het is gewoon heel menselijk, is niks bijzonders aan

(Muziek: Brian Tyler - Iron Man 3 <https://youtu.be/wL6jh9thk8Q>)

(pauze)

Deel 3-3

20250522-3-3-MvS-Zelfbekrachtiging-bewustwording-Zwaanshoek

(Muziek: "Suite One" from Band of Brothers HBO Miniseries Original Soundtrack | Music by The London Metropolitan Orchestra <https://youtu.be/fzNBolYpxpo>)

.. datgene doen wat we kunnen doen. Wil je uitnodigen om lekker je plek weer te nemen. Waar dat ook mag zijn

De grote ommekeer, eigenlijk het terug bewegen van ons bewustzijn, zal niet zozeer zijn dat we ontdekken dat er buitenaardse bestaan, het allerbelangrijkste zal ook niet zijn dat we ontdekken dat er intelligenties zijn die het menselijk bewustzijn besturen willen, eigenlijk is echt de allergrootste ontdekking die de mensheid kan ervaren is dat dat wij de realiteit-wijzigers zijn.

De op-heffers van niet congruent, dus niet in over overeenstemming met onze diepste staat van zijn, die velden op te kunnen heffen. Dat is de grootste ontdekking, de grootste ontdekking waar de mensheid op dit moment al doorheen aan het gaan is. Op allerlei mogelijke niveaus binnen wetenschap, kwantum fysische wetenschap, kwantumneurologie, kwantum neurologische en astrofysische zaken.

Daar is al heel duidelijk zichtbaar dat menselijk bewustzijn de grote verandering is.

En laat dat ook geen toevalligheid zijn, maar een inzet, een bewuste inzet. Voor mij is zo'n dag als vandaag, en ik hoop dat het op een bepaalde manier voor jou ook zo mag zijn. Het is iedere keer weer heel anders. Maar voor mij is bekrachtigingen is de basis.

Want door middel van het doen van een bekrachtiging in jezelf, zet je het startpunt om leiding te geven over jezelf.

Jij schrijft wat je kunt bekijken. Jij schrijft in jezelf de aanwezigheid van je lichaam. Dus je maakt het jezelf bewust. Het zijn bewuste keuzes.

In alles wat de mensheid te doen heeft. In alles wat jij te doen hebt. In alles wat we hier als mensen komen doen. En de overmacht tegen het menselijk bewustzijn die is fors op het niveau van wat we nu zien wat er op de aarde gebeurt.

Maar daar is in nodig dat je niet meedenkt met de ander. Niet meedenken met andere mensen.

Wel zien. Je kan luisteren naar een ander. Maar je denkt niet mee. Je gaat niet op vervolgroute om wat een ander zegt. Dat is punt 1.

Dat we allemaal als krachtwezens, als mensen, van waar we vandaan komen, dat weten we al, dat moeten we hier ten uitvoer brengen.

Dus voor mij gaan bekrachtigingen, omdat het de basis is, gaan de bekrachtigingen over zeggenschap. Niet om het gevolg daarvan. We moeten eerst weer opnieuw in onszelf bewust zijn en blijven dat we zeggenschap hebben in onszelf.

Ik, wie *ik* ben, van oorsprong, als mens van licht en kracht van mezelf, *ik* heb de bevoegdheid en *ben* de bevoegdheid om te voelen en om te denken, om te ervaren en om te beseffen. *Ik* ben diegene.

Ik hoef niet mee te denken, ik kan mijn eigen gedachten scheppen.

Dat is de basis.

Want in alles wat de mens te doen heeft zullen wij dingen moeten gaan denken in cruciale momenten vanuit onszelf om de vervolgroute te ontkoppelen.

Gehoorzaamheid is veel meer dan dat iemand je een opdracht geeft.

Gehoorzaamheid is reactie.
Gehoorzaamheid is reactie.

Dus bekrachtigingen gaan over zelfzeggen van je bewustzijn.

Ik heb de kracht en ik *ben* de macht in mezelf om hier te zijn waar ik nu ben.

Ik neem hier plaats.

Ik ben de macht en ik ben de kracht om mij bewust te zijn van mijn aller diepste gevoel en dat heeft te maken met een vrije wereld.

Doorgang voor alles.

Dat kan ik voelen.

En hoewel ik misschien niet precies weet waar ik vandaan kom en hoe het in elkaar zit. Weet ik en voel ik dat het hierom gaat. En dat is iets van jezelf.

Dat is een keus.

Daar gaan de bekrachtigingen over.

Dat je je bewust bent en ook blijft.

Ik schrijf mijn eigen bewustzijn.

En vervolgens ga je daarin verder denken.

En zet je een gedachtengolf uit op basis van jezelf.

Als dit wordt overgeslagen is al het andere wat een enorme verandering in de wereld kan brengen, onder toezicht van de archontische grootmachten en onder toezicht van de grote Anunnaki – Orion -rijken.

Dat moeten mensen beseffen want op alles is een antwoord. Op alles.

Hoe vaak hebben mensen voor jou in deze wereld goede oplossingen aangegeven?

Ze zijn er. En achteraf, waar kwam je terecht? Waar kwam je terecht? Niet altijd, maar in mijn voorbeeld. Waar kwam je terecht?

Toch vaak in moeilijke, uitdagende situaties.

Dat je achteraf dacht en voelt ook van had ik dat nou maar niet gedaan.

Had ik dat nou maar gewoon niet aangenomen.

Had ik het nou maar gewoon vertrouwd op de iets meer tijd die ik voor mezelf nodig heb om in contact te komen met mezelf.

En vanuit dat stuk mezelf bewust te maken, me innerlijk te trainen, niet mee te gaan met de anderen, me innerlijk te trainen.

Dit is waar ik voor sta.

Ik herinner mezelf dit is waar ik voor sta.

Dit is wat ik voel.

Hier ben ik.

Telkens weer.

Dat schept een informatiebewustzijn van het vrije hart.

Dat is wat er gebeurt.

En dat is wat we nodig hebben.

Doe je dat niet, laat je het afhangen van andere mensen.

Dan kan de uitkomst kan buitengewoon plezierig zijn, maar je leeft niet in het frequentieveld van de vrije geest, van jezelf, van je eigen bewustzijn.

En de gevolgen die daaruit voortkomen, kunnen sterk afwaai-eren van een bevrijding van deze wereld.

Ik wil dat nog eventjes zo zeggen.

Dat dát is waarom bekrachtigingen zo essentieel zijn.

Dit is niet het einde, dit is het start - veld.

Herken het alsjeblieft, niet mijn woorden.

Je weet het, je weet dat in jouw eigen leven, wat mensen ook zeggen, ook ik, wat ik ook zeg, maakt allemaal niet uit. Je weet dat wat er ook allemaal gezegd wordt, het kan tot zoveel procent waar zijn. En zoveel kan het je ook geven aan inzichten en gevoelens.

Maar uiteindelijk ben jij degene die het zelf moet uitvoeren, met je bewustzijn.

We kunnen praten over de regenwouden en over de jungle. Ik ben er gek op. En het kan een heel fijn gevoel hebben als iemand anders erover praat of een muziekstuk laat horen. Maar op het moment dat jij een ticket boekt, hoe dan ook, en je gaat naar de jungle, dan ga je de jungle echt voelen. Dan ga je het zien. Dan loop je er doorheen via je eigen reis.

Via je eigen gevoel en je eigen beslissing.
Dat is het echte leven.
Het echte leven is zelf doen.
Nou, daar gaan we mee bezig.
We brengen onze aandacht rustig bij onszelf.

En je hoeft het niet te doen zoals ik het zeg.
Ik geef er wat woorden aan.
Dat mag je gewoon doen.
Maar toets voor jezelf wat je prettig vindt.
Ik denk wel dat het goed is mocht je wat spullen op schoot hebben die je vast moet gaan houden, dat je die ogenblikkelijk... is hier een openhaard?
Boeken, schriften, pennen, alles weg.
Wanneer ben je nou eigenlijk uitgeschreven?
Vertel mij eens.

Ik heb er geen kritiek of commentaar op hoor.
Maar ik vind het echt totaal onnodig.

En laat die rot tijdschriften en boeken en pennen nou eens gewoon thuis.
Kom hier eens gewoon blanco binnen. Voor de mensen die het altijd meenemen.
Ik ben er helemaal niet boos over. En ik vind het ook helemaal allemaal prima.

En het gaat er helemaal niet over wat ik ervan vind. Maar ik vind daar dus wel wat van. En ik vind dat al een hele tijd. Ik denk van ja, wil je nog vijfduizend jaar dingen opschrijven?

Je krijgt er alleen maar van die hele dikke boeken van.
En over tweeduizend jaar denken ze dat dat de waarheid is.
Je moet het gewoon niet doen. Je moet het gewoon niet doen.
Je moet het door je heen laten gaan.
Niet mijn informatie, maar het samen bij elkaar.

En ik begrijp het, als je dat nu wel opschrijft omdat je het fijn vindt.
Schrijf gewoon door, want daar ga ik helemaal niet over.

Maar ik wil je echt uitnodigen om die zintuigelijke toestanden nou eens aan de kant te gooien. En gewoon eens blind te varen, puur alleen maar op je gevoel. Wat kan erbinnen komen op een andere manier, op een ander niveau?

Doe jezelf nou eens een keer die grote gift door het niet meer op te schrijven.
En dan nodig ik je nog verder uit.

Alles wat je hebt opgeschreven van mij, donder het weg. Ja. Weg. Alles weg. Weg.
Durf je het aan?
Hoe zeker ben je van jezelf?
En dit is een bekrachtiging hè, want nu komt het op jou aan en niet meer op de geschriften en de notities die heb opgeschreven. Nou dit heeft dus nooit plaatsgevonden.
Maar dus wel.
Ja oké

Bekrachtiging

00:16:30 minuten

Herinner je waarom je zo'n dag als vandaag gekozen hebt wat de waarde is van dit moment voor jezelf, trek hem helemaal naar binnen toe, daar gaat het hier om.

Wat is de werkelijke reden dat je hier in dit moment van de werkelijkheid, hier nu, in dit moment in jezelf, aanwezig bent?

Dus ik besef dat dit moment waarin ik nu verkeer, op mijn eigen verantwoordelijkheid en vanuit mijn eigen beslissing is gekozen.

En met je aandacht bij jezelf, dat je je helemaal op jouw manier, gewoon nuchter, niet wegzweven, gewoon open, bewust, dat je je heel bewust ervaart dat je op dit moment hier bent.

Ik ben me bewust van mijn lichaam en ik voel dat ik op dit moment zit of sta.
Ik sta of zit.

Ik voel dat ik in deze houding aanwezig ben.
Merk je het?

Ik ben mij bewust van dat ik aanwezig ben en ervaar mijn lichaam.
Hier ben ik.

Ik besef mij ook dat als ik nu helemaal niets zou doen en alleen in dit moment zo aanwezig ben dat mijzelf daarvan bewust zijn, precies is waar het over gaat.

Ik ben aan.

Ik ben mij bewust dat ik in een verplichting-loze situatie ben, nu.

En iedere keer als er in mij iets gaat borrelen alsof ik ergens aan moet denken of dat er een volgende stap komt besef ik er komt geen volgende stap.

Hier ben ik.

Ik ben van niemand afhankelijk.

Ik heb de kracht en ben de eigen innerlijke macht om volledig vrij in dit moment te zijn, verplichting-loos, helemaal open, helder en bewust.

Ik besef niemand en niets heeft toestemming om zich te bemoeien met deze innerlijke kracht.

Dit is mijn zone, hier ben ik, open.

En kijk daar eens rustig bij, met een ademhaling eventueel of een ontspanning van je spieren, dat je meer ruimte creëert in jezelf.

En ik ben en blijf in een opdracht-loze zone.

Ik maak mezelf bewust van mijn hele lichaam.

Nogmaals voel ik vanaf mijn voeten door mijn lichaam heen naar boven tot aan mijn schedel aan de bovenkant en mijn lijf.

Ik besef dit.

Ik kan mijzelf op dit moment heel goed bewust zijn dat ik bezig ben in een schakelmoment.

Dus de buitenkant, buiten mijzelf, is een wereld vol met regels.

En in mijzelf de ruimte zonder verplichtingen.

En dit mag rustig beseft worden door mijzelf.

Omdat het waarnemen van twee verschillende werelden een observatie is op zich.

Zonder een oordeel.

En zo reis ik rustig naar binnen toe in mezelf, op weg naar mijn eigen innerlijke weten en het paradijs zoals een werkelijkheid thuis is, zoals elke werkelijkheid hoort te zijn.

Dit is mijn taal, dit is zoals ik ben, en hier stap ik nu naar binnen in mezelf.

En ik breng de aandacht van mezelf ook richting mijn borstbeen van mijn lichaam, waarachter het hart van mij klopt.

Ik leg daar als ik dat voel rustig mijn hand op mijn borstbeen om mij bewust te zijn van deze plek, fysiek en met aandacht hierbij aanwezig te zijn, bij mijzelf.

En ik blijf rustig bij mezelf met mijn aandacht bij mijn hart.

Ik ben wakker, ontspannen en besef dat ik in een opdracht-loze eigen houding verblijf.

Ik bereid mijn aandacht rustig uit.

Gelijk in dit moment ben ik me bewust van mijn hoofd en voel ik aan de binnenkant van mijn schedel heel bewust de energie van mijn brein reageren op de aandacht van mezelf bij mijn hart.

Ik neem ook bewust plaats in mijn hoofd, de binnenkant van mijn gezicht, tussen mijn oren in, juist, hier ben ik, gevoed door mijn aandacht voor mijn hart, voor mijn eigen bewustzijn, schep ik nu op dit moment een gedachte die heilzaam, vrede vol en krachtig is over een situatie in mijn eigen leven. 3, 2, 1, AAN.

Daar is die.

Ik geef de opdracht vanuit mijn eigen autoriteit dat dit bewustzijn wat ik hier heb gecreëerd aanwezig is in alle cellen en alle micro-delen van het lichaam, fysiek en niet fysiek.

Dat dit bewustzijn reist in het nu moment, in het verleden en in de toekomst en wervelt rondom mij.

Ik geef de command vanuit mijn hart dat dit het veld in reist.

Expandeer, expandeer.

En vervolgens breng ik het daar naartoe waar het moet zijn. 3, 2, 1, boep daar.

Ik ben me bewust van mijn lichaam.

Ik doe mijn ogen plotseling open.

Er hoeft niet iets te worden afgebouwd.

Hier ben ik.

En dat is het

Wat je doet, uiteraard ieder op eigen manier.

Maar wat je doet, is waar ik het vandaag met jou een paar keer over heb gehad, dat er een verbindingskabel tussen je bewustzijn en iets in de wereld is.

En dat is een heel netwerk van connecties.

Eigenlijk van allemaal digitale snelwegen.

Want dat is een digitale super intelligentie.

Wat je doet, is die andere kabels doormidden halen.

Omdat je gewoon weet dat is niet van mij.

Heb ik hier ooit voor gekozen?

Kan ik me dat herinneren?

Nee!

Dat heb je soms ook als je 40 jaar samenwoont en als het een beetje mee zit in de matrix dan kom je er nooit achter. Maar wat ik bedoel is die kabel doormidden, de connectie die over jou loopt, dus via jouw bewustzijn wordt het door de kabel heen opdrachten uitgestuurd via jouw bewustzijn naar het gedrag van een ander.

En wij maar vechten tegen het gedrag van andere mensen.

Connectie-verbinding-paradijs. Wat je doet, je schept je eigen verbinding.

Je bent je bewust van jezelf.

Je bent je bewust dat je in een wereld leeft van onuitputtelijke energie. Daarom hebben we het over het paradijs. Weet waar je hier bent.

Dat die mind er doorheen loopt, die mind matrix met alle gevolgen, dat weten we. Maar als we luisteren naar de aarde dan horen we dat het er niet is.

Dus als wij onszelf afstemmen op onszelf en in het paradijs-bewustzijn

terechtkomen, dat is dus het besef dat er onuitputtelijk leven is. Onuitputtelijk.

Op alle niveaus.

Door met aandacht bij mezelf te zijn.

Door te voelen dat ik geen opdrachten hoef uit te voeren.

En in feite gebeurt dat nu dan een beetje omdat ik dat natuurlijk zeg.

Maar het is geen opdracht, want je doet het vanuit jezelf.

Als je voelt dat je opdrachtloos aanwezig bent en je bent je bewust van je lichaam, dan is de opdrachtloosheid is de ontvlamming, dus de start van een grotere trilling vanuit jezelf.

Aandacht is de kracht.

Aandacht is het goddelijke.

Een tekort aan aandacht in deze wereld betekent geen menselijke aandacht. Betekent ook geen emotionele vibratie in het veld wat tot leven wordt gewekt. Geen aandacht hebben voor de ander is geen aandacht voor jezelf. Is geen impact hebben op de realiteit.

Dus wat je doet door in aandacht te verkeren bij jezelf.

En te beseffen dat je geen opdracht van iemand anders uitvoert.

En ik nodig je uit doe dit maar thuis.

En ga maar eens kijken of je dit na een half uur toe kunt brengen. Dan kom je alle clashes wel tegen. Maar het is gewoon mogelijk. Om dat een half uur te doen. Opdrachtloos. Puur te zijn. En het kan veel langer dan een half uur. Maar ik gebruik een half uur als voorbeeld. Daardoor, door die aandacht te voelen, opdrachtloosheid, en aandacht bij jezelf, ontvlamt je eigen bewustzijn, omdat dat is je aandacht, die gaat vibreren.

En met dat vibratieveld ben je ook rustig bij je hart, bij de plek ook van je hart, want dat is ook het membraan.

En meer dan dat doe je niet.

Je laat rustig het membraan van je hartenkracht rustig vibreren.

Dat hoef je helemaal niet per se op een bepaalde manier te voelen.

Het is ook geen goochelarij.

Het is gewoon puur kwantumfysica, waar aandacht is, waar het menselijk aandachtspunt ligt, gaat het vibreren.

En dan op een bepaald moment word je je bewust van dat je in je hoofd aanwezig kunt zijn.

Je hoofd is de ontvanger van de matrix.

Het brein kan namelijk zelf niet iets bedenken.

Het brein kan in deze wereld alleen maar iets ontvangen of iets kopiëren.

De uniekheid zit hem in het voelen.

En als je met het voelen van binnen rustig in je hoofd bent, dan kun je het ervaren dat je je bewust wordt van je energie die in het hoofd waarneembaar is. En dat is van jouzelf.

Dus dan voed je het hoofd met de kracht van je eigen aandacht, van je liefde en betrokkenheid. Dus dat is het innerlijke licht, dus het bloedende hart, wat in het hoofd komt. En daarmee krijg je dus de verlichting. En verlichting betekent niets anders dan dat je gewoon zelf zeggenschap hebt om te kunnen denken.

Om bewustzijn te scheppen.

That's it. En daar zit je in. En daar blijf je in. En heel rustig. En niet in slaap vallen. Mag allemaal hoor. Ik zou het niet doen.

Maar het kan wel.

Het is niet, je krijgt geen strafpunten. Van mij in ieder geval niet.

Maar Matrix weet er wel raad mee. Is in ieder geval dat als je wakker bent, bewust blijft. En je kunt bewust zo de situatie aanzetten. Met je eigen denken, je schept je eigen denken. Bloep. Daar zet je je aandacht op. Op dat moment is dat wat je daar hebt gecreëerd uniek.

Dat is nog nooit eerder zo gedacht. Dat heb jij gedaan.

Als je het met een bril op zou kunnen zien. Een bril, even in mijn voorbeeld, dat je kan zien wat de verschillende trillingen zijn. Dan zie je dat het gedachtenveld wat je daar neerzet vanuit die verbinding met jezelf.

Dan zul je zien dat de taal van dat veld een organische trilling is. Organisch. Dus dat zijn eigenlijk waterklankbeelden. Die zijn niet geometrisch. En die zijn elke nanoseconde anders. Die vibreert. Dat is een ademend en bewegend communicerend veld. Die is niet geometrisch.

En als je naar gedachten kijkt die uit een systeem in je worden gepropt, en je gaat

daarnaar kijken, dan zie je dat het geometrie is. Geometrie is wiskunde. Is niet fout, hè. Dat er iets doorheen loopt maakt het moeilijker. Maar geometrie is wiskunde. En geometrie kun je voorspellen. Dus als je denkt volgens systemen.

Dan zijn er intelligenties die kunnen uitrekenen aan de hand van je geometrische denken, kunnen ze uitrekenen, ze weten exact wat ze al moeten bijsturen via het geometrische denken om je op die plek te krijgen van die enige gedachte waar ze jou in willen hebben.

En nu noem ik het een gedachte, maar het is een bewustzijn.

We hadden het net even over vrijheid. Over vrijheid bewaken. Vrijheid is uniek zijn voor jezelf. En als je kijkt naar je eigen gedachte die je hebt opgezet, dus je eigen kosmische kracht die je toepast, het is gewoon je bestaan, van wie je bent.

Zodra je dat neerzet, en dat kan iets heel onlogisch zijn, het kan ook zijn dat je iets neerzet waarbij je voelt van ja, maar als ik dit neerzet, dan raak ik bijna iedereen kwijt. En dan voel je ook, terwijl je dat dus beseft, van ja, dan is dat maar zo.

Want inderdaad, al die mensen die ik dan kwijtraak die kunnen gewoon terugkeren op basis van wie ik echt ben, maar inderdaad, al die connecties die er zijn, het is maar een voorbeeld, maar al die connecties die er zijn, die zijn eigenlijk allemaal gebaseerd op programma's, op verplichtingen, op overeenkomsten, op noodzakelijkheden, eigenlijk op onzekerheden, dus ook op angsten.

En dat is het mooie, je schept daarmee je eigen voelend en denkend bewustzijn. En wat je daarmee doet, door je bewust te zijn van je lichaam, is dat informatieveld wat je zelf hebt gecreëerd vanuit je gevoelskracht en bewust in je hoofd hebt gekregen, wordt je hele lichaam daarmee bevoorrad en dan kun je de command geven.

En de command is niet dat je een commando geeft, maar het command is het is het besef, zo wil ik het maar vertalen, het is het besef dat jij dat kunt wegsturen.

Je kunt het ergens heen zenden. Dus als je een genezende kracht, ik noem het even zo, een genezende gedachte hebt, helemaal vanuit betrokkenheid, dan kun je die genezende kracht, dat bewustzijn, dat vibreert, jouw denken, in je lichaam, (Martijn maakt diepe inademing), expansie, kun je weten, ik noem het maar even voor de eenvoud, je kunt het wetend daarheen brengen.

Dat is werken in de matrix.

Dat is God levend laten worden.

En er is gewoon een hele andere tijd dan deze tijd, waarin we dat allemaal gewoon zijn. Daar hoeven we niet op te oefenen, we hoeven er niks voor te doen.

Het is gewoon de manier hoe we leven.

Het zijn gezonde gedachten.

Hier op aarde heb je medelijden met een ander en dan zeg je nou weet je wat, hier is een fruitmand, word jij maar lekker snel beter. En dan ben je ervan af.

Maar waar wij vandaan komen, vanuit wie we zijn, van oorsprong, daar is ons weten van binnenuit, we scheppen een weten. En dat weten is zo'n mooi vibratieveld. Het is de wassing van de natuur. Het is een waternevel, het trilt, het vibreert. En door in de aandacht met de ander te verkeren. Krijgt de ander ook dat informatieveld ook beschikbaar.

Als de ander het zelf niet meer kan. Kun je de ander assisteren, een verlichting brengen, een ver-licht-ing brengen. Je kunt de ander assisteren in het brengen van verlichting. Waardoor de bedomdheid van de ander enigszins wordt verlicht. En hij, zij, daardoor het zelf weer kan voelen.

De emotie hoh! En dan gaat ie.

Die persoon doet het zelf. Dat is wat we hier op de aarde ook doen.

Als we voelen dat we in zak en as zitten of we zijn een beetje verdrietig of we zijn boos. Dan is het heel prettig als er ineens iemand anders komt. Die meehelpt om te ontladen. Dat is precies hetzelfde. Het is allemaal precies hetzelfde. Maar dit is nogal wat waar we het hier over hebben.

Want als je dit niet beseft, want dit is de grondslag van de schepping.

Be-trok-ken-heid, in verbondenheid, koestering hebben. De moeite die de ander ook nodig heeft dat je er bent. Je erbij vervoegen. Je erover ontfermen. Niet met je bewustzijn dichtzetten.

Want dat zijn de archontische krachten. En ook de Anunnaki hulptroepen. Die willen niet dat wij assisteren. Die zitten dus vervlochten in het DNA van de mens. Die zitten erin vervlochten.

Dus als je dat af en toe voelt dat is niet menselijk. Dat is een Anunnaki sleutelcode in de, zeg maar in de bloedtaal. Dat is de afgescheidenheid wat je dan voelt. Dus dat kennen we ook allemaal. Maar je kunt hoe dan ook.

En het is een keuze die je voor jezelf maakt, je kunt hoe dan ook elk leven koesteren. En als je dat beseft, wat voor groot gereedschap dit is, dat dit gewoon weer *aan* kan, en dat je dat ook met elkaar kan doen, laten we daar niet omheen gaan, als je met elkaar versterkt, als je met duizend mensen, maar een voorbeeld, maar als je met duizend mensen samen een versterkerkracht opwekt in jezelf, en niemand doet met de ander mee, niemand.

Dus er mag ook niet iemand zoals ik zitten te praten. Nee, nee, niet!

Alleen pure wijsheid, uniek van alle mensen bij elkaar, die allemaal bij een bepaald laat ik zeggen moment waarin er met een Chinese gong, boengg! en daar gaat ie hè. Iedereen op zijn eigen manier naar binnen toe.

Wat je dan doet in een versterking is onmiddellijk effect.

Onze kracht is zo groot dat wij met duizend mensen in staat zijn, letterlijk, om wapensystemen gewoon niet te laten functioneren. Nul.

Ze kunnen op knoppen drukken, de raketten gaan niet de lanceerbuis uit, de computers weigeren, vliegtuigen stijgen niet op van de vliegdekschepen. Het is allemaal, allemaal oude koek.

We weten het allemaal wel.

Maar wat is nu wat er tussenin staat?

Nou, ik kan het je wel zeggen, jezelf serieus nemen, je taak oppakken.

En wij zijn allemaal besmeurd door spiritualiteit.

Ik merk het zelf nog steeds dat het niet wordt opgepakt omdat het toch een spiritualiteit besmetting doorheen loopt; 'want kan toch eigenlijk niet waar zijn, o maar dit is gewoon spiritualiteit, o maar dit is gewoon..., o maar..., o dat lijkt ook wel op dat, o dat lijkt ook wel op dat'. Ja het lijkt op allesbehalve *op jou!*

Dat is waar het hier om gaat.

Jij moet het doen.

Van jezelf niet van mij.

En die kracht, die verbondenheid, als die ontbreekt, is eigenlijk alles wat er verder nog is, dood.

Mag ik het zeggen?

Ik heb het al gezegd.

Al het andere is dood.

Het is niet levend, het zijn simulaties.

Het zijn programma's op programma's.

En de hele wereld staat onder een controle van een eindstreep... die nodig is voor een heel ander iets als wat hier op de aarde zich afspeelt. En wij moeten gewoon dat intact laten. Wij moeten niet aan gaan sleutelen aan andere mensen hun scripten. Laat dat.

Als zij die scripten zo hebben ontwikkeld, prima. Dat moeten zij weten. Ze moeten alleen wel beseffen dat ik niet per se in dat script hoeft te zitten. Dat is aan mij.

Wat is God dus?

De goddelijke kracht, de manifestatiekracht, *is* aandacht.

Hebben wij aandacht voor elkaar?

Heb je ook aandacht voor mij?

Ik zit hier niet als een leraar, hè. Niet, ben ik ook niet.

Ik ben heel iets anders dan een leraar.
Dat zie je ook wel, want ik ben er heel slecht in.
Ik ben veel beter in iets heel anders.
Nou, dat zal ik nog wel eens tonen.
Maar eerst dit.
Jij gaat ook wel tonen wat en hoe.

Dus, besef je het?
Ik praat niet tegen jou als aardse mens. Wakker. Wakker. Wakker zijn.
Je kan het aan 100.000 mensen uitleggen.
En je kan het aan 20 miljard mensen uitleggen.
Maar wie hoort het?

Wie het hoort is degene die het voelt. Degene die het voelt is degene die in verbinding is. Deze situatie waar we met elkaar in zitten is niet alleen mijn uitdaging. Ook die van jou.

De dingen wat jij ziet in de wereld gebeuren, dat zijn Force krachten.

De dingen die jij ziet gebeuren en ook de uitdagingen waar je mee te maken hebt, zijn ook mijn uitdagingen. Er is geen afgescheidenheid, dus het is erop of eronder zeg ik dan.
Het is of toepassen en het echt doen.
Dus toepassen wie je zelf bent.

Niet wat ik zeg nogmaals, maar wat jij ziet wat er moet gebeuren. Het is toepassen, het is mobiliseren, toepassen, uitvoeren. Mobiliseren-toepassen-uitvoeren, mobiliseren-toepassen-uitvoeren. En dan kun je hele ellenlange lijsten reacties lezen van allemaal mensen.

Ik heb eens een keertje bij mijn podcast gekeken.
En er stonden allemaal reacties onder. Van oh wat is het allemaal fantastisch, wat is het allemaal geweldig. En de anderen rij weer.
Oh wat is dat afschuwelijk, en die zitten er helemaal naast.
Wat is dat allemaal?
Doe het.

Mensen die het hart echt voelen. Mensen die het echt voelen. Die doen het. Ze doen het. Ik doe het. En jij doet het ook. We moeten elkaar alleen wat meer naar elkaar toe trekken. Om daar gewoon echt vorm in ook te krijgen met elkaar. Dus hart-paradijs, hart-brein-lichaam. Hart-brein-lichaam. In je brein komen. Niet dat overslaan. Het is heel fijn om in je hart te zitten, dat weet ik. Heel fijn. Dat is ook heel goed en prachtig. Maar dat hoofd overslaan betekent, als je daar niet met je bewustzijn in komt, betekent dat dat het hoofd blijft aangesloten op de matrix.

En je hebt een meditatie achter de rug, het is klaar, je staat op, boem, en de matrix pakt onmiddellijk weer over.

Jij bent in staat om dit naar boven te brengen, ik noem het dan maar even naar

boven, om het naar boven te brengen, en volledig daarin te zijn en te blijven.

En het is zo'n mooi mechaniek, hè, om te zien hoe de matrix daarop reageert.

Dat is echt zo ontzettend mooi. En je krijgt ook hele goede, mooie ontmoetingen daarvan met mensen. Hele speciale momenten openen zich gewoon. Mensen die nog nooit naar je hebben gekeken, die kijken gewoon ineens. Dit is een bekrachtiging. Paradijs, niet in de matrix denken, niet vanuit de matrix denken, weten dat de matrix er is, naar beneden toe, voeten op de grond in het water in de grond, dit is een wereld waar ik nu verblijf.

Met allemaal systemen maar die systemen kan ik allemaal weghalen rrratttak-tak-tak-tak-tak. En wat overblijft is de natuur en die natuur is zo iets moois, daar zijn helemaal geen winkels nodig, niets is er nodig helemaal niets.

Ik ben letterlijk in een oneindige levende bibliotheek. Dat is Gaia. Door dat te beseffen, dat is het paradijs, verbinding maken met jezelf. Hart-brein-het veld in. Lichaam-veld. Dat is wat een bekrachtiging is. En nogmaals, dit wat ik dus een bekrachtiging noem, is besefkracht en beslissingsbevoegdheid scheppen.

Beslissingsbevoegdheid scheppen in jezelf.

Het is eigenlijk heel emotioneel als je daar goed doorheen kijkt. En waarom zou het nou eigenlijk zo zijn dat zo iets eenvoudigs niet doorgebroken is tot nu toe?

Wie heeft daar iets alleen zinnigs over te zeggen? (gelach).

Het is gewoon het allemaal zien.

Het is niet als een oordeel.

Het is ook een beetje een soort speelveld.

Je moet het gewoon aanduwen, want je moet er ook in wakker worden.

En ook als jij daarin wakker wordt, je kunt dat zien.

Zit het in je veld, gaan mensen om je heen het ook zien. Want zoals we elkaar de hypnose in hebben gepraat, of laten praten, zo praten we elkaar ook allemaal wakker. Dus wat jij weet, en heel duidelijk ook weet.

Laat dat maar stevig aanwezig zijn.

Dat schept ook duidelijkheid bij andere mensen.

Waarom zijn we bijvoorbeeld in enkele jaren tijd. Waarom zijn we als mensen die daarmee bezig zijn er niet in geslaagd of het niet gedaan om echt een enorme kanteling, en dat zijn grote veranderingen, dus dat bagatelliseer ik helemaal niet, maar om die grote kanteling te laten plaatsvinden.

Waarom niet?

Ik vond het wel een heel bijzondere tijd. Met corona. Ik had toen allemaal uitnodigingen om dan maar via de podcast en via dit. Ik heb gezegd, nee, nee, nee,

nee, nee, nee, nee, nee, nee. Nee, dit is ook mijn coronatijd. (gelach).

Mag ik ook even?

Maar wat gebeurde er?

Het vangnet ging aan. Er kwam nog nooit zoveel spiritualiteit in één kort moment. Ik vind het echt verbazingwekkend dat Bax failliet is gegaan.

Dat weten jullie niet, maar dat is degene die veel apparatuur leverde in Nederland. En nou ja, zoveel winst met allemaal microfoons, mengpanelen, speakers en allemaal apparatuur om te kunnen uitzenden en dan toch nog failliet gaan.

Maar wat is nou eigenlijk de reden dat het niet is gebeurd? Wat is er nou tegelijkertijd ontstaan? Hoe zit het nou eigenlijk in elkaar?

Dit is allemaal als voorbereiding op de volgende tik.

Ik ga dit niet nog een keer vijf jaar doen, dat kan ik je nu vertellen.

Ik ga het je nog sterker vertellen, ik ga het niet meer langer dan een jaar doen.

En ik ga het je nog sterker vertellen, binnenkort ga ik iets heel anders doen.

Iemand: (niet hoorbaar)

Martijn: Nou het is precies wat je zegt, het heeft ook met betrouwbaarheid te maken, naar jezelf, maar ook onderling. Dit zijn geen oordelen, dit zijn allemaal gewoon woorden, maar die worden gedragen vanuit een respectabel gevoel.

Maar soms moet je wel dingen benoemen.

Het is ook dat je elkaar blijft assisteren.

En dat is in een squadron, dat je met elkaar in een squadron vliegt, of dat je met elkaar in een squadron aanwezig bent in bewustzijn. Is dat in tijden waarin het moeilijk en stevig wordt. Dat de problemen die jij hebt dat die niet de reden hoeven te zijn dat je er daarom niet meer bent. Iedereen ervaart zijn haar eigen uitdagingen als het grootst.

Dan verdwijn je.

En hoe betrouwbaar is dat?

Vanuit het paradijs?

En dan lijkt het, als ik dit zo benoem, lijkt het net alsof er een soort verplichting ontstaat om er voor elkaar te zijn. Maar vanuit het paradijs is die verplichting er helemaal niet.

En als ik het voel dat ik ben wie ik ben, en dat ik kan zien dat deze wereld wordt geregeerd door een hele donkere club als het ware, die de vrije zone en de vrije kracht van de mens gewoon heeft afgenomen door in systemen ondergedompeld te raken.

Als ik dat allemaal kan zien, dan is het ook zo dat als er iets aan de hand is, dat ik niet afhaak naar de mensheid. Dus mijn hart spreekt altijd. Dus mijn vraag van hoe kan het dat we daar dan eigenlijk niet, op de aarde dan ik heb het niet over ons moment van nu, maar op de aarde.

Hoeveel plaatjes en filmpjes zijn er wel niet van wat je niet mocht weten maar toch moet weten, hidden history en het zijn ook allemaal interessante dingen. Dat is ook heel mooi om te zien. Maar wat helpt dat nou eigenlijk? Dus waar ga je je tijd in steken?

We moeten iets collectiefs doen met elkaar.
Maar we moeten collectief niet met het moeten. En ook niet met elkaar elkaar nadoen. Maar er moet een hele gedegen, bewuste, laat ik zeggen volwassen, liefdevolle, paradijsvolle gevoelens bij elkaar komen.

Waarin je voelt, oké, dit ga ik doen. Andersom weer gezegd, als vijfduizend mensen dit doen en jij doet het niet, dan doen die vijfduizend mensen het allemaal voor niets. Dus mijn antwoord is omdat je het gewoon niet hebt gedaan.
Is dat nou erg?
Zeg ik dat nou om een bepaalde reden?

Ja, eigenlijk wel, om gewoon wat meer bewustzijn te mogen kweken van als hier dingen veranderen op mijn beeldscherm, als ik in mijn bewustzijnsrealiteit, dus de realiteit die ik zie, als daar wetten op non-actief worden gesteld. Als daar andere weten wordt gelanceerd. Door mij. Mijn gevoelens. Ja, het kan ook alleen maar reageren op mijn gevoelens.

Want alles wat andere mensen samendoen.
Dat heeft wel kracht.
Maar het kan geen impact krijgen op mijn bewustzijn.
Omdat het moet vanuit mij gelanceerd worden.
Dus eigenlijk is het ook een vorm van luiheid. Ja.

Maar het is allemaal gewoon om het eerlijk te benoemen over ons. Is dat als je een moment neemt om bij jezelf te blijven. Wat gebeurt daar?
Moet je eens kijken wat eigenlijk bij jezelf blijven is.

Ik wil de wereld veranderen maar tien seconden bij mezelf blijven mwuh dat is nogal moeilijk. Gedachtenloos zijn, verplichtingloos, geen opdracht in mezelf maar wel wakker zijn en mezelf ervaren.
Dat is ook al lastig.

Er kan zo een gedachte doorheen gaan. En ik zeg niet dat dat zo bij jou ook is. Maar je moet gewoon zien hoe ver het is gekomen. Dus je moet gas gaan geven. Je moet het er niet bij laten zitten. Je moet het echt doen.

En die liefde voor de wereld die kun je nooit in een opdracht van een oefening of zoals wat hier zit een of ander Martijn. Kun je nooit je liefde voor de wereld gewoon

in een keer aanzetten. Dat kan niet via een ander.

Dat gaat in je eigen spontane moment. Of althans het gaat vanuit jezelf. Je kunt het ook spontaan zelf bewust maken. Maar zeker niet via de informatie of via de woorden van anderen. Dat gaat niet. Maar er is wel gas te geven.

En daar hebben we toch afgelopen vele jaren op de aarde allemaal heel hard aan gewerkt.

Als we straks allemaal naar huis zijn, dan hebben we dit veld waarin we nu zijn ook geïnformeerd. Overal waar het menselijk bewustzijn komt, veranderen de informatievelden. Dus in dit moment, in dit nano momentum, liggen miljarden mogelijke scenario's opgeslagen. Dit is..., in al die momenten die aansluiten op dit moment waarin we nu zitten, daar zit je al in aanwezig.

Dus menselijk bewustzijn wordt overal opgemerkt en opgeslagen.

Dus er is iets met dat aandachtsveld voor jou. Ga die aandacht maar eens verder opgooien. Ga nog mooier en beter kijken naar bepaalde dingen. Kom er maar eens dichterbij in de buurt. Wij zijn zo ontzettend mooi in het tot stand brengen van de terugkeer van de Force.

Wie wil er nog iets over zeggen of vragen?

Anders gaan we naar de volgende ronde.

Ik breng hem even naar deze mevrouw, die was net een nano seconde eerder dan jij, moet je maar je eigen bewustzijn gebruiken

Iemand: (deelt ervaring over bekrachtiging. Niet getranscripteerd)

(01:06:50 minuten)

Martijn: Het laat ook heel duidelijk zien dat deze lichamen die wij ervaren, op de aarde hier dan, het is heel gelaagd wat ik zeg want ik kan ook anders erover spreken, maar het laat wel zien dat deze lichamen die wij ervaren dat die héél vatbaar zijn voor intelligentie van anderen.

Als je daar bewust van bent, dat je gewoon heel snel beïnvloed wordt, hoe diep ben je dan nu al beïnvloed? En dat is het.

Want dat is wat de Anunnaki hebben gedaan met 13 verschillende machtsgroepen binnen de Anunnaki, die hebben bij het, toen ze zichzelf hebben op., toen ze naar de opheffing gingen van zichzelf om terug te trekken, wat een opdracht was uit de constellatie Alpha Lyrae, in die tijd moesten de mensen, de Anunnaki zich terugtrekken, en toen is de tijdlijn gewist en veranderd, aangepast, en toen hebben ze zichzelf geüpload in de lichamen die achterbleven op de aarde als de aardse bevolking, die al restanten waren van andere oorlogen.

En daar kun je aan zien, want dat is namelijk de module waarin wij nog steeds

opdrachten uitvoeren van anderen. En dat moeten we gewoon gaan zien. En omdat dat is ook allemaal *voorzien* dat we daarachter zouden komen.

En daarom is er een matrix box, het is een onderdeel van de grote Orion groepen, is er een samenleving geïmplementeerd op basis van gehoorzaamheid. Dus geld is een gehoorzaamheidssysteem. Het is gedaan om dat opdrachten uit te voeren in stand te houden. Het zit echt zo slim in elkaar en je gaat nooit dat systeem van dat geld veranderen. Dat niet.

Wat je kunt doen, is het paradijs terughalen in je bewustzijn.

En als je dat paradijs, de waarheid noem ik het maar, de echte waarheid van hoe het hoort te zijn, als je die terug haalt en je gaat verlicht denken, dus niet religieus spiritueel, gewoon verlicht denken is je zelf denken.

Je haalt gewoon tevoorschijn wat je van binnen voelt en je zet dat gewoon naar buiten, dan zul je zien dat de matrix daarop gaat wankelen. Ik garandeer je dat we in staat zijn, en ik geef daar gewoon een garantie op af, dat wij in staat zijn om het hele bancaire systeem... (enige stilte), ik garandeer je dat. (gelach).

En daarom zeg ik ook van het was peanuts de corona.
Ben je eraan toe?

Voel je echt dat je die grote verandering, wat eigenlijk een implosie is, die dus in het systeem waarin allemaal mensen in een gehoorzaamheidstraject lopen, ben jij in staat, besef je dat als je verantwoordelijkheid en betrokkenheid, besef je dat je met je liefde en met je verzorgingsbewustzijn, lief zijn en goed zijn voor elkaar en misschien ook hard durven optreden om dat paradijs van binnen ook naar buiten toe uit te zetten? Dus duidelijkheid te verschaffen.

Ben je daartoe in staat?

Of loop jij nog met een kabel rond dat we in een veranderende wereld zitten? Want dat roepen ze al duizenden jaren; 'we zitten in een veranderende wereld. En aankomende twee jaar wordt het zo mooi en er komen zoveel mooie dingen, zoveel mooie dingen'. Nou er kan iets komen en er ligt ook iets en dat komt met een klap. Maar goed dan moet je wel de klap uitdelen

Iemand: Ik had even een vraag over bewustzijn, zeg maar, aandacht in een soort brandpunt te creëren. Stel je voor, ik weet niet of dat het werkt, maar ik denk het zelf wel. Stel je voor dat we met z'n allen afspreken, we gaan, vijf uur is een moment om, ja, ieder voor zich aandacht ergens op te werpen. Dat je dat ook op een ander moment op de dag doet, maar met de aandacht op vijf uur. Dat je daardoor een soort bewustzijn brandpunt creëert in het veld. Klopt dat? Of kan dat?

Martijn: Als jij dat kan, dan kan dat.

Iemand: Het kan. Iedereen doet gewoon zijn eigen ding. Alleen we spreken dan af bijvoorbeeld vijf uur 's ochtends. En dan hoeft je niet vijf uur 's ochtends uit bed per se. Maar als je er bent, dan ben je er. Maar je kan het ook 's middags om drie uur

doen. Want je concentreert je op vijf uur 's ochtends. Dus dan gaat al die aandacht, tijd is relatief natuurlijk, gaat naar dat moment.

Martijn: Antwoord ja, dat kan. (gelach).

We hebben dat allemaal zien gebeuren. Door de vele jaren heen, als je gewoon terugkijkt. Dan zie je dat er heel veel initiatieven zijn op het gebied van meditatie. Ik ben niet de man van de meditatie.

Ben ik niet.

Ik hoor jou dat niet zeggen. Daar reageer ik ook niet op.

Het moet veel gedetailleerder.

En gedetailleerder betekent dus dat je meer in details voelt wat je aan het doen bent. Misschien is dat goed om dat thuis te doen.

Laten we even een schoon nieuw schriftje pakken met een pen.

Die je niet hiermee naartoe neemt. Maar waar je je gaat in beeld brengen, in detail in beeld brengen, wat jouw draaiboek is.

Als we dus dit soort dingen doen wat jij aangeeft. Waar die verandering voor jou op gebaseerd is?

Want kijk bewustzijn werkt in abstractie, het kan heel abstract zijn wat je voelt, maar wij kunnen ook heel gedetailleerd zijn. Je kunt precies die lantaarnpaal.

Ik deed het vroeger bij mijn ouders in de straat, die ene lantaarnpaal uitzetten, met je gedachten. Ik deed het. Ik zette ze uit. En de mensen in de buurt, die snapten er niks van. En mijn ouders zagen het gebeuren. Ik deed hem uit. Die palen hebben nummers, lantaarnpalen. Ik focuste me daarop, in detail, en precies die paal ging uit.

Waarom? Omdat ik die paal ook aanwees.

En dit hele veld is een gedetailleerd met, ik noem het maar een navigatiesysteem, details, hoe noem je zoiets? ehm... de coördinaten, dit veld heeft allerlei coördinaten, dus dat kun je heel gedetailleerd neerzetten en waar wij naartoe moeten, ik vind het fijn dat je dit ook aangeeft, wij moeten naar de details toe en dan moet je op mij niet vertrouwen want dat mag je nooit, je moet op jezelf vertrouwen, maar ik kan het wel zeggen, ik weet wel waar de detail locaties zitten.

Ik moet daar heel voorzichtig in zijn omdat ik krijg zo'n ongelooflijk pak op mijn sodemieter iedere keer op alle mogelijke manieren. Er wordt echt jacht gemaakt altijd op wat ik denk en wat ik doe. Dus ik moet hem niet op mijn eigen conto nemen. Ik moet hem gezamenlijk met elkaar dragen. Samen. Als je met vijfhonderd, vijfduizend of tienduizend mensen samen gedetailleerd werkt, een bewustzijnssleutel schrijft. En die ga je daarheen brengen, dan moet die ook vanuit zeg maar vijf- of tienduizend mensen, moet die ook vanuit ieders eigen unieke manier, moet die worden aangezet daarheen.

Maar als je dat door 1, 2 of 3 mensen doet, boem! (..?).

Iemand: Wereldwijd zijn mensen niet echt bekend met hetgene wat jij vertelt. Ik

heb de afgelopen zes jaar proberen uit te vinden of er iemand is die een beetje hetzelfde denkt als jij. Dat is mij niet gelukt. Jij verteld wereldwijd zijn hier mensen van op de hoogte, ken jij die mensen?

Martijn: Ja.

Iemand: Weten ze die details van je waar jij het over hebt?

Martijn: Ja.

Iemand: Waarom ken ik ze niet dan? Ze hebben geen podcast, boeken of iets, misschien daarom juist ook... Ze maken zichzelf niet kenbaar, laat ik het zo zeggen. Misschien kennen andere mensen ze wel. Ik ken niemand die hetzelfde verteld als jij namelijk.

Martijn: Nee dat klopt. (gelach)

Iemand: Wat zijn dan de details als we straks wereldwijd meditatie gaan doen?

Martijn: Dan moet ik iemand zien te vinden die mooie podcast kan maken. Er zijn natuurlijk wel mensen die dicht in de buurt komen van mijn verhaal. En ik kan het ook andersom zeggen dat ik heel dicht in de buurt kom van die mensen hun verhaal want ik ben niet leidinggevend. Maar er zit wel altijd nog iets tussendoor, wat de vrijheid van het echte krachtige, kosmische denk veld ondermijnt of weg filtert. Dat is er. En ik denk ook dat dat onze grote opdracht gezamenlijk is. Dus niet om Martijn na te praten, want oe oe oe, dat is zo. Maar je moet je eigen bevindingen naar voren halen. Dus als jij zegt van ik heb die mensen nog niet ontmoet, dat betekent ook dat, argh alles is zo sturend hè, dus ook wat ik zeg, dat beoog ik niet, maar het kan ook betekenen, zo klinkt het wat zachter, het kan ook betekenen dat je verder de deuren open moet gooien in wat je *zelf* hebt ontdekt. Dan gebeurt er iets.

Iemand: Dan vinden we elkaar...

Martijn: Juist.

Iemand: Dus dan er hoeft geen plan te worden gemaakt we gaan afspreken om dan en dan een gedetailleerde mediatie te doen?

Martijn: Exact.

Er zijn zoveel verschillende routes.

En ik doel op niemand hier.

Want het kan best zijn dat dat van toepassing lijkt op jou. Nou, misschien is dat ook wel heel toevallig, ook niet zo on-toevallig zo. Maar ik bedoel er niks mee. Behalve dat het wel zo zou kunnen zijn.

Mensen om je heen, in je bestaan, die kunnen ervoor zorgen. En het ligt er niet aan die mensen, maar uiteindelijk ligt het aan mij en zelf, maar die kunnen ervoor zorgen dat je jezelf eigenlijk toch niet helemaal volledig uitdrukt in wat je voelt.

Bijvoorbeeld omdat je mij een keer hebt mogen ontmoeten en ik jou een keer heb mogen ontmoeten, kan het zijn dat je in plaats van te vertellen wat jij hebt ontdekt in jouw leven, dat je gaat vertellen wat Martijn van Staveren heeft ontdekt in zijn leven. En dat zijn twee totaal verschillende trajecten.

Het eerste wat *jij* hebt ontdekt is de waarheid want als je vertelt vanuit jezelf dat is

het. En het tweede wat Martijn van Staveren heeft ontdekt dat is de matrix. En dat is precies waar het over gaat als je vanuit jezelf spreekt, vanuit jezelf spreken, dat is energie, dat is levenskracht, dat komt van binnenuit, dat stroomt, dat is ook waar, dat komt uit jezelf, je vertelt je eigen gevoel, je eigen ontdekkingen, de dingen waar je tegenaan liep, wat je hebt gevoeld. En ook wat je weet wat je moet doen. En ook waarom je het doet. Omdat de weg leidt naar de diepste waarheid en verbondenheid van hoe het leven hoort te zijn op jouw manier. Op dat moment is jouw informatieveld organisch. En als je zo gaat spreken, dan kun je ook in het witte huis terecht komen. En als je gaat spreken zoals andere mensen spreken. Of je gaat met andere mensen constant in hun visies mee. En het is heel waardevol om elkaars visies te horen. Maar er moet ook een moment zijn. En dat is echt vaak een vastloper. Een moment zijn waarin je beseft. Dit is het niet. Wel mooi. Het is heel veel. Maar eigenlijk is dit het niet. Ja dus Dino. Zo is het wat je net suggereert.

Iemand: Ja ik wilde iets vragen. Ik merk als ik in mijn gevoel sta en doe wat ik voel. Dan gebeurt er heel veel als reactie daarop. Ik zie dan ook een crash. Ik dacht eerst dat ik dan crash. Maar ik zie dat alles om me heen crasht. En dan ga ik in mezelf. En in de machine. En het expandeert. En ik zie ook dat de sluier een beetje wegvalt. En ik voel dat het boem boem boem, het wordt allemaal groter. En de volgende ochtend word ik wakker. En dan schijnt er een aardbeving geweest te zijn. En het voelt alsof een ander besturingssysteem dan het nog wel weet. Maar ik weet het niet meer. Dus kan het ook zo zijn dat ik wel meemaak dat ik alles zie crashen maar dat het weer gewist wordt of dat ik weer terugkom? Laat ik het zo zeggen.

Martijn: Weet je, deze wereld die wij hier zien als deze fysieke realiteit, die wordt hier helemaal niet ontworpen. Sterker nog, het wordt nog niet eens door ons geïnterpreteerd. Wat er gebeurt is dat er een sub-realiteit is en eigenlijk is dat de hoofd-realiteit. Dat is een verbondenheid, ik heb het wel eens eerder genoemd ergens, dat was in Meterik 2023, dat ik sprak over kwantumverstrengeling.

Kwantumverstrengeling houdt in dat er dus een verbinding is tussen twee verschillende objecten die zich niet in dezelfde ruimte, maar ook niet per se in dezelfde dimensie bevinden.

Daarom is dit ook een poppenkast. Dit is een echte serieuze wereld, maar het spel wat we hier te zien krijgen, wordt gespeeld in een andere verdieping. En daar worden de dingen besproken en gedaan. Daar worden dan handelingen gepleegd. Daar worden de gesprekken gevoerd.

En die gesprekken zijn kwantum verstrengeld met deze wereld hier. En dat is dus ook met gebeurtenissen zo. Dus waar gebeurt het het eerst? Nou, dit is natuurlijk weer een hele zijstraat maar het is echt een enorm indrukwekkend iets als je beseft dat verschillende realiteiten aan elkaar gekoppeld kunnen zijn. Het is net alsof je vijf, zes verschillende videofilms tegelijkertijd afspeelt. Tegelijkertijd.

Dus zeg maar eventjes zes, zeven, acht schermen naast elkaar.
Elke film heeft andere figuranten. Elke film heeft een andere omgeving.
Maar als je gewoon met je ogen naar die beelden kijkt, dan zie je dat eigenlijk steeds hetzelfde gebeurt. In het eerste filmpje zitten ze op een paard en rennen ze keihard en valt iemand van het paard af en breekt zijn been. In het andere filmpje is er iemand aan het vliegen met een vliegtuig komt er een vogel in de motor terecht en het vliegtuig stort neer. En die persoon, die overleeft het wel.

Dat zijn synchronisaties in kwantumverstrengeling. En de Anunnaki hebben deze wereld hier puur opgericht uit controle. Omdat ditgenen wat hier gebeurt is een resultante van een heel andere werkelijkheid.

Dus wat wij oppakken en wat wij dromen. Je stelt niet per se een vraag aan mij. Maar eigenlijk is het zo groot dat wij moeten ophouden betekenissen te geven. Want alle betekenissen die wij geven, daar heb je hem weer, die wordt één keer opgeslagen dat is de betekenis en vervolgens gaat het onderbewustzijn die betekenis als enige mogelijkheid aangeven en boem!

De matrix zegt daar gaat ie hopsa die kant uit.
Ik kan het gewoon zo zeggen als aardse mensen in het stukje verstand wat we hier hebben gaan wij nu niet snappen wat er aan de hand is, maar wat we wel snappen is wat het paradijs is.

En als wij daarin opstaan, als wij daarin gaan luisteren, we komen tot elkaar, we gaan echt goed voor elkaar zorgen op de aarde, zorgen ook echt, dus we gaan naar buiten toe en we zeggen gewoon tegen, zoals ik tegen mijn bomen ook gewoon praat, van tot morgen.

Ik ga echt niet al die bomen langs, ik spreek tegen de tuin, maar tegen die boom wel, tot morgen. Ik doe het hokje open van dat lieve haantje en ik zeg dag liefje, en dan komt hij naar buiten pok pok pok, want hij leeft in hetzelfde gras als waar ik sta, samen met elkaar.

Dat is een heel grote verbondenheid. En dat is wat we wel snappen. Dat is een gevoelsveld. En dat is een liefdesveld. En vanuit dat stuk, daar moeten we mee bezig gaan. Want we kunnen de meest gekke dingen dromen, en de vraag is natuurlijk dromen wij omdat het al gebeurd is? Is er iets gewist? Is het gebeurd omdat ik het gedroomd heb? Is het ergens anders al gebeurd? En ben ik de ontvanger van die gebeurtenis? En zet ik hem via mijn dromen hieraan?

Oh, goh het kan wel een medium zijn. Wat mediums? Wat zijn mediums dan precies? Mediums? Wist je dat nog niet? Nee. Nou, mediums die zijn hulptroepen van het Draconiërs. Pardon? Hoe durf je? Wie denk je wel niet dat je bent? Nou, dat weet ik. Dat is niet dat ik dat denk. Hier is zoveel meer aan de hand. Je kunt niet op een ander vertrouwen. En het is heel stigmatiserend wat ik nu zeg. En niets in mij wil dat zomaar doen want als medium breng je heel veel in het veld heel veel goede dingen ook naar voren toe. Dus maar alles zit in elkaar verstrengeld. Dus grote controleurs achter de schermen hebben directe kwantumverstrengelingen met bepaalde mensen die juist hele goede boodschappen doen. Ik vind zelf dat ik

een hele belangrijke boodschap uitvaardig hoewel ik mezelf niet als belangrijk zie maar ik moet ontzettend uitkijken dat ik daar niet meer mee doe dan alleen dit stuk. Want anders word ik ook een medium. En zodra ik medium word, dan sta ik hier niet meer met deze ogen. En dat blijft wel zo

Iemand: (niet getranscripteerd)

Martijn: Ja. Ja, zeker. Maar dan praten we ook over heel veel verschillende dingen in één keer.

Want we hebben dus, wij zijn oorspronkelijke mensen, jij bent een oorspronkelijk mens, we zijn oorspronkelijke wezens, we komen uit een stamwereld, uit een stamrealiteit waarin geen tijd bestaat zoals we het hier kennen.

Dus je hebt oorspronkelijke mens en je hebt op dit moment aarde mens. En de aardemens die vol programma zit, dat is dus niet één statische persoon, dus zodra je in die stamgevoelens komt, de oorsprong gevoelens, dan is er ook, en dat is precies wat ik net benoemde over die Anunnaki, die gaan dus in gevecht, die gaan in gevecht.

Nou en dat los je niet op met erwtensoep. Weet je waarom ik dit nu doe? Weet je nog wat je een tijd geleden zei?

Iemand: Nee.

Martijn: Over dat grapje van mij. Ja dat je dat vervelend vond dat ik dat deed. Dat geeft niet. Maar ik maak ook geen erwtensoep dus dat wordt Unox. Nou wat ik bedoel is dat dit wat jij uitspreekt en dat is precies het interessante wij zijn niet één persoon hier op dit moment.

Je kunt ervoor kiezen, om precies in dat moment, en dat is ook je helderheid waarin je komt, dan komt er een kracht tevoorschijn, dan weet je gewoon, dit is gewoon geestelijke kung fu. Boem! Daar is die. Daar ben ik. Hier ben ik.

Dit is liefde, dit is de waarheid, dit is de echtheid. Hier sta ik. En dan komt die kracht, gevoed ook echt door liefde, komt tot dat moment. Maar wij zijn niet alleen dat. Er wervelt van alles om ons heen.

Dus genetische informatie, voorouderlijk geschiedenis, toekomst lijnen draaien door ons heen, maar ook Anunnaki inserties die er doorheen lopen plus ook nog machinerie van de het archontische veld. Dus er draait zoveel door ons heen.

Dus je moet ook beseffen oké dit stuk wat hier nu, en ik zeg het even niet over jou want dat weet ik niet maar wel naar aanleiding van jou, dus het is los van jou. Het is zo dat als je een terugslag krijgt, omdat je voelt je goed, je vindt het fijn, en dan krijg je een terugslag, dan gebeurt er iets, dan is dat niet een terugslag in dezelfde personage die zichzelf zo goed heeft gevoeld.

Dus dan vindt er een terugslag plaats, een her-kalibratie op het aardebewustzijn.

En dat aardebewustzijn wat dus beschadigd is, en wat ook in een repetitieve, boze en teleurstellingsmodus kan zitten met pijn et cetera.

Dat is het ergste wat er is, pijn, hoe dan ook, het verdooft je, duwt je uit de schepping weg, pijn. Op dat moment is jouw aardebewustzijn in charge.

En op het moment dat we dat niet bewust zijn wat er gebeurt, welk deel daar spreekt, kan het zijn dat je jezelf per ongeluk onbewust identificeert met dat jij dat daar bent. En zodra je daarin meegaat, en vooral als het al tien keer gebeurd is, honderd keer, of tienduizend keer, dan ben je heel snel geneigd om die tegenslagen, die we dus voelen, ontmoedigingen, om dat te kunnen ervaren als iets van mij. En daar moet hij eruit. Hij moet daar eruit.

Dus je hebt aardemens, en je hebt aardekosmosmens. Dus de aardemens wordt zich bewust kosmisch onderdeel te zijn. Dan heb je de kosmosmens, en dan heb je de kosmos stammens. Dus dan wordt de kosmosmens zich bewust van, is zich bewust van ik ben ook een stamwezen en daarboven, even in hoog en laag, heb je het stambewustzijn en dat stambewustzijn dat is als dat weer terug kan keren in het denken is dat stambewustzijn in charge om datgene wat er via het aardemens die verstoring wordt gevoeld in een keer te stoppen. Boem.

Iemand: Ja maar even serieus

Martijn: Ja maar ik ervaar het ook alleen maar serieus. Want dit is geen spelletje. Dit is gewoon heel heftig.

Iemand: (niet getranscripteerd)

(Muziek: aarde geluid wordt aangezet)

Martijn: Ik hoor wat je zegt.

En ik denk dat iedereen dat hier op een bepaalde manier ook kent. Anders dan jij natuurlijk. Maar we kennen allemaal die switches. Trauma, trauma kun je niet helen. Nee, maar trauma kun je niet *helen*.

Nee, alles wat er ooit is gedacht, alles wat er ooit is ervaren wordt voor alle tijden opgeslagen. En als je over het spoor van datgene wat er is opgeslagen reist dan kom je het tegen. En als je het tegenkomt. Bijvoorbeeld steeds die boze man. Steeds die boze man. Weer een nieuwe partner. Weer uiteindelijk, weer een hele nare man. Weg die man. Andere man. Weer een probleem. Weer een andere andere man maar ook weer een probleem. Als je dat steeds tegenkomt dan reis jij nog steeds via de route, dus er is een verbinding in jouw bewustzijn van de aarde mens en dit muziekstuk, deze vibratie, laat ons horen waar we heen moeten.

Dus wees je er bewust van dat je door middel van bekrachtiging door in te stappen in jezelf dat je uit dat aarde mens waar ook de beschadiging en manipulatie zitten dat je daar uitstapt en dat klinkt een beetje zwart-wit zo dat je daaruit stapt. Maar het is, je stapt in jezelf en hoe ruimer je jezelf bevoorraad hoe rustiger je dat doet en ook al is er van alles aan de hand en ik weet ook wat hoofdpijn is, ik weet ook wat- ik weet op mijn manier, ik weet wat mishandeling is, ik weet wat pijn is, ik weet alles.

Ik ga niet zeggen dat ik hetzelfde heb meegemaakt dan jij, maar ik weet wel dat wat ik uitspreek is gebaseerd op al mijn ervaringen. Afschuwelijk.

Als ik in het aarde Martijn zou zijn, dan zou ik hier niet kunnen spreken. Zo zwaar

geteisterd word ik in dat stuk om pijn te ervaren. Geestelijke pijn, lichamelijke pijn, psychische pijn. Maar ik ben terug. Ik ben hier. En zo ben jij hier ook.

En wat we moeten doen is beseffen dat als we naar die kern toe gaan binnen in ons dan is dat andere dat is er nog steeds, kan niet geheeld worden, maar dan is dat andere in de primaire naar de achterkant, het reist daarheen, daar reist het heen.

En dat blijkt ook wel want via hypnose extern kunnen klachten ook worden weg geprogrammeerd. Alleen dan heb je er een externe programmeur voor nodig die jou dat overtuiging in leest en wij moeten dat zelf doen. Dus ik hoor wat jij zegt.

En het is ook helemaal waar wat je zegt. Daar kan ik niks tegen inbrengen. En dat ben ik ook helemaal niet van plan. Maar als jij in de kracht weer van jezelf komt. En dan vindt dus een terug klap, een backfire plaats. Dat je gewoon achterover klapt en dat je weer daarin terecht komt. Beseffen dat dat zo is.

En neem nou de tijd en doe het nou eens een keer anders. Dat is het.

Die verantwoordelijkheid die moeten we voor onszelf nemen.

En dan zul je zien dat het gewoon anders kan en dat is niet omdat ik er makkelijk over wil praten, het is niet omdat ik zaken wil bagatelliseren. Want ik weet, zoals ik net al zei, ik weet wat pijn is, ik weet hoe zwaar het hier kan zijn, ik weet dat echt zelf, ik ben niet een verlicht persoon in de zin van ik heb alles helemaal onder controle, ik voel niets op de andere. Tuurlijk wat denk je wat ik allemaal voor me kiezen krijg. Maar hier ben ik en ik sta hier als je gelijke om je uit te nodigen om je bewust te zijn van datgene wie je werkelijk bent en waar je echte hart ligt. En dat hand in hand ook met de personage van de aarde te leven. Luister goed naar jezelf (Martijn zet de aarde muziek zachter en uit). Ja, ik geef je de microfoon nog eventjes.

Iemand: Je zegt net dat bepaalde velden blijven eeuwig opgeslagen maar is het mogelijk om sommige programmeringen uit te schakelen of stop te zetten?

Martijn: Het is mogelijk om je eigen veld dermate te versterken, dat binnen die trilling van je eigen bewustzijn dat andere niet operationeel kan worden. En dan zou je technisch kunnen zeggen dat het weg is.

Iemand: Ja, want ik bedoel dit meer rond... je hebt het vorige keer wel een keer gezegd rond woningen waar soms iets hangt. Zijn gebeurtenissen geweest, er hangt iets. Mijn ervaring is in ieder geval dat dat uitgeschakeld lijkt te kunnen worden als ik daar op een bepaalde manier aanwezig ben. Maar ik vraag me dus af is dat echt zo of word ik daarin ook enigszins misschien misleid?

Martijn: Nee, het is ook daadwerkelijk zo. Maar er zijn heel veel redenen waarom dat uitgeschakeld kan worden. Waarom voelen wij ons fijn als we bijvoorbeeld een mooie tocht maken, een reis of zo. Omdat de omgevingsfactoren die we zien, dus de epigenetica, daar anders is. Dus de omgeving heeft invloed op wie we zijn.

Wij zijn ook nomaden van oorsprong.

We hebben wel een hele fijne locatie, een heel groot gebied waar ieder mens thuishoort, thuis is. Maar wij hebben een nomadisch bewustzijn.

Wij zijn avonturiers. We houden van het leven, we onderzoeken.

En die prikkels hebben wij ook nodig.

Wij geven onszelf ook aan de omgeving mee. Dus over en weer.

Dus als jij in die omgeving komt, kun je registreren wat daar gebeurd is en wie daar allemaal zijn geweest. Dat is open kaart, open bibliotheek.

Maar dat is de epigenetica en dat kan dus ook meebewegen in dat je voelt dat het dan weg is. Dus het kan uit heel veel verschillende manieren en richtingen kan dat komen.

Nou, mooie tijdreiziger.

Ik weet niet wel naar welk jaar jij weer teruggaat. Ik ga in ieder geval weer terug naar waar ik vandaan kom. Ik weet niet wanneer ik dat ga doen. Maar ik hoop wel dat we het samen doen. Ik hoop dat je een beetje een voedende energie hebt kunnen voelen in jezelf. Het is misschien best wel veel.

Het zijn geen standaard bijeenkomsten nou eenmaal.
Dat is wat het is.

Ik ben je dankbaar dat je gekomen bent. Laten we maar eens kijken wat we hier verder mee kunnen doen. In ons eigen leven.

En Dino, ik weet het ook niet hoe het verder moet. (gelach).

Wel thuis.
En heb een hele fijne avond.

Dank je wel

(eind)